

การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล)

อาพันธ์ชนก สวนจันทร์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**THE DEVELOPMENT OF ENGLISH VOCABULARY
LEARNING ABILITY THROUGH EXERCISES FOR
PRATHOMSUKSA V STUDENTS, WATBANGNOI
(CHAEMPRACHANUKUL) SCHOOL**

APHANCHANOK SUANCHAN

**A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements
for Master of Education in Teaching English
Academic Year 2015
Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University**

ชื่อเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล)

ชื่อผู้วิจัย อาพันธ์ชนก สอนจันทร์

สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เผด็จ คำคำ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ดร.สุภาพร ศรีหามี่

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมิตรา คำนพณิชย์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เผด็จ คำคำ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

..... กรรมการ
(ดร.สุภาพร ศรีหามี่)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์วาทิ คงอินทร์)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล)
ชื่อผู้วิจัย	อาพันธ์ชนก สวนจันทร์
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษ
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพลด็จ กำคำ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ดร. สุภาพร ศรีหามิ
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 2) เปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติทดสอบ ที

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 83.04 / 83.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานกำหนดไว้
2. ความสามารถทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.57

คำสำคัญ : ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบบฝึกเสริมทักษะ

Title	The Development of English Vocabulary Learning Ability through Exercises for Prathomsuksa 5 Students, Watbangnoi (Chaemprachanukul) School
Author	Aphanchanok Suanchan
Program	Teaching English
Major Advisor	Assistant Professor Dr.Phadet Kakham
Co - advisor	Assistant Professor Dr.Areewan Iamsa-ard
Co - advisor	Dr.Supaporn Srihamee
Academic Year	2014

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) develop the English vocabulary learning ability exercises of Prathomsuksa VI students on basis of 80 / 80 standard criteria, 2) compare the English vocabulary learning ability of Prathomsuksa 5 students before and after the experiment using the exercises, and 3) find out the Prathomsuksa 5 students' satisfaction towards English vocabulary learning through the exercises. The sample included 25 Prathomsuksa 5 students selected by cluster random sampling. The research instruments were 1) lesson plan, 2) pre and post - test, and 3) questionnaire. Data was statistically analyzed by percentage, mean, standard deviation, and t - test for dependent samples.

The findings revealed that :

1. the efficiency of the exercises was 83.04 / 83.20 which was higher than the standard criteria.
2. the students' English vocabulary learning ability through exercises after the experiment was higher than that before the experiment at significance level .05.
3. the students' satisfaction towards learning through exercises was found at the highest level ($\bar{X} = 4.57$).

Keywords : English Vocabulary Learning Ability, Exercises

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความสามารถอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เฟื่อง กำคำ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด และดร.ศุภาพร ศรีหามิ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข คู่มือ เสนอแนะข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ และผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาของอาจารย์ว่าปี คงอินทร์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำด้วยความเมตตาอย่างยิ่ง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง จนทำให้วิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์ และสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ท่านผู้อำนวยการเกษมศักดิ์ สวนจันทร์ ที่ได้กรุณาให้ความสะดวกอย่างยิ่งในการดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการทดลองวิจัย และขอขอบคุณ นางพวงลัดดา ดำรงรถการ ที่ให้คำแนะนำ และแนะแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อเกษมศักดิ์ สวนจันทร์ คุณแม่รสสุคนธ์ สวนจันทร์ และนายเมธี สวนจันทร์ น้องชาย ที่ให้การสนับสนุนการศึกษา และเป็นกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ด้วยดีเสมอมา

อาพันธ์ชนก สวนจันทร์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมติฐานของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล)	8
การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	24
การสอนคำศัพท์	31
แบบฝึกทักษะ	37
แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	45
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	48
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	50
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	50
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	50

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล	55
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	59
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	64
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	64
การวิเคราะห์ข้อมูล	65
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	65
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	71
สรุปผลการวิจัย	73
อภิปรายผล	73
ข้อเสนอแนะ	76
บรรณานุกรม	77
ภาคผนวก	85
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	86
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ	88
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์เครื่องมือวิจัย	93
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	114
ภาคผนวก จ สำเนาประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษ	174
ภาคผนวก ฉ หนังสือตอบรับการเผยแพร่บทความวิจัย.....	176
ประวัติผู้วิจัย	178

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ให้สัมพันธ์กับสาระ / มาตรฐาน / ตัวชี้วัด / สาระ การเรียนรู้แกนกลาง/ ท้องถิ่น / สาระสำคัญ/ นวัตกรรมคะแนนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล)	9
2	เกณฑ์การประเมินผล	24
3	การวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ	51
4	การดำเนินการทดลอง โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ	57
5	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนแต่ละคนจากการทำแบบทดสอบย่อยระหว่าง เรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ และแบบทดสอบหลังเรียนวัดความสามารถ การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (E ₁ /E ₂)	66
6	ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ตามเกณฑ์มาตรฐาน	67
7	แสดงคะแนนความสามารถการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะก่อนเรียน และหลังเรียน	67
8	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนกับคะแนนเฉลี่ยหลัง เรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นประถม ศึกษปีที่ 5	69
9	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะ	69
10	แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้กับ จุดประสงค์การเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน	94
11	แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบฝึกหัดเสริมทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษกับจุดประสงค์ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน	96

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
12	แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียนแบบฝึกเสริมทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน	97
13	ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบรายข้อ	102
14	แสดงผลการวิเคราะห์ค่า p และ q ของข้อสอบ	106
15	แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ	107
16	แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามความพึงพอใจกับจุดประสงค์ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน	109
17	แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	111
18	แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้องของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ค่า IOC)	116
19	แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้องของแบบฝึกหัดเสริมทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (ค่า IOC)	119
20	แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน (ค่า IOC)	122
21	แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ (ค่า IOC)	128

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
---	----------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษถือว่าเป็นภาษาสากลที่ใช้ติดต่อสื่อสารในทุกอาชีพ ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษย่อมได้เปรียบ ทำให้สถาบันทางการศึกษาต้องเพิ่มความสำคัญในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาในสังคมไทยคนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีจะมีโอกาสดีในสังคม กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญ และเห็นความจำเป็นของการปรับปรุงหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนในการติดต่อสื่อสาร และรับสารที่เป็นภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี มีพื้นฐานภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการศึกษาต่อ หรือในการทำงานอาชีพของตน (กรมวิชาการ, 2542) จันทรา ตันติพงศานุรักษ์ และชยพร กระจ่างทอง (2553) กล่าวว่า เพื่อการพัฒนาเยาวชนไทยมีความพร้อมในการเป็นสมาชิกที่ดีของประชาคมอาเซียน สามารถติดต่อสื่อสาร และอยู่ร่วมกันได้บนพื้นฐานของความเสมอภาค และผลประโยชน์ร่วมกันในการเสริมสร้างความมั่นคงในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรมของภูมิภาคอาเซียน

กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้กำหนดให้ผู้เรียนต้องเรียนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งได้กำหนดให้การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิถีทัศน์ของชุมชนโลก ตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรี และความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียน ให้มีความเข้าใจตนเอง และผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้ และเข้าใจความแตกต่างของภาษา และวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่าย และกว้างขึ้น มีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชา และ

จัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม และมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิด และวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ทั้งนี้ยังความคาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงชั้นมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปรวมทั้งมีความเข้าใจในเรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิด และวัฒนธรรมไทยไปในสังคมโลก ได้อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งการที่จะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวได้นั้น ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศ คำศัพท์นับเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมต่อการเรียนภาษา ดังที่ แวน ไชออก (Van Syoc, 1963) ได้กล่าวเกี่ยวกับการเรียนภาษาไว้ว่า ในการเรียนภาษาสิ่งที่คิดว่าเป็นประโยชน์มากที่สุด คือ การเรียนรู้คำศัพท์ ดังนั้นในการเรียนรู้คำศัพท์จำนวนมากถือว่าเป็นความสำคัญอันดับแรก ครูผู้สอนจึงควรฝึกนักเรียนในด้านคำศัพท์ และ เกท เอ ไอ (Gates, A. I., 1947) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ต่อการอ่านไว้ว่า ความเข้าใจในการอ่านขึ้นอยู่กับความเข้าใจในความหมายของคำต่างๆ อย่างถูกต้อง ระดับความเข้าใจในการอ่าน และความรวดเร็วในการเข้าใจสิ่งที่อ่านนั้นขึ้นอยู่กับความเข้าใจคำศัพท์ ซึ่งถ้าผู้เรียนไม่รู้คำศัพท์แล้วจะทำให้มีปัญหาในการอ่านเรื่องราว บุคคลที่รู้คำศัพท์มากจะได้เปรียบในการอ่าน และการเรียนภาษาอังกฤษ เคอร์ แฟรงค์ ดับเบิลยู (Kerr Frank W., 1964) ได้เสนอแนะว่า ผู้ที่ประสงค์จะเรียนรู้เรื่องคำศัพท์ควรขยายวงคำศัพท์ให้กว้างจากคำนาม คำกริยาถึงคำคุณศัพท์ และคำวิเศษณ์ เพื่อประโยชน์ในการอ่าน และการเขียน นักเรียนยิ่งรู้คำศัพท์มากขึ้นเท่าไรก็ยิ่งมีความมั่นใจในการอ่าน และการเขียนยิ่งขึ้นเท่านั้น แต่การสอนคำศัพท์ในปัจจุบันครูผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนท่องจำคำศัพท์ให้ได้โดยไม่ได้มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจความหมายของคำศัพท์อย่างแท้จริง ทำให้การสอนคำศัพท์ที่ผ่านมาไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ไบรท เจ เอ และ แมคเกรเกอร์ จี พี (Bright, J. A. and McGregor, G. P., 1970) กล่าวว่าบทเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์น่าเบื่อ และการสอนไม่ประสบผลสำเร็จ เพราะเด็กไม่สามารถเรียนได้ด้วยตนเอง ถ้าเรามีการสอนที่ถูกต้องเด็กจะสามารถฝึกทักษะอื่นๆ ได้เช่นเดียวกัน และมีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ ประกอบกับการสอนคำศัพท์นั้นจะต้องให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกใช้คำศัพท์บ่อยๆ โดยมีแบบฝึกเสริมทักษะต่างๆ

ปัญหาสำคัญในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) ซึ่งเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรสงคราม พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 50 คน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 28.55 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด (ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชา นุกูล), 2556) สาเหตุที่สำคัญข้อหนึ่งมาจากนักเรียนมีพื้นฐานความรู้คำศัพท์น้อยไม่เพียงพอที่จะทำ ความเข้าใจในเนื้อหาการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนไม่สามารถเดาความหมายของศัพท์จากบริบท หรือไม่สามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมที่เคยเรียนรู้มาได้ จึงทำให้เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก อีกทั้งกิจกรรมการเรียนรู้ในเวลาเรียนปกติไม่ส่งเสริมต่อการเรียนรู้ คำศัพท์ เพราะเน้นกระบวนการเรียนรู้ด้านอื่นมากกว่าการเรียนรู้ทางด้านคำศัพท์ พร้อมทั้งนักเรียน ไม่มีนิสัยที่รักการท่องศัพท์อีกด้วย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะมี ความสามารถในการสะกดคำภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิม (วิไลลักษณ์ อุดมทรัพย์, 2542) และ พบว่า การสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าการสอน โดยไม่ใช้ แบบฝึกหัด ซึ่งไม่ว่าจะเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง การอ่าน และการเขียน (จำรัส จินดาวงษ์, 2545 อ้างอิงใน หรรษา บุญนาฮีน, 2546) อีกทั้งพบว่า นักเรียนมีความสามารถทางการเขียน ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน และ แบบฝึกเสริมทักษะการเขียน (เชาวณี คำเลิศลักษณ์, 2542)

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) เพื่อเป็นการเสริมทักษะเรื่องการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และพัฒนา ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น อีกทั้งเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการสอนโดยใช้แบบ ฝึกเสริมทักษะ

สมมุติฐานของการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังจากเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ มีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มพระธาตุ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 2 ห้อง รวม 50 คน ซึ่งจัดนักเรียนในแต่ละห้องแบบคละความสามารถ (เก่ง ปานกลาง และอ่อน)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มพระธาตุ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. เนื้อหาในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ เนื้อหาจากหนังสือเรียน Project : Play & Learn ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ โดยเลือกเนื้อหาเพื่อจัดทำแบบฝึก 5 หน่วย ดังนี้

หน่วยที่ 1 เรื่อง Our Guest

หน่วยที่ 2 เรื่อง Our Housework

หน่วยที่ 3 เรื่อง Off We Go

หน่วยที่ 4 เรื่อง Our Food & Health

หน่วยที่ 5 เรื่อง Our Free Time

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ

2. ความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อ

การเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 บทเรียนละ 3 ชั่วโมง จำนวน 15 ชั่วโมง ชั่วโมงละ 60 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์

5. สถานที่ในการวิจัย

สถานที่ในการวิจัย ได้แก่ โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือเพื่อนำไปใช้สอนในทักษะวิชาอื่นต่อไป
3. เป็นแนวทาง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพด้านการเรียนการสอนในทักษะทางด้านต่างๆ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในโอกาสต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

การสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนการสอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียม หมายถึง ขั้นที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เป็นการทบทวนความรู้ และเตรียมความพร้อมก่อนที่จะทำแบบฝึกหัด ด้วยการแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้
2. ขั้นปฏิบัติการ หมายถึง ขั้นที่ครูผู้สอนเสนอเนื้อหา ทำให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบของภาษา และได้มีการฝึกทักษะ เพื่อผู้เรียนจะได้ปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งทำแบบฝึกเสริมทักษะ
3. ขั้นหลังปฏิบัติ หมายถึง ขั้นที่ให้ผู้เรียน และครูผู้สอนร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้

ความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นวัดความสามารถการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทุกคน จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน และหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 5 แบบฝึก ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 โดย

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทุกคน จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 5 แบบฝึก

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทุกคน จากการทำแบบทดสอบหลังจากเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 5 แบบฝึก

แบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง เอกสารการสอนเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 5 แบบฝึก ได้แก่

แบบฝึกที่ 1 เรื่อง Our Guest

แบบฝึกที่ 2 เรื่อง Our Housework

แบบฝึกที่ 3 เรื่อง Off We Go

แบบฝึกที่ 4 เรื่อง Our Food & Health

แบบฝึกที่ 5 เรื่อง Our Free Time

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) โดยผู้วิจัยได้ศึกษาตัวชี้วัดเพื่อกำหนดเป็นเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนรวมถึงแนวทางการวัด และประเมินผลผู้เรียน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการสอนคำศัพท์ ซึ่งมี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียม ขั้นปฏิบัติการ และขั้นหลังปฏิบัติ (จินตนา เกิดลายทอง, 2536) และทฤษฎีความพึงพอใจ ซึ่งผู้วิจัยมีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อ ดังนี้

1. หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล)
2. การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
3. การสอนคำศัพท์
4. แบบฝึกทักษะ
5. แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล)

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาหน่วยการเรียนรู้ มาตรฐาน ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง ท้องถิ่น สาระสำคัญ น้าหนักคะแนน เพื่อวิเคราะห์ และจัดการเรียนการสอน การเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล), 2551)

ตารางที่ 1 แสดงการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ให้สัมพันธ์กับสาระ / มาตรฐาน / ตัวชี้วัด / สาระ การเรียนรู้แกนกลาง/ ท้องถิ่น / สาระสำคัญ / น้ำหนักคะแนนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล)

หน่วยการ เรียนรู้/เวลา (ชั่วโมง)	ตัวชี้วัด (รายวิชา พื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	น้ำหนัก (คะแนน)
Unit 1 Our Guest (9 ชั่วโมง)	ต 1.2 ป 5/1 ต 1.2 ป 5/1 ต 1.1 ป 5/4	หน้าที่ทางภาษา (Function) - การกล่าวคำทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่าง สุภาพ - การแนะนำตนเอง การตอบรับ - การบอกรายละเอียดสำคัญเกี่ยวกับบท สนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้นๆ ตอบ คำถามจากเรื่องที่ฟังได้ คำศัพท์ (Vocabulary) - คำศัพท์เกี่ยวกับการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรก อย่างสุภาพ เช่น Hi, Hello, Good morning, I'm sorry, Thank you, Excuse me - คำศัพท์เกี่ยวกับการแนะนำตนเอง การ ตอบรับ เช่น This is, My name is - คำศัพท์เกี่ยวกับการถามตอบ การ จับใจความสำคัญ เช่น What, Where, Yes, No โครงสร้าง (Structure) - Hello, How are you? I'm fine. Thank you. - This is my sister. Her name is ... - I'm sorry. - Nice to meet you - Thank you very much	- Who am I? - A Book mark for Your Buddy - A Thank You Card	7

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/เวลา (ชั่วโมง)	ตัวชี้วัด (รายวิชา พื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	น้ำหนัก (คะแนน)
		- Yes, No - Question - Wh – Question - Or – Question วัฒนธรรม (Culture) ความแตกต่างในการใช้ภาษาใน การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ รวมไปถึง จนถึงการแนะนำตนเอง และการตอบ รับ ทักษะกระบวนการ (Process) - การพูด - การเขียนโต้ตอบ - การสรุปใจความสำคัญ - การตอบคำถาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute) - มีวินัย - ใฝ่เรียนรู้ - มุ่งมั่นในการทำงาน		
Unit 2 Our Housework (10 ชั่วโมง)	ต 1.1 ป 5/4 ต 1.2 ป 5/3 ต 4.1 ป 5/1 ต 1.3 ป 5/3	หน้าที่ทางภาษา (Function) - บอกใจความสำคัญเกี่ยวกับบท สนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้นๆ ตอบ คำถามจากเรื่องที่ฟังได้ - การพูด การเขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือได้ - การพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ กิจกรรม หรือเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว - การใช้ภาษาในการฟัง พูด อ่าน และ เขียน ในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียน	- Our Housework Graph - An Accident Game - Our Housework & Accident Card Book	8

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/เวลา (ชั่วโมง)	ตัวชี้วัด (รายวิชา พื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	น้ำหนัก (คะแนน)
		<p>คำศัพท์ (Vocabulary)</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำศัพท์เกี่ยวกับการถามตอบ การจับใจความสำคัญ เช่น What, Where, Yes, No - คำศัพท์เกี่ยวกับการแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ เช่น Please, May, need, Why don't, help me - คำศัพท์เกี่ยวกับการพูดแสดงความคิดเห็น เช่น should, suggest, Why don't - คำศัพท์เกี่ยวกับการฟัง พูด อ่าน และเขียนสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน เช่น accident, hurt, break, funny <p>โครงสร้าง (Structure)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Yes, No - Question - Wh – Question - Or – Question - Please ... ? - May ... ? / I need - Help me ! - Why don't ... ? - I should <p>วัฒนธรรม (Culture)</p> <p>ความแตกต่างในการใช้ภาษา วัฒนธรรม ในการแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ การแสดงความ</p>		

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/เวลา (ชั่วโมง)	ตัวชี้วัด (รายวิชา พื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	น้ำหนัก (คะแนน)
		<p>คิดเห็นรวมถึงการบอกเล่าสถานการณ์ ทักษะกระบวนการ (Process)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การสรุปใจความสำคัญ - การพูด - การเขียนแสดงความต้องการการตอบรับ - การพูดแสดงความคิดเห็น - การอภิปราย - การฟัง พูด อ่าน และเขียน <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute)</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีวินัย - ใฝ่เรียนรู้ - มุ่งมั่นในการทำงาน 		
Unit 3 Off We Go (10 ชั่วโมง)	ต 2.1 ป 5/3 ต 4.2 ป 5/1 ต 1.3 ป 5/3 ต 1.2 ป 5/2 ต 1.1 ป 5/1	<p>หน้าที่ทางภาษา (Function)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และ คำแนะนำง่ายๆ - การใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำ - การพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว - การเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และ วัฒนธรรมตามความสนใจ - การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นข้อมูล และรวบรวมข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ <p>คำศัพท์ (Vocabulary)</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำศัพท์เกี่ยวกับคำสั่ง คำขอร้อง คำศัพท์ที่ใช้ในการเล่นเกม และคำบอกลำดับขั้นตอน เช่น look at, please, should, start, finish, first, second, next 	<ul style="list-style-type: none"> - Our Song Book - Out to the Zoo - The Monkeys and Hats 	8

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/เวลา (ชั่วโมง)	ตัวชี้วัด (รายวิชา พื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	น้ำหนัก (คะแนน)
		<ul style="list-style-type: none"> - คำศัพท์เกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็น เช่น should, suggest, Why don't - คำศัพท์เกี่ยวกับการสืบค้นข้อมูล เช่น search, fine - คำศัพท์เกี่ยวกับวัฒนธรรม เช่น happy, wish, love, New Year, X'mas, Thank Giving, Valentine, hope <p>โครงสร้าง (Structure)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Look at the - Can / Could you help me please ? - You should - Count the number, Roll the dice - Why don't ... ? - Wish you - Hope you <p>วัฒนธรรม (Culture)</p> <p>ความแตกต่างระหว่างการใช้ภาษา ในการออกเสียงหนักเบาในการสั่ง ขอร้อง แสดงความคิดเห็น ในการทำกิจกรรมต่างๆ</p> <p>ทักษะกระบวนการ (Process)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ - การใช้ภาษา - การพูดแสดงความคิดเห็น - การอภิปราย - การเข้าร่วมกิจกรรม - การสืบค้น - การรวบรวมข้อมูล 		

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/เวลา (ชั่วโมง)	ตัวชี้วัด (รายวิชา พื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	น้ำหนัก (คะแนน)
		คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute) - มีวินัย - ใฝ่เรียนรู้ - มุ่งมั่นในการทำงาน		
Unit 4 Our Food & Health (9 ชั่วโมง)	ต 1.1 ป 5/2 ต 1.3 ป 5/2 ต 1.1 ป 5/2 ต 2.1 ป 5/3 ต 2.1 ป 5/2	หน้าที่ทางภาษา (Function) - การอ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน - การเขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิ แสดงข้อมูลต่างๆ ตามที่ฟัง หรืออ่าน - การถามตอบ การบอกความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ต่างๆ ของเจ้าของภาษา - การเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมตามความสนใจ คำศัพท์ (Vocabulary) - คำศัพท์เกี่ยวกับการออกเสียง พยัญชนะต้นคำ พยัญชนะท้ายคำ การออกเสียงเน้นหนักเบา การออกเสียงสูง ต่ำ เช่น fruit, food, foot - คำศัพท์เกี่ยวกับภาพ แผนผัง แผนภูมิ ตาราง เช่น table, graph, picture - คำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เช่น New Year, X'mas, Thank Giving, Valentine, April Fool Day, Independence Day - คำศัพท์เกี่ยวกับวัฒนธรรม เช่น happy, wish, love, New Year, X'mas,	- Our Song Book - Our Recipe Book - Goldilocks and the Three Bears Story - Have a Party	7

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/เวลา (ชั่วโมง)	ตัวชี้วัด (รายวิชา พื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	น้ำหนัก (คะแนน)
		Thank Giving, Valentine, hope โครงสร้าง (Structure) - linking sound - Wish you - Hope you - What is this ? - What are these ? - Dictation วัฒนธรรม (Culture) ความแตกต่างระหว่างการอ่าน ออกเสียง และวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษาในการใช้ชีวิตประจำวัน ทักษะกระบวนการ (Process) - การอ่านออกเสียง - การเขียนแผนผัง และแผนภูมิ - การตอบคำถาม - การเข้าร่วมกิจกรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute) - มีวินัย - ใฝ่เรียนรู้ - มุ่งมั่นในการทำงาน		
สรุปทบทวน (สอบภาคเรียนที่ 1) (2 ชั่วโมง)				10
Unit 5 Our Free Time (10 ชั่วโมง)	ด 3.1 ป 5/1 ด 2.2 ป 5/1 ด 1.2 ป 5/4	หน้าที่ทางภาษา (Function) - การพูด การเขียน เพื่อขอ และให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว - การบอกความเหมือน ความแตกต่าง ระหว่างการออกเสียงประโยค - การใช้เครื่องหมายวรรคตอน - การลำดับคำ (order) ตามโครงสร้าง	- A Free Time Game - Show Time	8

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/เวลา (ชั่วโมง)	ตัวชี้วัด (รายวิชา พื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	น้ำหนัก (คะแนน)
		<p>ของประโยค</p> <ul style="list-style-type: none"> - การค้นคว้า การรวบรวม และการนำเสนอคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น <p>คำศัพท์ (Vocabulary)</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำศัพท์เกี่ยวกับการขอ และการให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น Occupation, place - คำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องหมายวรรคตอน เช่น comma, slat - คำศัพท์เกี่ยวกับการลำดับคำ (order) ตามโครงสร้างของประโยค เช่น I, you, is, are, drink, run, pencil, place - คำศัพท์เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เช่น Art, Math, P.E., History, Social, Science <p>โครงสร้าง (Structure)</p> <ul style="list-style-type: none"> - What do you do ? / I'm a/an - What is she/he ? / ... is a/an (อาชีพ) - How old/tall ... ? / I am - Is / Are / Can ... or ... ? / ... is/are/can - Is / Are ... going to ... or ... ? / ... is/are going to <p>วัฒนธรรม (Culture)</p> <p>ความแตกต่างระหว่าง การพูด การเขียน การเรียงลำดับคำ และการค้นคว้าข้อมูล การรวบรวมข้อมูลของเจ้าของภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน</p> <p>ทักษะกระบวนการ (Process)</p>		

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/เวลา (ชั่วโมง)	ตัวชี้วัด (รายวิชา พื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	น้ำหนัก (คะแนน)
		<ul style="list-style-type: none"> - การพูด - การเขียนขอ และให้ข้อมูล - การเปรียบเทียบ - การค้นคว้า - การรวบรวมข้อมูล - การนำเสนอ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute) - มีวินัย - ใฝ่เรียนรู้ - มุ่งมั่นในการทำงาน 		
Unit 6 To Market (10 ชั่วโมง)	ต 3.1 ป 5/1 ต 2.2 ป 5/2	<p>หน้าที่ทางภาษา (Function)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การบอกความเหมือน ความแตกต่างระหว่างเทศกาล และงานฉลองของเจ้าของภาษากับของไทย - การค้นคว้า การรวบรวม และการนำเสนอคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น คำศัพท์ (Vocabulary) - คำศัพท์เกี่ยวกับเหมือน ความแตกต่างระหว่างเทศกาล และงานฉลองของเจ้าของภาษากับของไทย เช่น different, party, temple, church - คำศัพท์เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เช่น Art, Math, P.E., History, social, sciences โครงสร้าง (Structure) - What is the different of ... ? The different is - What is your favorite subject ? My favorite subject is 	<ul style="list-style-type: none"> - A Shop Book - Going Shopping 	8

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/เวลา (ชั่วโมง)	ตัวชี้วัด (รายวิชา พื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	น้ำหนัก (คะแนน)
		วัฒนธรรม (Culture) ความแตกต่างระหว่างเทศกาล และงานฉลองของเจ้าของภาษา และ ของไทยในการทำกิจกรรม รวมทั้งการ คั่นคว่ำ และการรวบรวมข้อมูลต่างๆ โดยใช้ภาษาของเจ้าของภาษา ทักษะกระบวนการ (Process) - การเปรียบเทียบ - การคั่นคว่ำ - การรวบรวมข้อมูล - การนำเสนอ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute) - มีวินัย - ใฝ่เรียนรู้ - มุ่งมั่นในการทำงาน		
Unit 7 Our Farm (9 ชั่วโมง)	ต 1.3 ป 5/1 ต 1.2 ป 5/5 ต 2.1 ป 5/1	หน้าที่ทางภาษา (Function) - การพูด การเขียนแสดงความรู้สึกของ ตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ไก่สัตว์ และ กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ - การพูด การเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง และเรื่องไก่สัตว์ - การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยา ทำทางอย่างสุภาพตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา คำศัพท์ (Vocabulary) - คำศัพท์เกี่ยวกับการแสดงความรู้สึก ของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ไก่สัตว์ และกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผล สั้นๆ เช่น like, love, feel, sad, happy,	- Our Song Book - Out to the Farm	7

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/เวลา (ชั่วโมง)	ตัวชี้วัด (รายวิชา พื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	น้ำหนัก (คะแนน)
		<p>funny</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำศัพท์เกี่ยวกับข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว เช่น days, month, date, color, feel - การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรม เช่น Thank you, Sorry, Good bye <p>โครงสร้าง (Structure)</p> <ul style="list-style-type: none"> - I'm ... He / She / It is ... You / We / They are - I, You, We, They like - He, She likes Because ... - I, You, We, They love - He, She loves Because ... - I, You, We, They feel - He, She feels Because ... - I, You, We, They don't like / love / feel Because - He, She doesn't like / love / feel Because Because ... <p>วัฒนธรรม (Culture)</p> <p>ความแตกต่างระหว่างการใช้ถ้อยคำในการออกเสียง พร้อมทั้งกิริยาท่าทางในภาษาตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมเจ้าของภาษาอย่างสุภาพและอย่างมีเหตุผล</p> <p>ทักษะกระบวนการ (Process)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การพูด - การเขียนแสดงความรู้สึก 		

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/เวลา (ชั่วโมง)	ตัวชี้วัด (รายวิชา พื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	น้ำหนัก (คะแนน)
		<ul style="list-style-type: none"> - การเขียนข้อมูล - การแสดงกิริยาท่าทาง และน้ำเสียง <p>ประกอบการพูด</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute)</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีวินัย - ใฝ่เรียนรู้ - มุ่งมั่นในการทำงาน 		
Unit 8 Water (9 ชั่วโมง)	ต 1.3 ป 5/2 ต 1.1 ป 5/3 ต 1.3 ป 5/1	<p>หน้าที่ทางภาษา (Function)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การระบุ การวาดภาพ กลุ่มคำ ประโยคผสม ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และความหมายเกี่ยวกับตนเอง สิ่งรอบตัว เป็นวงคำศัพท์ <p>ประมาณ 750 – 950 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การพูด การเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว - การเขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิ แสดงข้อมูลต่างๆ ตามที่ฟัง หรืออ่าน <p>คำศัพท์ (Vocabulary)</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำศัพท์เกี่ยวกับตนเอง และสิ่งรอบตัว เช่น school, free times, drink - คำศัพท์เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว เช่น dog, cat, hospital, school, number, days, months, date, color, feel - คำศัพท์เกี่ยวกับภาพ แผนผัง และแผนภูมิแสดงข้อมูลต่างๆ เช่น table, graph, picture <p>โครงสร้าง (Structure)</p> <ul style="list-style-type: none"> - What's this ? / This is - What're these ? / These are... . 	<ul style="list-style-type: none"> - Water Awareness Signs - Toy Boats 	7

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/เวลา (ชั่วโมง)	ตัวชี้วัด (รายวิชา พื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	น้ำหนัก (คะแนน)
		<ul style="list-style-type: none"> - What's that ? / That is - What're those ? / Those are - dictation วัฒนธรรม (Culture) ความแตกต่างระหว่างการใช้คำ การออกเสียงหนักเบาของคำ หรือ ประโยคที่เจ้าของภาษาใช้ในการ สื่อสารในชีวิตประจำวัน ทักษะกระบวนการ (Process) <ul style="list-style-type: none"> - การระบุ - การวาดภาพ - การพูด - การเขียน - การเขียนแผนผังแผนภูมิ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute) <ul style="list-style-type: none"> - มีวินัย - ใฝ่เรียนรู้ - มุ่งมั่นในการทำงาน 		
สรุปทบทวน (สอบปลายปี) (2 ชั่วโมง)				30
รวมตลอดปี (80 ชั่วโมง)				100

คำอธิบายรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาพื้นฐาน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

รหัสวิชา อ 15101

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เวลาเรียน 120 ชั่วโมง/ปี

ฝึกทักษะปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟัง และอ่าน อ่านออกเสียง
 ประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้นๆ ให้ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือ

เครื่องหมายตรงความหมายของประโยค และข้อความสั้นๆ ที่ฟัง หรืออ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนา และนิทานง่ายๆ หรือเรื่องสั้นๆ พูด หรือเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิแสดงข้อมูลต่างๆ ตามที่ฟัง หรืออ่าน พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยา ท่าทางสุภาพ ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ตอบคำถาม/บอกความสำคัญของ เทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ง่ายๆ ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมตามความสนใจ บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ (order) ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล และงานฉลองของเจ้าของภาษากับของไทย ค้นคว้ารวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน ฟัง/พูด และอ่าน/เขียนในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และสถานศึกษาใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น และรวบรวมข้อมูลต่างๆ

โดยใช้กระบวนการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ตามหลักเกณฑ์ทางภาษา สอดคล้องกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับบุคคล แสดงความต้องการ เสนอความช่วยเหลือ แสดงความรู้สึก บอกเหตุผล แลกเปลี่ยนความรู้ ขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง สิ่งแวดล้อม สังคมใกล้ตัว อธิบายเกี่ยวกับบุคคล และแสดงความคิดเห็นในชีวิตประจำวัน สร้างองค์ความรู้เสริมประสบการณ์ และฝึกทักษะทางภาษาโดยใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยี การเล่นเกม การวาดภาพ การทำอาหารเครื่องดื่ม การใช้พจนานุกรมการอ่านออกเสียงบทกลอน บทบาทสมมติ การแนะนำตนเอง การจัดกิจกรรม และร้องเพลง เทศกาล วันสำคัญของเจ้าของภาษา การใช้ Internet ในการสืบค้นข้อมูล ร่วมกิจกรรมทางภาษาในโอกาสต่างๆ ทั้งใน และนอกสถานศึกษา และความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของตน

เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเสียง ตัวอักษร และความหมายของคำ วลี ประโยค และข้อความเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง นันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ ครอบครัว การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยการ ฟัง พูด อ่าน และเขียนด้วยประโยคเดี่ยว และประโยคผสม เพื่อสื่อความตามบริบท และสถานการณ์ต่างๆ ได้เข้าใจวัฒนธรรมทางภาษา และความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษารวบรวม และเสนอคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น แสวงหาความรู้เพิ่มเติม และความบันเทิง และมีความรู้ภาษาอังกฤษอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับท้องถิ่นของตน

มาตรฐาน และตัวชี้วัด

ต 1.1ป.5/1, ต 1.1ป.5/2, ต 1.1ป.5/3, ต 1.1ป.5/4,
 ต 1.2ป.5/1, ต 1.2ป.5/2, ต 1.2ป.5/3, ต 1.2ป.5/4, ต 1.2ป.5/5,
 ต 1.3ป.5/1, ต 1.3ป.5/2, ต 1.2ป.5/3
 ต 2.1ป.5/1, ต 2.1ป.5/2, ต 2.1ป.5/3,
 ต 2.2ป.5/1,
 ต 3.1ป.5/1,
 ต 4.1ป.5/1,
 ต 4.2ป.5/1,

สื่อการเรียนรู้

1. แบบเรียน
2. แบบฝึกหัด/ใบงาน
3. บัตรคำศัพท์
4. ใบความรู้

แหล่งการเรียนรู้

1. ห้องสมุด
2. Internet

การวัด และประเมินผลการเรียนรู้

การวัดผล

1. แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
2. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
3. แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน

การประเมินผล

ตารางที่ 2 เกณฑ์การประเมินผล

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ
4	ผลการเรียนดีเยี่ยม	80-100
3.5	ผลการเรียนดีมาก	75-79
3	ผลการเรียนดี	70-74
2.5	ผลการเรียนค่อนข้างดี	65-69
2	ผลการเรียนน่าพอใจ	60-64
1.5	ผลการเรียนพอใช้	55-59
1	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	50-54
0	ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์	0-49

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 - 5 มาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึก และแบบทดสอบ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

พิตรวัลย์ โกวิทวาทิ (2540) ได้กล่าวว่า คำศัพท์มีความสำคัญ และเป็นพื้นฐานในการที่จะนำไปใช้ในการสื่อสารทุกๆ ด้าน เป็นพื้นฐานที่จะสามารถ ให้สื่อความหมายได้ถูกต้องตามต้องการ

1. ความหมายของคำศัพท์

ภาษาทุกภาษามีองค์ประกอบเหมือนกัน คือ เสียง คำศัพท์ และโครงสร้าง โดยเฉพาะคำศัพท์นั้นนับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ภาษา และการนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อความหมายให้ถูกต้องเหมาะสม ดังที่มีผู้กล่าวถึงความหมายของคำศัพท์ไว้ ดังนี้

สังเวียน สฤชดิกุล (2521) ได้กล่าวถึงความหมายของคำศัพท์ไว้ 5 ประการ คือ

1. Lexical Meaning คือ ความหมายที่ติดตัวมาในคำศัพท์ ซึ่งได้แก่ ความหมายที่จะได้ในพจนานุกรม คำหนึ่งๆ ในภาษาอังกฤษมีความหมายได้หลายอย่าง เช่น House แปลว่า บ้าน แต่คำว่า The House of Representative หมายถึง สภาผู้แทนราษฎร เป็นต้น

2. Morphological Meaning คือ ความหมายที่เป็นรูปคำคิดมาจากคำเดิม หรือความหมายตามไวยากรณ์ ซึ่งอาจทำให้ความหมายของคำเดิมเปลี่ยนแปลงได้ หรืออาจเป็น แสดงความหมายทางไวยากรณ์ของพหูพจน์

3. Syntactical Meaning คือ ความหมายที่แสดงโดยรูปประโยค ซึ่ง ความหมายที่เกิดขึ้นแล้วเปลี่ยนแปลงได้ตามขั้นตอนของการเรียงลำดับคำ เช่น Wash – Room หมายถึง ห้องน้ำ I wash the room. ความหมายก็แตกต่างกันไป

4. Intonation Meaning ความหมายที่แสดงออกด้วยน้ำเสียงขึ้นลงใน ภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความหมายของคำที่เปลี่ยนไปตามการออกเสียงของคนพูดที่ต้องการให้ผู้ฟัง ได้ทราบความหมายชนิดใด เช่น ความหมายที่เป็นคำถามก็ขึ้นเสียงสูง ความหมายที่เป็นคำตอบ ก็ เปลี่ยนเป็นเสียงธรรมดา

5. Cultural Meaning ความหมายทางวัฒนธรรม เพราะภาษาของแต่ละ ชาติ แต่ละสังคมเป็นการรวมความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ ความหวังของชนชาตินั้นไว้ และ จากภาษานี้เอง ผู้เรียนก็สามารถเข้าใจ และจับความรู้สึก ความคิดของเจ้าของภาษาได้เป็นที่เข้าใจ

พรสวรรค์ ลีป้อ (2550) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ว่า คำศัพท์ คือ หน่วย เสียงหลายๆ หน่วยเสียงมารวมกันเป็นข้อมูลที่รวบรวมความหมาย และการออกเสียงของคำที่ใช้ใน การสื่อสาร คำศัพท์มีองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการ คือ รูปคำ (Form) และความหมาย (Meaning)

สรุปได้ว่า คำศัพท์ หมายถึง กลุ่มเสียง เสียง เสียงพูด คำที่มีความหมาย ลายลักษณ์ อักษรที่เขียนขึ้นเพื่อแสดงความคิดเป็นคำ หรือคำยากที่ต้องแปล แบ่งออกเป็นหลายประเภทขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ที่แตกต่างกันออกไป มีทั้งความหมายให้รู้ว่าเป็นคน สัตว์ สิ่งของ หรือลักษณะ อาการอย่างใดอย่างหนึ่งของภาษา

2. ประเภทของคำศัพท์

ประเภทของคำศัพท์แบ่งได้เป็นหลายประเภท สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526) ได้ แบ่งประเภทของคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. Active Vocabulary คือ คำศัพท์ที่นักเรียนควรจะใช้เป็น และใช้ได้อย่าง ถูกต้อง คำศัพท์เหล่านั้นใช้มากในการฟัง พูด อ่าน และเขียน เช่น คำว่า important, necessary, consist เป็นต้น คำศัพท์เหล่านี้เมื่อผู้เรียนเรียนระดับสูงขึ้น ครูจะต้องฝึกบ่อยๆ ซ้ำๆ จนนักเรียน สามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง

2. Passive Vocabulary คือ คำศัพท์ที่ควรจะสอนให้รู้แต่ความหมาย และการ ออกเสียงเท่านั้น ไม่จำเป็นจะต้องฝึกคำศัพท์ประเภทนี้ เช่น คำว่า elaborate, fascination,

contrastive เป็นต้น คำศัพท์เหล่านี้เมื่อผู้เรียนเรียนในระดับสูงขึ้น อาจจะกลายเป็นคำศัพท์ประเภท Active vocabulary

ทิพวัลย์ มาแสง (2532) แบ่งคำศัพท์เป็น 2 ชนิด คือ Active และ Passive การสอนคำศัพท์ที่เป็น Active นั้นมีจุดมุ่งหมายที่จะให้นักเรียนสามารถอ่าน (Read) เขียน (Write) เข้าใจ (Understand) ทักษะที่ได้ยินสามารถพูด (Speak) นำไปใช้พูดในประโยค และแต่งประโยคได้ส่วนคำศัพท์ที่เป็น Passive นั้นครู และนักเรียนสามารถที่จะอ่าน (Read) หรือพูด (Speak) และเข้าใจความหมายเท่านั้น

กล่าวโดยสรุป คำศัพท์ในภาษาอังกฤษสามารถแบ่งประเภทได้จากความหมายของคำ คือ คำที่มีความหมายในตัวเอง และคำที่ไม่มีความหมายในตัวเอง ตามประเภทการนำมาใช้ คือ คำศัพท์ที่นักเรียนควรจะใช้เป็น และใช้ได้อย่างถูกต้อง และคำศัพท์ที่ควรจะสอนให้รู้แต่ความหมาย และการออกเสียงเท่านั้น และประเภทคำศัพท์ตามโอกาสที่ใช้ และพบเห็นในแต่ละทักษะภาษา เช่น เพื่อการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

3. องค์ประกอบของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

การศึกษาองค์ประกอบของคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้น ทำให้นักเรียนเข้าใจ คำศัพท์คำหนึ่งๆ ว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง และมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบ และหน้าที่ คำศัพท์ไว้ ดังนี้

พรสวรรค์ สีป้อ (2550) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของคำศัพท์ว่า มี องค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการ คือ รูปคำ (Form) และความหมาย (Meaning) ทั้งรูปคำ และความหมาย ต่างมีองค์ประกอบย่อยๆ ดังนี้

1. รูปคำ (Form) ประกอบด้วยการออกเสียง (Pronunciation) การสะกด คำ (Spelling) ผันคำ (Inflections) และการแปลงคำ (Derivations)

1.1 การออกเสียง (Pronunciation) ในการเรียนรู้คำศัพท์ผู้สอนต้องฝึก นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษในขั้นเริ่มต้น ผู้สอน ต้องให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงให้มาก หน่วยเสียงภาษาที่ควรฝึกเป็นพิเศษ คือ หน่วยเสียงที่ไม่มีใน ภาษาไทย เช่น เสียง /θ/ ในคำ thin เสียง /ð/ ในคำ then หรือ /_/ ในคำ ship เป็นต้น

นอกจากหน่วยเสียงภาษาอังกฤษที่ไม่มีในภาษาไทยแล้ว สิ่งที่เป็นปัญหา สำหรับผู้เรียนไทยอีกประการหนึ่งก็คือ บางครั้งคำภาษาอังกฤษไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอนใน ความสัมพันธ์ระหว่างการออกเสียง และการเขียน เช่น through กับ though two กับ twin row กับ now ดังนั้นจึงควรให้ผู้เรียนรู้สัญลักษณ์การออกเสียง (Phonetic Symbols) ด้วยเพื่อให้เกิด ความเข้าใจ และออกเสียงได้ถูกต้อง เมื่อหน่วยเสียงรวมกันเป็นคำ การออกเสียงคำภาษาอังกฤษก็

มีลักษณะที่แตกต่างจากคำไทย คือ เสียงเน้น (Stress) ซึ่งเป็นปัญหาต่อผู้เรียนไทย ผู้สอนจึงต้องตระหนักถึงเรื่องนี้ด้วย ผู้เรียนไทยที่ฟังเจ้าของภาษาพูดไม่รู้เรื่อง สาเหตุหนึ่งก็เนื่องมาจากไม่เคยชินกับเสียงเน้น

1.2 การสะกดคำ (Spelling) นอกจากหน่วยเสียง รูปคำยังประกอบด้วย การสะกดคำ ก่อนสอนคำควรควรให้นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้อง เพราะในบางครั้งไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในความสัมพันธ์ระหว่างการออกเสียง และการเขียน เช่น through กับ though two กับ twin row กับ now ดังที่กล่าวแล้ว

1.3 การผันคำ (Inflections) การผันคำเกิดขึ้นเมื่อคำเปลี่ยนรูป แต่ความหมายยังคงเดิม สิ่งที่แตกต่างกันไป คือ ไวยากรณ์ เช่น man - men, make - makes, walk - walked เป็นต้น

1.4 การแปลงคำ (Derivations) คำในภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมาก เกิดจากการเติมวิภัติ และปัจจัย (Prefixes and Suffixes) เช่น unbreakable เกิดจากการเติมปัจจัย - able และวิภัติ un ในคำ break จะเห็นว่าจากคำ break เกิดคำใหม่อีก 2 คำ หรือ beautiful เกิดจากการเติมปัจจัย - ful ในคำ beauty เป็นต้น วิภัติ คือ หน่วยคำที่เติมหน้าคำ และปัจจัยเป็นหน่วยคำที่เติมท้ายคำ การรู้วิภัติ และปัจจัย ทำให้ผู้เรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น

2. ความหมาย (Meaning) ประกอบด้วย ความหมายตรงตัว (Basic and Literal Meanings) ความหมายแฝง (Connotation) ความหมายเชิงภาพพจน์ (Figurative Meanings) และความสัมพันธ์ทางความหมาย (Semantic Relation)

2.1 ความหมายตรงตัว (Basic and Literal Meanings) ความหมายตรงตัว คือ ความหมายตามพจนานุกรม (Lexical Meaning) เป็นความหมายที่ติดมากับคำนั้น เช่น เมื่อพูดถึง type - writer ก็หมายถึงพิมพ์ดีด เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามคำภาษาอังกฤษคำหนึ่งอาจมีความหมายมากกว่าหนึ่งความหมายก็ได้ เช่น She sets the tray down on the table กับ Have you set a date for the wedding? set ที่ปรากฏอยู่ใน 2 ประโยคนี้มีความหมายแตกต่างกันในประโยคแรก set ความหมายตรงกับ put down และในประโยคหลัง หมายถึง decide การที่คำๆ หนึ่งมีความหมายมากกว่าหนึ่ง ความหมายนี้มักเป็นปัญหาต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และภาษาต่างประเทศ ดังนั้นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้คำศัพท์ก็คือ การสอนคำศัพท์ในบริบท (Context)

2.2 ความหมายแฝง (Connotation) นอกจากความหมายตรงตัวแล้วคำภาษาอังกฤษยังมีคำที่มีความหมายแฝง ซึ่งเป็นคำที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติ และอารมณ์ของผู้เขียนในการเลือกใช้คำ เพื่อให้มีอิทธิพลต่อผู้อ่าน หรือผู้ฟัง เช่น คำ childlike และ childish ทั้ง

สองคำนี้มีความหมายใกล้เคียงกัน แต่ childish มีความหมายแฝงที่เป็นลบ เป็นต้น ในการสอน ศัพท์ครูควรช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายแฝงของภาษาอังกฤษด้วย

2.3 ความหมายเชิงภาพพจน์ (Figurative Meanings) เป็นความหมายเชิงเปรียบเทียบ เช่น John worked like a bee. Winter undressed the tree. He has a stone face. ความหมายเชิงเปรียบเทียบนั้นผู้ฟัง หรือผู้อ่านต้องตีความ เพราะไม่ได้มีความหมายที่ตรงไปตรงมา

2.4 ความสัมพันธ์ทางความหมาย (Semantic Relation) ประกอบด้วยคำที่มีความหมายเหมือนกัน (Synonym) คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน (Antonym) คำปรากฏรวมจำเพาะ (Collocation) และคำลูกกลุ่ม (Hyponym)

2.4.1 คำที่มีความหมายเหมือนกัน (Synonym) คือคำที่สามารถนำไปแทนที่กันได้ ในข้อความ โดยข้อความเดิมความหมายไม่เปลี่ยนแปลง เช่น เราสามารถนำคำ politely ไปแทนที่ courteously ในประโยค He answered courteously. ได้โดยความหมายของประโยคยังคงเดิม

2.4.2 คำที่มีความหมายตรงข้าม (Antonym) ตัวอย่างของคำที่มีความหมายตรงข้าม เช่น dead และ alive male และ female เป็นต้น

2.4.3 คำปรากฏรวมจำเพาะ (Collocation) คือ คำที่ต้องใช้ร่วมกันเช่น เราใช้ a high building ไม่ใช่ a tall building หรือใช้ do homework ไม่ใช่ make homework เป็นต้น

2.4.4 คำลูกกลุ่ม (Hyponym) หมายถึง คำประเภทเดียวกัน เช่น marigold, rose, carnation, sunflower เป็นคำที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน คือ flowers และ sweater, shirt, pants, blouse, vest อยู่ในกลุ่มเดียวกัน คือ clothes เป็นต้น

สรุปได้ว่าองค์ประกอบที่สำคัญของคำศัพท์มี 2 ประการ ได้แก่ รูปคำ (Form) และความหมาย (Meaning)

4. วิธีสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526) เสนอวิธีการสอนคำศัพท์ ดังนี้

1. พิจารณาความยากง่ายของคำศัพท์ เมื่อครูพบคำศัพท์ใหม่จะต้องพิจารณาดูว่าคำศัพท์นั้นๆ เป็นคำศัพท์ยาก หรือเป็นคำศัพท์ที่เป็นปัญหา เพื่อจะได้แบ่งแยกหาวิธีการในการสอน และฝึกให้เหมาะสมกับคำศัพท์นั้นๆ

2. ฝึกการออกเสียงคำศัพท์ใหม่ ครูเขียนคำศัพท์ใหม่ พร้อมทั้ง word stress ครูอ่านให้นักเรียนฟัง ให้นักเรียนอ่านตาม พร้อมทั้งแก้ไข ถ้านักเรียนอ่านผิด

3. การสอนความหมาย สอนความหมายทีละคำ พยายามให้นักเรียนตีความหมายออกจากภาษาอังกฤษโดยตรง พยายามหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาไทยให้มากที่สุดโดยใช้อุปกรณ์เข้าช่วย เช่น รูปภาพ แผนภูมิ ของจริง หรือแสดงกิริยาท่าทางประกอบ เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น

วิชาฯ จิตวิตร์ (2543) ได้แบ่งวิธีการสอนคำศัพท์ออกไว้ ดังนี้

1. การให้คำจำกัดความเป็นวิธีการสอนที่ใช้กันมานานเป็นที่แพร่หลาย กล่าวคือ ครูให้คำแปล หรือคำจำกัดความคำศัพท์ที่ต้องการสอน

2. การเดาความหมายจากบริบทข้างเคียง การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทข้างเคียงเป็นวิธีที่นิยมใช้ เพื่อพัฒนาคำศัพท์ โดยนักเรียนเดาความหมายของคำศัพท์ที่อยู่รอบๆ ในเนื้อเรื่องสิ่งที่นักเรียนอ่าน

3. การใช้ประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงเข้ากับความหมายของคำศัพท์ใหม่ ในบางครั้งนักเรียนไม่สามารถหาความหมายจากบริบท หรือไม่สามารถหาคำจำกัดความของคำศัพท์นั้นจากพจนานุกรมได้ เนื่องจากคำจำกัดความในพจนานุกรมประกอบด้วยคำศัพท์ยากๆ ที่นักเรียนไม่คุ้นเคยมาก่อน ครูอาจจะกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้เดิมมาสัมพันธ์ และเกี่ยวข้องกับความหมายของคำศัพท์ใหม่

4. การเสริมความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่มเติม เมื่อครูสอนให้นักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์แล้ว อาจเสริมความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เป็นกิจกรรมหลังการอ่าน โดยนำคำศัพท์ที่คล้ายๆ กันมาเปรียบเทียบ แยกแยะ หรือรวมเป็นหมวดหมู่

5. การสอนคำศัพท์พิเศษ คำศัพท์ หรือความคิดรวบยอดบางคำอาจก่อให้เกิดปัญหาแก่นักเรียน ซึ่งครูควรจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนเข้าใจคำศัพท์เหล่านี้ เช่น คำที่สะกดต่างกันแต่ออกเสียงเหมือนกัน (Homophones) โดยให้นักเรียนหาความหมายของคำเหล่านั้นจากประโยค ตัวอย่าง

I ate all of my supper. (1. ate)

We have eight dollars to spend. (2. eight)

คำที่สะกดเหมือนกันแต่มีความหมายต่างกัน (Homograph) นักเรียนต้องเรียนรู้วิธีใช้บริบท เพื่อหาความหมาย หรือวิธีการออกเสียงคำนั้นๆ ให้ถูกต้อง เช่น

I will read my newspaper.

I have read my newspaper.

6. การหาที่มา หรือกำเนิดของคำศัพท์อาจทำให้การเรียนคำศัพท์สนุกสนาน และทำให้จดจำคำศัพท์นั้นๆ ได้ดียิ่งขึ้น เช่น คำศัพท์บางคำอาจเป็นคำศัพท์มาจากการ

ผสมคำ เช่น smog มาจาก smoke - fog คำศัพท์บางคำมาจากตัวย่อ เช่น NASA ย่อมาจาก National Aeronautics and Space Administration คำศัพท์บางคำถูกตัดให้สั้นลง เช่น math (Emetics), lab (oratory), dorm (itory) เป็นต้น

7. การสะสมคำศัพท์ด้วยตนเอง โดยนักเรียนสะสมคำศัพท์ด้วยตนเอง ตามความสนใจ และประสบการณ์โดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

7.1 ให้นักเรียนหาคำศัพท์ที่คิดว่านักเรียนทั้งชั้นควรจะรู้ให้นักเรียน แต่ละคนหาความหมายของคำศัพท์นั้นจากบริบท โดยไม่ต้องไปหาความหมายจากพจนานุกรม

7.2 ให้นักเรียนแต่ละคนผลัดกันเขียนคำศัพท์ของตนเองลงบน กระดานพร้อมทั้งอธิบายว่า ได้คำศัพท์นั้นมาจากไหน ความหมายตามบริบทของคำศัพท์นั้น คืออะไร และทำไมเขาถึงคิดว่าคำศัพท์นั้นสำคัญที่เพื่อนในชั้นควรทราบ หลังจากนั้นครูนำอภิปราย เกี่ยวกับคำจำกัดความของคำศัพท์ นักเรียนในชั้นให้ข้อมูลเกี่ยวกับคำศัพท์แล้วช่วยกันสรุปคำจำกัด ความของคำศัพท์แต่ละคำอาจนำคำจำกัดความที่ได้มาเปรียบเทียบกับคำจำกัดความในพจนานุกรม

7.3 คัดเลือกคำศัพท์ และให้นักเรียนบันทึกบัญชีรายการคำศัพท์ไว้ใน สมุดบันทึก

7.4 ให้แบบฝึกหัด หรือกิจกรรมเกี่ยวกับคำศัพท์ในบัญชี

7.5 ทดสอบนักเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ในบัญชีในตอนปลายสัปดาห์

กรมวิชาการ (2542) เสนอวิธีการสอนคำศัพท์ว่า คำศัพท์ในทุกภาษาเป็นหัวใจ สำคัญประการหนึ่งของการเรียนรู้ภาษา ผู้ที่รู้คำศัพท์ และวิธีใช้คำศัพท์นั้นๆ จะพูด ฟัง อ่าน และ เขียนได้ดีกว่าในการสอนคำศัพท์นั้นต้องคำนึงถึงนักเรียน ซึ่งจะเรียนรู้คำศัพท์ได้ดี เมื่อความหมาย ของคำศัพท์นั้นๆ ได้รับการนำเสนออย่างชัดเจน การสอนคำศัพท์ใหม่ควรนำเสนอในบริบทไม่ใช่ คำโดด ควรสอนเป็นประโยค ซึ่งนักเรียนจะได้เรียนรู้ความหมายของคำไปพร้อมๆ กับวิธีใช้คำ นั้นๆ

พงษ์ศรี เสงะวัฒนะ (2545) เสนอว่าวิธีเน้นศัพท์ในการสอนภาษาให้ ความสำคัญเป็นพิเศษกับการเรียนรู้คำศัพท์ ทั้งในรูปแบบคำเดี่ยวที่มีความถี่สูง และในรูปแบบของ การผสมคำ หรือกลุ่มศัพท์ (Chunk) ซึ่งแรงกระตุ้นที่ทำให้เกิดวิธีสอนศัพท์ในการเรียนภาษา มา จากหลักการต่างๆ ดังนี้ คือ การจัดหลักสูตรโดยอิงความหมาย คำที่มีความถี่สูงสุด หมายถึง ความหมายที่ใช้บ่อยที่สุด คำต่างๆ มักเกิดร่วมกับคำอื่น การเกิดร่วมกันเหล่านี้เป็นตัวทำให้เกิด ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ในการนำเสนอคำศัพท์ประการแรก คือ จะนำเสนอคำศัพท์ที่คำ ขึ้นอยู่กับปัจจัย ดังนี้ คือ ระดับของนักเรียน แนวโน้มที่นักเรียนจะคุ้นเคยกับคำศัพท์ ความยาก ง่ายของคำศัพท์ คำศัพท์นั้นสอนได้ เช่น ง่ายต่อการอธิบาย หรือสาธิต หรือไม่จำนวนคำใหม่ที่จะ

นำเสนอ ไม่ควรเกิน 12 คำ หลังจากนั้นเลือกลำดับขึ้นในการนำเสนอ ซึ่งอาจเป็นความหมายก่อนรูป หรือรูปก่อนความหมาย ในการนำเสนอความหมายอาจใช้การแปล ของจริง รูปภาพ ท่าทาง คำนิยามสถานการณ์ หรืออาจนำเสนอคำศัพท์ในรูปภาษาพูด หรือภาษาเขียน

ศาสตราจารย์ พุทธิผล (2546) เสนอว่า การสอนคำศัพท์โดยมีจุดหมายให้นักเรียนนำไปสื่อสารได้นั้นนักเรียนจะต้องมีความรู้คำศัพท์อย่างลึกซึ้ง คือ สามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้อง สามารถสะกดคำได้อย่างถูกต้อง รู้วิธีการใช้คำศัพท์ร่วมกับคำอื่น สามารถจดจำทั้งภาษาพูด และภาษาเขียน นึกคำศัพท์ได้ทันทีเวลาที่ต้องการพูด สามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้สามารถใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และนำไปใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์

สรุปได้ว่า ในการสอนคำศัพท์ ครูต้องเลือกคำศัพท์ และแยกประเภทของศัพท์แต่ละบทก่อนการนำเสนอคำศัพท์ จะนำเสนอกี่คำต่อครั้ง จะนำเสนอความหมายของคำก่อน หรือรูปก่อน จะใช้การแปลเป็นวิธีการนำเสนอความหมาย หรือไม่ หรือจะใช้การแสดงด้วยภาพ เช่น ของจริง สื่อภาพ การแสดงท่าทางเลียนแบบ หรือใช้วิธีนำเสนอด้วยคำพูด เช่น ประโยคตัวอย่างให้สถานการณ์ตัวอย่าง การนำเสนอในรูปภาษาพูด และให้ผู้เรียนพูดตามซ้ำๆ หรือไม่ และจะให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างไรในการนำเสนอ

การสอนคำศัพท์

ความหมายของคำศัพท์

คำศัพท์ (Vocabulary) เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้ภาษาในแต่ละภาษา และเป็นที่น่าสนใจในเฉพาะบุคคล วงสังคม วงการอาชีพ เชื้อชาติ ซึ่งถูกจัดเรียงตามระเบียบการเรียงตัวอักษร พร้อมทั้งมีคำอธิบายความหมาย แปล หรือยกตัวอย่างประกอบคำส่วนใหญ่ที่ปรากฏเป็นได้ทั้งคำโดด คำประสม และสำนวนต่างๆ มีนักการสอนภาษาได้ให้คำจำกัดความของคำศัพท์ไว้ดังต่อไปนี้ เช่น เลห์มานน์ (Lehmann, 1972) กล่าวว่า คำศัพท์เป็นสื่อความหมาย (Carrier Of Meaning) และความสัมพันธ์ไปยังโลกรอบๆ ตัวเรา วิลกินส์ (Wilkins, 1972) ให้ความหมายของคำศัพท์ว่าคำศัพท์ ไม่ใช่เป็นแต่เพียงคำนาม คำกริยา และคำคุณศัพท์ของภาษาเท่านั้น แต่ยังหมายรวมไปถึงข้อมูลทุกอย่างที่คำศัพท์นั้นส่งผ่าน และถ่ายทอดไป นอกจากนี้ แฮทช์ และ บราวน์ (Hatch and Brown, 1995) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ว่าคำศัพท์ หมายถึง คำ หรือกลุ่มคำสำหรับภาษาใดภาษาหนึ่งของผู้พูดอาจจะใช้สื่อความหมายในแต่ละภาษา

สรุปได้ว่า คำศัพท์ คือ คำ หรือถ้อยคำ หรือวลีในภาษาทั้งหมดที่สามารถใช้เป็นตัวแทนในการสื่อความหมาย ความรู้ ความคิด ความเข้าใจระหว่างบุคคล หรือเฉพาะบุคคล กลุ่มสังคม กลุ่มอาชีพ และชนชาติ

ลักษณะศัพท์ภาษาอังกฤษ

โดยทั่วไปลักษณะของคำศัพท์ที่ปรากฏในแบบเรียนภาษาอังกฤษในการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษให้ได้ผลนั้น ผู้สอนควรจะมีความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะคำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในแบบเรียนเป็นภาษาต่างประเทศจะสามารถแบ่งเป็นลักษณะต่างๆ ออกไป จากการศึกษาลักษณะของคำศัพท์พบว่า มีผู้เชี่ยวชาญ คือ

แฮทช์ และ บราวน์ (Hatch and Brown, 1995) มีความเห็นสอดคล้องกับ เกิร์นส และ เรดแมน (Gairns and Redman, 2006) โดยแบ่งคำศัพท์ตามลักษณะการรับรู้ และปฏิบัติออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) คำศัพท์เพื่อการรับรู้ (Receptive Vocabulary) คือ คำศัพท์ที่ใช้เพื่อการรับรู้ เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนได้รับจากการฟัง และการอ่าน ผู้เรียนสามารถจำได้เมื่อคำศัพท์นั้นอยู่ในบริบท แต่ไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ผู้สอนสอนเพียงให้ผู้เรียนรู้แค่ความหมายเท่านั้น

2) คำศัพท์เพื่อการใช้ (Productive Vocabulary) คือ คำศัพท์ที่ใช้เพื่อการสื่อสาร เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนเข้าใจออกเสียงได้ถูกต้อง และสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องในการพูด และการเขียนผู้สอนจึงต้องฝึกผู้เรียนให้ใช้คำศัพท์นั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

จะเห็นได้ว่าการแบ่งลักษณะคำศัพท์จะแบ่งได้ตามลักษณะการนำคำศัพท์ไปใช้ในบริบทต่างๆ อย่างไรก็ตามการเรียนคำศัพท์ในทุกลักษณะนั้นมุ่งให้ผู้เรียนรู้ความหมาย เพื่อจะนำไปใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของภาษาที่จะสื่อสาร

จุดมุ่งหมายในการสอนศัพท์

โดยทั่วไปจุดมุ่งหมายของการสอนศัพท์จะเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ เพื่อให้ทราบถึงความหมาย โดยไม่ต้องอาศัยพจนานุกรม มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการสอนศัพท์ เช่น เดล (Dale, 1971) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายในการสอนศัพท์ว่า ความสำคัญของการนำกลวิธีสอนศัพท์มาใช้ในการคาดเดาความหมายคำศัพท์นั้น จะช่วยให้ผู้เรียนได้รู้ความหมายคำศัพท์มากขึ้น ผู้เรียนไม่ต้องเสียเวลาในการเปิดพจนานุกรมบ่อยครั้ง และผู้เรียนสามารถเลือกความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมมากขึ้นทั้งจากความหมายคำศัพท์ที่ให้ไว้หลายความหมายในพจนานุกรม และจากการพิจารณาความหมายของคำอื่นๆ ที่ให้ไว้ในบริบท

กล่าวโดยสรุป ในการเรียนการสอนคำศัพท์ที่มีจุดมุ่งหมายทำให้ผู้เรียนสามารถคาดเดาได้ถูกต้อง สามารถรู้ความหมายของคำศัพท์ที่อยู่ในบริบทต่างๆ และสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในโครงสร้างได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน ตลอดจนความถูกต้องในด้านไวยากรณ์ และความนิยม โดยไม่ต้องเปิดพจนานุกรมบ่อยครั้ง นอกจากนี้ยังมุ่งหวังให้ผู้เรียนจำได้ทั้งรูปคำ ความหมาย และสะกดได้ด้วย

เทคนิคการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ

ผู้เรียนที่ต้องการเรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ในการติดต่อสื่อสารได้จำเป็นต้องรู้คำศัพท์จำนวนมากพอ และผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญในการที่จะหาวิธีต่างๆ ที่จะสอนคำศัพท์ให้ได้ผล (อมตา เวชพถติ และคณะ, 2547) ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาได้กล่าวถึงเทคนิคต่างๆ ในการสอนคำศัพท์ไว้ดังนี้ เกิร์นส และ เรดแมน, แบลโซวิช และ ฟิชเชอร์, ธอร์นเบอร์รี่ (Gairns and Redman, 2006; Blachowicz and Fisher, 2005; Thornbury, 2002; วิสาข์ จิตวิตร, 2543)

1) การแปล เป็นวิธีการสอนศัพท์ที่แพร่หลายและใช้มายาวนาน โดยการที่ครูให้คำแปลของศัพท์ที่ต้องการสอน การแปลมีข้อดีเพราะเป็นวิธีที่ตรงที่สุดในการเข้าถึงความหมายของคำศัพท์ แต่การพึ่งวิธีการสอนนี้มากเกินไปจะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาคลังศัพท์ภาษาที่สองของตนได้ นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนลืมคำศัพท์นั้นๆ ได้ง่ายเนื่องจากไม่ต้องใช้ความพยายามในการหาความหมาย

2) ใช้สถานการณ์ตัวอย่าง เป็นวิธีที่มีประโยชน์อย่างมาก เมื่อคำศัพท์นั้นค่อนข้างเป็นนามธรรมครูใช้สถานการณ์มากกว่าหนึ่งสถานการณ์ หรือการให้บริบทที่เพียงพอให้นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์นั้นได้

3) การบอกคำพ้องความหมาย (Synonyms) คำตรงข้าม (Antonyms) หรือคำจำเพาะกลุ่ม (Hyponyms) เป็นวิธีที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่อยู่ในระดับต่ำที่อาจไม่สามารถเข้าใจการให้ตัวอย่าง หรือการอธิบายที่ซับซ้อนได้ โดยครูจะนำเสนอคำที่มีความหมายเทียบเคียงกับคำศัพท์ที่จะสอน เช่น การสอนคำว่า miserable ด้วยการเสนอคำว่า very sad เป็นต้น นอกจากนี้ครูสามารถนำเสนอคำที่มีความหมายตรงข้ามกันได้ เช่น การสอนคำว่า outgoing ด้วยการเสนอคำว่า shy เป็นต้น หรือบอกคำจำเพาะกลุ่ม เช่น การสอนคำว่า herring ด้วยการเสนอคำว่า fish วิธีทั้งสามวิธีจะใช้ได้ดีเมื่อพบคำศัพท์ที่ไม่รู้โดยบังเอิญระหว่างการเรียนการสอน

4) การใช้สื่อภาพประกอบ (Visual aids) คือการที่ครูใช้รูปภาพ บัตรคำ การวาดรูปบนกระดาน หรือของจริงในการสอนคำศัพท์ นอกจากจะสามารถนำมาใช้ในการนำเสนอคำศัพท์แล้วยังสามารถนำมาใช้ในการฝึกฝนได้อีกด้วย แต่วิธีนี้ค่อนข้างมีข้อจำกัดเพราะเหมาะกับการสอนคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมมากกว่า เช่น อาหาร อาชีพ เครื่องเรือน

5) การสาธิต (Demonstration) เป็นการใช้อำนาจคำศัพท์โดยการแสดงท่าทาง เพื่อสื่อความหมายของคำศัพท์ การใช้อำนาจจะช่วยให้บนเรียนไม่น่าเบื่อ ครูสามารถสอดแทรกอารมณ์ขันได้ นักเรียนจะจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น ถ้าครูแสดงท่าทางที่นักเรียนสามารถมองเห็นได้ทำให้บนเรียนมีชีวิตชีวาขึ้น แต่การสอดศัพท์นี้อาจไม่เหมาะกับการสอนคำที่เป็นนามธรรม เช่น trustworthy become เป็นต้น

6) การใช้ประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงกับความหมายของศัพท์ใหม่ คือ การที่ครูกระตุ้นให้นักเรียนใช้ประสบการณ์เดิม หรือโครงสร้างความรู้ที่เคยมีมาก่อนแล้ว โดยให้นักเรียนเชื่อมโยงศัพท์ใหม่เข้ากับความคิดรวบยอด หรือประสบการณ์เดิม โดยครูสามารถใช้แผนภูมิความรู้ แผนภูมิคำศัพท์ ตารางวิเคราะห์ความหมายคำศัพท์ หรือการคาดเดาเรื่อง เพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับความหมายของคำศัพท์

7) การหาที่มา หรือกำเนิดของศัพท์ คือ การที่ครูทำให้นักเรียนทราบที่มา หรือกำเนิดของศัพท์ทำให้การเรียนศัพท์สนุกสนาน และจำศัพท์นั้นๆ ได้ดีขึ้น เช่น การบอกคำศัพท์ที่มีต้นกำเนิดมาจากอินเดียแดง

8) ให้นักเรียนหาความหมายจากพจนานุกรม เนื่องจากพจนานุกรมเป็นแหล่งข้อมูลที่มีประโยชน์อย่างมากในการเรียนคำศัพท์ แต่ควรเป็นพจนานุกรมที่บอกคำจำกัดความที่เป็นภาษาต่างประเทศ หรือบอกความหมายทั้งภาษาแม่ และภาษาต่างประเทศ ครูควรฝึกให้นักเรียนรู้จักเลือกความหมายของคำศัพท์ให้ตรงกับบริบทของคำศัพท์นั้นๆ เพราะคำศัพท์หนึ่งคำอาจมีหลายคำจำกัดความ โดยครูอาจสาธิตวิธีการเลือกความหมายของคำศัพท์ที่เหมาะสมกับบริบท

9) การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท เป็นวิธีที่นิยมใช้เพื่อพัฒนาคำศัพท์ เนื่องจากผู้อ่านสามารถนำกลวิธีนี้ไปใช้ในการอ่านได้อย่างอิสระ โดยไม่ต้องพึ่งพจนานุกรม หรือครูได้มีงานวิจัยสนับสนุนการเดาศัพท์จากบริบทว่าเป็นวิธีการสอนที่ได้ผลทำให้นักเรียนสามารถเพิ่มปริมาณคำศัพท์ได้ ผู้อ่านส่วนใหญ่จะอนุมานความหมายของศัพท์คำนั้นจากคำที่อยู่รอบๆ โดยครูควรแสดงวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง และควรใช้เวลาแก่นักเรียนในการฝึกฝนไม่ว่าจะเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่ม โดยการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทนั้นรวมถึงการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะภายในคำ (Internal context clues) และตัวชี้แนะภายนอกคำ (External context clues) โดยตัวชี้แนะภายในคำเกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์โดยการวิเคราะห์โครงสร้างคำ โดยครูสอนให้นักเรียนหาความหมายของคำที่ไม่รู้จักโดยอาศัยส่วนของคำ ซึ่งได้แก่ รากคำ (Root) อุปสรรค (Prefix) และปัจจัย (Suffix) เป็นตัวช่วย

นอกจากนั้น เพียร์สัน และ จอห์นสัน (Pearson and Johnson, 1978) ยังได้เสนอแนวทางในการสอนคำศัพท์ใหม่ที่ปรากฏในเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจในการอ่านได้ดีขึ้นโดยการ

ใช้แผนผังแสดงความสัมพันธ์ของคำศัพท์ในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น dog สามารถโยงโยให้ผู้เรียนได้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กับคำอื่นๆ ได้

กล่าวโดยสรุป เทคนิคการสอนคำศัพท์ คือ กระบวนการนำเสนอความหมายคำศัพท์แก่นักเรียน ซึ่งครูอาจนำเสนอโดยตรง เช่น การบอกความหมาย การสื่อภาพประกอบ หรือการสาธิตด้วยการแสดงท่าทาง นอกจากนี้ครูยังสามารถนำเสนอด้วยการให้นักเรียนหาความหมายด้วยตนเองได้ เช่น การใช้พจนานุกรม แม้มีเทคนิคการสอนคำศัพท์ที่หลากหลายแต่การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทก็เป็นวิธีหนึ่งที่สำคัญ เมื่อนักเรียนฝึกฝนได้อย่างชำนาญนักเรียนจะสามารถพิจารณาความหมายของคำศัพท์ที่คุ้นเคยได้อย่างอิสระ และยังสามารถเพิ่มปริมาณคำศัพท์ได้

ขั้นตอนการสอนศัพท์

คำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนภาษา การสอนคำศัพท์จึงมีบทบาท และความจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนคำศัพท์ เพราะการเรียนรู้ความหมายศัพท์จะทำให้ นักเรียนเข้าใจ และสามารถสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง

ฟินอคเชียโร และ บรัมฟิต (Finocchiaro and Brumfit, 1989) ได้กล่าวถึง ข้อควรคำนึงในการสอนคำศัพท์ ดังนี้

- 1) คำศัพท์ทั้งหมดที่ผู้เรียนเรียนในแต่ละบทเรียนนั้น ผู้สอนไม่จำเป็นต้องสอนให้ผู้เรียนนำคำศัพท์เหล่านั้นไปใช้ทุกคำ เพราะคำศัพท์บางคำนั้นสอนเพียงแค่นี้ให้ผู้เรียนรู้ความหมาย และการออกเสียงเท่านั้น ซึ่งหมายถึงการสอนคำศัพท์ให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายเมื่อผู้เรียนได้ยิน หรือได้อ่านคำศัพท์เท่านั้นแต่ไม่ได้นำไปใช้ในการเขียน และการพูด
- 2) ผู้สอนควรสอนคำศัพท์โดยการพูดด้วยความเร็วปกติ
- 3) การสอนคำศัพท์ใหม่ควรสอนในโครงสร้างประโยคที่ผู้เรียนเคยเรียนมาแล้ว และในสถานการณ์ที่ผู้เรียนคุ้นเคย
- 4) หากเป็นไปได้ ผู้สอนควรสอนคำศัพท์ที่อยู่ในหัวข้อเดียวกัน ตัวอย่างเช่น คำศัพท์ที่เกี่ยวกับอาหารก็ควรจัดไว้หนึ่งบทเรียน ส่วนคำศัพท์ที่เกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย หรืออากาศก็ควรจัดแยกไว้ในแต่ละบทเรียน
- 5) เมื่อผู้เรียนพบคำศัพท์ที่คุ้นเคยในบริบทใหม่ ผู้สอนควรทบทวน และฝึกการใช้คำศัพท์นั้นๆ ใหม่ การทบทวนคำศัพท์ที่คุ้นเคยแล้วนั้น ผู้สอนควรสอนให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายที่เหมือนกัน และความหมายที่แตกต่างกันด้วย
- 6) การสอนคำศัพท์ควรสอนให้ผู้เรียนเข้าใจความหมาย ผู้สอนควรใช้เทคนิคที่เหมาะสม ซึ่งอาจจะใช้การแสดงละคร การใช้รูปภาพ การถอดถ่ายข้อความ

7) ผู้สอนควรให้ผู้เรียนฝึกใช้คำศัพท์ในสถานการณ์เพื่อการสื่อสาร ตัวอย่างเช่น การฝึกการแทนที่การถ่ายโอนข้อมูล การถาม – ตอบ และในภาระงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

8) การสอนคำศัพท์แต่ละคำ ควรสอนหลายๆ ครั้งด้วยโครงสร้าง และสถานการณ์ต่างๆ ที่สามารถนำคำศัพท์เหล่านั้นไปใช้ได้เหมาะสม

9) ควรสอนคำศัพท์ที่เป็นคำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำวิเศษณ์ที่มาจากรากศัพท์เดียวกัน ตัวอย่างเช่น คำนาม-----difference คำกริยา----- (to) differ คำคุณศัพท์-----different คำวิเศษณ์-----differently

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสอนศัพท์ และขั้นตอนการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษสรุปได้ว่า คำศัพท์ภาษาอังกฤษมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ รูปคำ ความหมาย และขอบเขตในการใช้คำ ดังนั้น ครูผู้สอนควรสอนให้ผู้เรียนเข้าใจความหมาย รวมทั้งการฝึกใช้คำศัพท์ในสถานการณ์เพื่อการสื่อสาร และสอนคำศัพท์แต่ละคำ ควรสอนหลายๆ ครั้งด้วยโครงสร้าง และสถานการณ์ต่างๆ ที่สามารถนำคำศัพท์เหล่านั้นไปใช้ได้เหมาะสม นอกจากนี้ ครูผู้สอนควรให้นักเรียนจดคำศัพท์พร้อมความหมาย และตัวอย่างลงสมุด เพื่อให้นักเรียนได้ทบทวน และเป็นการช่วยย้ำความจำในด้านคำศัพท์ด้วย

การวัด และการประเมินผลการสอนศัพท์

การวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ เป็นการวัดความรู้คำศัพท์ที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสอนภาษาในรายวิชาที่นักเรียนได้เรียนโดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อเป็นการประเมินว่านักเรียนได้เกิดการเรียนรู้สิ่งที่ได้สอนไปแล้วหรือยัง และเป็นส่วนที่ช่วยเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น โดยแบบทดสอบที่จะใช้ควรมีลักษณะ ดังนี้

1) ต้องไม่เป็นการทดสอบคำโดด เนื่องจากในการเรียนแต่ละรายวิชา ผู้เรียนมักจะมีโอกาสได้พบ และใช้คำศัพท์ในบริบทที่เป็นภาษาพูด และภาษาเขียนเป็นประจำ

2) สามารถให้คะแนนได้ง่าย เช่น แบบทดสอบแบบโคลซ หรือจับคู่ เป็นต้น

3) ถ้าเป็นแบบเติมคำ หรือเลือกตอบ คำตอบต้องเหมาะสมกับความรู้ของนักเรียนที่ได้เรียนไป

4) เป็นแบบทดสอบที่ครูสามารถสร้างได้ ไม่ควรยาก หรือมีกระบวนการสร้างที่ซับซ้อนเกินไป

5) จำนวนข้อในแต่ละแบบทดสอบต้องเหมาะสมกับเวลา

ฟินอคเชียโร และ ซาโกะ (Finocchiaro และ Sako (1989 อ้างถึงใน ทรธยา บุญยอิน, 2546)) ได้เสนอแนวทางในการวัดความรู้ เรื่อง คำศัพท์ไว้ได้แก่ การให้นักเรียนเลือกตอบแบบถูกหรือผิด เช่น Spring comes before summer. (True or false) การเลือกคำที่เหมาะสมเติมลงใน

ช่องว่าง เช่น A cow _____. (barks, moos, shrieks) การเลือกคำที่ไม่เข้าพวก เช่น meat, soup, napkin, peas การเรียกชื่อสิ่งของที่พบในห้องเรียน เช่น window, blackboard, pencil etc. การให้เติมความหมายที่ตรงข้ามกับคำที่กำหนดให้ เช่น finish: _____ (start) การเลือกคำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกับคำที่ขีดเส้นใต้ เช่น I have to leave now. (a. must b. should c. will) การเติมคำศัพท์ในบริบทให้สมบูรณ์ เช่น It was dark so he ___ the light. หรือการเลือกคำที่เหมาะสมเติมลงในช่องว่าง เช่น The picture is _____ the wall. (in, on) เป็นต้น

จากการศึกษาการวัด และการประเมินผลการเรียนคำศัพท์จากนักการศึกษาภาษาข้างต้นสรุปได้ว่า การทดสอบคำศัพท์จะมีประโยชน์ และมีประสิทธิภาพมาก หากได้ทำข้อสอบในรูปแบบของข้อความ (text) เพราะข้อความเป็นส่วนช่วยให้เกิดความหมายที่เหมาะสมของคำที่ต้องการวัด ทั้งนี้เพราะคำๆ เดียวกันได้หลายความหมายขึ้นอยู่กับข้อความที่ใช้ และลักษณะโครงสร้างทางไวยากรณ์จะต้องไม่มีปัญหา หรือมีความยากเกินไป อันอาจทำให้เป็นอุปสรรคในการวัดความรู้เรื่องศัพท์ ส่วนคำที่เลือกมาทดสอบนั้นให้พิจารณาว่าเป็นคำศัพท์ประเภทที่ผู้เรียนจะใช้สำหรับการพูด และการเขียน หรือสำหรับการฟัง และการอ่าน ต่อจากนั้นให้พิจารณาว่าจะทำการทดสอบได้จากภาษาพูด หรือภาษาเขียน ทั้งนี้โดยให้สัมพันธ์กับทักษะทั้ง 4 ประการทางภาษา คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำความหมายของคำศัพท์ ลักษณะคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ จุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์ เทคนิคการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ขั้นตอนการสอนคำศัพท์ รวมไปถึงการวัด และประเมินผลการสอนศัพท์ มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคำศัพท์ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ

แบบฝึกทักษะ

ความหมายของแบบฝึกทักษะ

จากการที่ได้มีผู้วิจัยเกี่ยวกับการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาไว้อย่างมากมาย และหลากหลายรูปแบบ มีนวัตกรรมทางการศึกษาประเภทหนึ่งที่ได้ได้รับความนิยมใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก็คือ แบบฝึกทักษะ ซึ่งได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะ ไว้ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) ให้ความหมายว่า “แบบฝึกหัดหรือชุดการสอนที่เป็นแบบฝึกที่ใช้เป็นตัวอย่างปัญหา หรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ”

ศศิธร รัชฎ์ถณานันท์ (2542) ได้ให้ความหมายแบบฝึกทักษะไว้ว่า หมายถึงแบบฝึกทักษะที่ใช้ฝึกความเข้าใจ ฝึกทักษะต่าง ๆ และทดสอบความสามารถของนักเรียนตาม

บทเรียน ที่ครูสอนว่า นักเรียนเข้าใจ และสามารถนำไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด

เดือนใจ ตรีเนตร (2544) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเองได้ฝึกทักษะเพิ่มเติมจากเนื้อหาจนปฏิบัติได้อย่างชำนาญ และให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยมีครูเป็นผู้แนะนำ

ปฐมพร บุญดี (2545) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สิ่งที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนกระทำ เพื่อฝึกฝนเนื้อหาต่างๆ ที่ได้เรียนไปแล้วให้เกิดความชำนาญมากขึ้น และให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

พรพรหม อัตตวัฒนากุล (2547) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึก คือ สิ่งที่ผู้สอนมอบให้ผู้เรียนกระทำเพื่อฝึกฝนเนื้อหาต่างๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญ และสามารถนำไปแก้ปัญหาคำได้

สรุปได้ว่า แบบฝึก หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น โดยที่กิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในแบบฝึกนั้นจะครอบคลุมเนื้อหาที่ได้เรียนไปแล้ว จะทำให้นักเรียนมีความรู้ และมีทักษะมากขึ้นเพราะมีรูปแบบ หรือลักษณะที่หลากหลาย

ประโยชน์ของแบบฝึก

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก ไว้ดังนี้

เดือนใจ ตรีเนตร (2544) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกจะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีมีความชำนาญ และเกิดการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะสรุปได้ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะจากแบบฝึกหัดที่ครูสร้างขึ้นมา ซึ่งตรงกับเนื้อหาที่ครูทำการสอน
2. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนการสอนมาทดสอบการเรียนรู้ของตนเองว่าเกิดจากการเรียนรู้
3. ใช้สำหรับประเมินผลการสอบเป็นรายบุคคล หลังจากได้ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว โดยผลงานจากแบบฝึกหัดที่ทำมาส่งครูทำให้ทราบว่านักเรียนเข้าใจมากน้อยเพียงใด
4. ใช้แบบฝึกหัดสำหรับทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว

จากประโยชน์ของแบบฝึกที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า แบบฝึกช่วยในการฝึก หรือเสริมทักษะทางภาษา ทำให้จดจำเนื้อหาได้คงทนมีเจตคติที่ดีต่อทักษะภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนรู้คำศัพท์ ความหมายของศัพท์ได้กว้างขวางมากขึ้น สามารถนำมาใช้แก้ปัญหาการอ่านการเขียนเป็น

รายบุคคล และเป็นกลุ่มได้ดี สามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้ ทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเองเป็นเครื่องมือที่ครูผู้สอนใช้ประเมินผลการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีว่านักเรียนเข้าใจมากน้อยเพียงใด

ลักษณะที่ดีของแบบฝึก

การจัดทำแบบฝึกเพื่อฝึกทักษะให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น จำเป็นต้องอาศัยลักษณะและรูปแบบของแบบฝึกที่หลากหลาย และแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับทักษะที่เราจะฝึก ดังที่นักการศึกษาได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะที่ดีของแบบฝึกไว้ ดังนี้

เดียนใจ ตรีเนตร (2544) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ว่า แบบฝึกจะต้องเรียงลำดับจากง่ายไปหายากมีคำสั่ง และคำอธิบายอย่างชัดเจน มีเนื้อหารูปแบบน่าสนใจซึ่งจะต้องอาศัยหลักจิตวิทยาเพื่อไม่ให้เด็กเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน และนักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

พรพรม อุตตวัฒนากุล (2547) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ว่า ควรสร้างให้ตรงกับจุดประสงค์เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีหลายแบบหลายชนิดให้นักเรียนได้เลือกทำ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน และนักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

สรุปได้ว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดี ต้องมีจุดหมายที่แน่นอนว่าจะทำการฝึกทักษะด้านใด ควรใช้ภาษาง่ายๆ และมีความน่าสนใจ เรียงลำดับจากง่ายไปยากให้เหมาะกับวัย และความสามารถของผู้เรียน มีเนื้อหาให้ตรง จัดกิจกรรมให้หลากหลาย เพื่อดึงดูดความสนใจ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อนักเรียน

หลักการสร้างแบบฝึก

ในการจัดทำแบบฝึกนั้น ครูต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็กส่วนใหญ่แล้วจัดทำแบบฝึกไว้ให้มากพอทั้งเด็กเก่ง และเด็กอ่อนจะเลือกทำได้ตามความสามารถ แบบฝึกนั้นควรชัดเจน มีความหมายต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน การใช้หลักจิตวิทยาของเด็ก และการเน้นถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการสร้างแบบฝึก

กฤษยา แสงเดช (2545) ได้กล่าวแนะนำผู้สร้างแบบฝึกให้ยึดลักษณะแบบฝึกที่ดี ดังนี้

1. แบบฝึกที่ดีควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างแสดงวิธีทำที่ใช้ไม่ควรยากเกินไป เพราะจะทำให้ความเข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายและเหมาะสมกับผู้ใช้นักเรียนสามารถเรียนด้วยตนเองได้

2. แบบฝึกที่ดีมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดหมายของการฝึก ลงทุนน้อยใช้ได้ นาน ทนสม้ย

3. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน
4. แบบฝึกที่ดีควรแยกเป็นเรื่องๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไปแต่ควรมีกิจกรรมหลายแบบเพื่อสร้างความสนใจ และไม่น่าเบื่อในการทำแบบฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนจำนน
5. แบบฝึกที่ดีมีทั้งแบบกำหนดคำตอบในแบบและให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำข้อความ รูปภาพในแบบฝึก ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและตรงกับความสนใจของนักเรียน ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ว่า นักเรียนจะเรียนได้เร็วในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ
6. แบบฝึกที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ให้รู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ หรือที่ตัวเองเคยใช้ จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้นๆ มากยิ่งขึ้น และรู้จักนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์และมองเห็นว่าสิ่งที่ได้ฝึกนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป
7. แบบฝึกที่ดีควรตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลายๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญา และประสบการณ์เป็นต้น ฉะนั้นการทำแบบฝึกแต่ละเรื่องควรจัดทำให้มากพอและมีทุกระดับตั้งแต่ง่ายปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อว่านักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนจะได้เลือกทำได้ตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้ นักเรียนทุกคนได้ประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึก
8. แบบฝึกที่จัดทำเป็นรูปเล่ม นักเรียนสามารถเก็บรักษาไว้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองต่อไป
9. การที่นักเรียนได้ทำแบบฝึก ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆ ของนักเรียนชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ปัญหานั้นๆ ทันที
10. แบบฝึกที่จัดขึ้น นอกจากมีในหนังสือเรียนแล้ว จะช่วยให้ นักเรียนได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่
11. แบบฝึก ที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียน ไม่ต้องเสียเวลาในการลอกแบบฝึกจากตำราเรียนหรือกระดานดำ ทำให้มีเวลาและโอกาสได้ฝึกฝนทักษะต่างๆ ได้มากขึ้น
12. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะการพิมพ์เป็นรูปเล่มที่แน่นอนลงทุนต่ำ การที่ใช้พิมพ์ลงกระดาษไปทุกครั้งไป นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ที่ผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนได้อย่างมีระบบและมีระเบียบ

จากแนวคิดการสร้างแบบฝึกข้างต้นผู้ศึกษาได้นำมาเป็นแนวทางในการจัดสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเขียนสะกดคำ โดยมีวิธีการสร้าง ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาปัญหา และความต้องการจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
2. วิเคราะห์เนื้อหา หรือทักษะที่เป็นปัญหาออกเป็นเนื้อหาย่อยๆเพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบ และกิจกรรมการฝึก
3. พิจารณาจุดประสงค์ รูปแบบขั้นตอนการใช้กิจกรรมการฝึก เช่นจะนำแบบฝึกไปใช้ได้ อย่างไร และแบบฝึกมีส่วนประกอบอะไรบ้าง
4. สร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนแบบฝึกให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของแบบฝึก
5. สร้างกิจกรรมการฝึก เพื่อพัฒนาทักษะย่อยๆในแบบฝึกแต่ละชุด
6. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบฝึกเพื่อใช้วัดและประเมินผลของการเรียนแบบฝึก
7. นำแบบฝึกและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปทดลองใช้ เพื่อหาความบกพร่องและคุณภาพ
8. นำผลที่ได้จากการทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไข
9. รวบรวมเป็นชุด จัดทำขั้นตอนการฝึก เพื่อประโยชน์ต่อไป

พรพรม อัดวัฒนากุล (2547) กล่าวถึงการสร้างแบบฝึก ว่า หลักในการสร้างแบบฝึกควรคำนึงตัวนักเรียนเป็นหลัก โดยมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าจะฝึกเรื่องอะไร จัดเนื้อหาได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื้อหาไม่ยากจนเกินไป และมีรูปแบบหลายแบบที่น่าสนใจ

สรุปได้ว่า หลักในการสร้างแบบฝึก ควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยาในการเรียนรู้ และยึดลักษณะของแบบฝึกที่ดี โดยต้องศึกษาปัญหา และความต้องการ วิเคราะห์เนื้อหา พิจารณาจุดประสงค์ รูปแบบขั้นตอน สร้างแบบทดสอบก่อน และหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะสร้างกิจกรรมการฝึก เป็นต้น เพื่อทำให้เกิดประสิทธิภาพ

หลักจิตวิทยาที่นำมาใช้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะให้สมบูรณ์ และนำไปใช้ได้ถูกต้อง ควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยาในการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมทั้งเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในการทำแบบฝึก ซึ่งกรมวิชาการ (2542) ได้กล่าวถึงหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ดังนี้

- 1) การฝึกหัด การให้ผู้เรียนได้กระทำกิจกรรมซ้ำๆ ย่อมทำให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจที่แม่นยำ

2) ความแตกต่างระหว่างบุคคลในการสร้างแบบฝึก ควรคำนึงว่าผู้เรียนแต่ละคน มีความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจต่างกัน ดังนั้นควรพิจารณาถึงความเหมาะสม คือ ไม่ยาก หรือง่ายเกินไป และควรมีหลายๆ แบบ

3) การจูงใจให้ผู้เรียน โดยการจัดแบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้เรียน

4) การให้ผู้เรียนทราบผลการทำงานของตน การเฉลยคำตอบให้ทราบ เพื่อให้ผู้เรียนทราบผลงานของตนว่าต้องปรับปรุง แก้ไข หรือก้าวหน้าเพียงใด และในส่วนตัวผู้สอนเอง ก็จะทราบได้ว่าผู้เรียนคนใดควรจะได้รับความช่วยเหลืออย่างไร

แดคคานเซ และ โดแนลด์ (Daccanzay and Donal, 1963) ได้แนะนำรูปแบบของแบบฝึกหัดสำหรับทักษะการเขียนไว้ ดังนี้

- 1) แบบฝึกหัดให้เขียนตามแบบ
- 2) แบบให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้มาเติมในช่องว่างให้เหมาะสม
- 3) แบบจับคู่ โดยจับคู่ข้อความ 2 ข้อความให้เรียงเป็นเนื้อเรื่องเดียวกัน
- 4) แบบฝึก แบบสร้าง คือ ให้ประโยคมาแล้วให้นำคำในวงเล็บท้ายประโยค มาใส่ลงในตำแหน่งที่ถูกต้องในประโยคเดิม
- 5) แบบให้สร้างประโยคจากคำที่กำหนดให้

เพื่อความสอดคล้องกับวัย ความสามารถ ความสนใจของนักเรียน จึงมีหลักการทางจิตวิทยาการศึกษาหลายทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังที่ หลักการทฤษฎีการเรียนรู้ของฮัลล์ (Hull' s Systematic Behavior Theory) ไว้ว่า การเรียนรู้เกิดจากการเสริมแรง ซึ่งเป็นการเสริมแรงโดยการให้รางวัลเพื่อให้เกิดการลดแรงขับ หรือลดความต้องการลงทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ขึ้น การเสริมแรงมี 2 ประเภท คือ

1) การเสริมแรงปฐมภูมิ (Primary Reinforcement) คือ การเสริมแรงที่จำเป็นต่อร่างกาย เช่น การให้อาหาร ขนมน้ำ อุณหภูมิที่พอเหมาะ เป็นรางวัลเพื่อสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของร่างกาย

2) การเสริมแรงทุติยภูมิ (Secondary Reinforcement) คือ การเสริมแรงที่ไม่จำเป็นต่อร่างกาย แต่จำเป็นสำหรับจิตใจ โดยการกล่าวคำชมเชย หรือแสดงอาการที่เป็นการเสริมแรงโดยสิ่งเร้าอื่นๆ เช่น การมอง การยิ้ม หรือการพยักหน้าหลักจิตวิทยาดังกล่าวมาแล้วข้างต้น จะช่วยเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกที่ดี และน่าสนใจ เหมาะสมกับวัย และความสามารถของนักเรียน ทั้งช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างสนุกสนาน นักเรียนมีความพอใจที่จะเรียน และประสบผลสำเร็จในการเรียนนั้น

จากข้อความข้างต้น จะพบว่า หลักจิตวิทยาที่นำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ได้แก่ จิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาการศึกษา เนื่องจากหลักจิตวิทยาทั้งสองนี้มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน และเป็นการจูงใจให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน

ข้อเสนอแนะในการสร้างแบบฝึก

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544) กล่าวว่า ส่วนสำคัญของการสร้างแบบฝึกที่ใช้ประกอบในการจัดการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ นั้น จะเน้นสื่อการสอนในลักษณะเอกสารแบบฝึกเป็นส่วนสำคัญ ดังนั้นการสร้างจึงควรให้มีความสมบูรณ์ที่สุดทั้งในด้านเนื้อหา รูปแบบ และกลวิธีในการนำไปใช้ ซึ่งควรเป็นเทคนิคของแต่ละคน ในที่นี้จะขอเสนอ ดังนี้

1. พึงระลึกถึงเสมอว่าต้องให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาก่อนใช้แบบฝึก
2. ในแต่ละแบบฝึกอาจมีเนื้อหาสรุป หรือเป็นหลักเกณฑ์ไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาทบทวนก่อนก็ได้
3. ควรสร้างแบบฝึกให้ครอบคลุมเนื้อหา และจุดประสงค์ที่ต้องการ และไม่ยากหรือง่ายเกินไป
4. คำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็กให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะ และความแตกต่างของผู้เรียน
5. ควรศึกษาแนวทางการสร้างแบบฝึกให้เข้าใจก่อนปฏิบัติการสร้าง อาจนำหลักการของผู้อื่น หรือทฤษฎีการเรียนรู้ของนักการศึกษา หรือนักจิตวิทยามาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหา และสภาพการณ์ได้
6. ควรมีคู่มือการใช้แบบฝึก เพื่อให้ผู้สอนคนอื่นนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง หากไม่มีคู่มือต้องมีคำชี้แจงขั้นตอนการใช้ที่ชัดเจน แนบไปในแบบฝึกหัดด้วย
7. การสร้างแบบฝึก ควรพิจารณารูปแบบให้เหมาะสมกับธรรมชาติ ของแต่ละเนื้อหาวิชา รูปแบบจึงควรแตกต่างกันตามสภาพการณ์
8. การออกแบบชุดฝึก ควรมีความหลากหลายไม่ซ้ำซาก ไม่ใช่รูปแบบเดียว เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ควรมีแบบฝึกหลายๆ แบบ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะอย่างกว้างขวาง และส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วย
9. การใช้ภาพประกอบเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้แบบฝึกนั้นน่าสนใจ และยังเป็นการพักสายตาให้กับผู้เรียนอีกด้วย
10. การสร้างแบบฝึก หากต้องการให้สมบูรณ์ครบถ้วนควรสร้างในลักษณะของเอกสารประกอบการสอน แต่เน้นความหลากหลายของแบบฝึกมากกว่าเนื้อหาที่สรุปไว้จะมีเพียงย่อๆ

11. แบบฝึกต้องมีความถูกต้อง อย่าให้มีข้อผิดพลาดโดยเด็ดขาดเพราะเหมือนกับยื่นยาพิษกับลูกศิษย์โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เขาจะจำในสิ่งที่ผิดๆ ตลอดไป

12. คำสั่งในแบบฝึกเป็นสิ่งสำคัญที่ควรมองข้ามไป เพราะคำสั่ง คือ ประตูนบานใหญ่ที่จะไขความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนเข้าไปสู่ความสำเร็จ คำสั่งต้องสั้น กระชับรัดกุมชัดเจน และเข้าใจได้ง่าย ไม่ทำให้ผู้เรียนสับสน

13. การกำหนดเวลาในการใช้แบบฝึกแต่ละชุด ควรให้เหมาะสมกับเนื้อหาและความสนใจของผู้เรียน

14. กระดาษที่ใช้ควรมีคุณภาพเหมาะสม มีความเหนียว และทนทานไม่เปราะบางหรือขาดง่ายจนเกินไป

จากหลักการสร้างแบบฝึกดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกต้องศึกษาปัญหาของเนื้อหาที่นำมาสร้างแบบฝึก โดยนำมาตั้งวัตถุประสงค์ตลอดจนรูปแบบ และวางแผน ขั้นตอนการใช้แบบฝึก การสร้างแบบทดสอบที่สอดคล้องกับเนื้อหา หรือทักษะที่ต้องการฝึก จำเป็นต้องนำหลักการทางจิตวิทยาการเรียนรู้ และจิตวิทยาพัฒนาการมาเป็นแนวทางใน การสร้างแบบฝึกก่อนนำไปฝึกควรทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่องของแบบฝึก และแบบทดสอบนำมาปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นจึงรวบรวมเป็นชุดจัดทำคำชี้แจง และคู่มือการใช้ต่อไป

แบบฝึกเสริมทักษะการเขียน

แดคคานเซ และ โดแนลด์ (Daccanzay and Donal, 1963) ได้แนะนำรูปแบบของแบบฝึกหัดสำหรับทักษะการเขียนไว้ ดังนี้

- 1) แบบฝึกให้เขียนตามแบบ
- 2) แบบให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้มาเติมในช่องว่างให้เหมาะสม
- 3) แบบจับคู่ โดยจับคู่ข้อความ 2 ข้อความให้เรียงเป็นเนื้อเรื่องเดียวกัน
- 4) แบบฝึก แบบสร้าง คือ ให้ประโยคมาแล้วให้นำคำในวงเล็บท้ายประโยคมาใส่ลงในตำแหน่งที่ถูกต้องในประโยคเดิม
- 5) แบบให้สร้างประโยคจากคำที่กำหนดให้

จากข้อความข้างต้นพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนมีหลายรูปแบบ ทั้งแบบฝึกให้เขียนตามแบบ แบบให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้มาเติมในช่องว่างให้เหมาะสม แบบจับคู่ โดยจับคู่ข้อความ 2 ข้อความให้เรียงเป็นเนื้อเรื่องเดียวกัน เป็นต้น ซึ่งล้วนแต่เป็นการฝึกให้ผู้เรียนเกิดทักษะในด้านต่างๆ มากยิ่งขึ้น

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำความรู้เรื่องการสร้างแบบฝึก ความหมายของการสร้างแบบฝึก หลักในการสร้างแบบฝึก หลักจิตวิทยาที่นำมาใช้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

ประโยชน์ของแบบฝึก รวมไปถึงแบบฝึกทักษะการเขียน มาจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการเขียนคำศัพท์บรรลุตามวัตถุประสงค์ ที่วางไว้อย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ

แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ หรือความพอใจ ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า “Satisfaction” ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

จรวยพร สุดสวาท และคณะ (2545. อ้างอิงจาก ซี โคท และ แบ็คแมน (Secord & Backman, 1964. P. 391)) กล่าวว่า หมายถึง ความต้องการของบุคคลากรในองค์กรบางคนอาจพอใจเนื่องจากผลงานที่ทำได้สำเร็จ บางคนอาจพอใจ เพราะลักษณะการปฏิบัติงาน แต่บางคนอาจพอใจ เพราะเพื่อนร่วมงาน

โชคชัย ชยวิษ (2547 : ออนไลน์) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าเป็น ผลลัพธ์จากการเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้ในการทำงานของผลิตภัณฑ์กับความคาดหวัง

พรชัย วิจิตรธรรมภาณี (2549 : ออนไลน์) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นทัศนคติอย่างหนึ่งที่มีลักษณะเป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นรูปร่างได้ เป็นความรู้สึกส่วนตัวที่มีสุขเมื่อได้รับการตอบสนองตามความต้องการของตนในสิ่งที่ขาดหายไป และเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมในการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อการเลือกที่จะปฏิบัติในกิจกรรมนั้น

อุทัยพรรณ สุดใจ (2545 : ออนไลน์) ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก หรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาจจะเป็นไปในเชิงประเมินค่า ว่าความรู้สึก หรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเป็นไปในทางบวก หรือทางลบ

จากความหมายที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก หรือเจตคติในด้านบวกของบุคคลที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลนั้น ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งทั้งในด้านวัตถุ และจิตใจ ในเชิงประเมินค่า และก็ได้รับการตอบสนองในความต้องการ แล้วทำให้เกิดเป็นความสุข ความรู้สึกชอบ ยินดี เต็มใจ พอใจ หรือมีเจตคติที่ดี และสามารถเพิ่มขึ้น หรือลดลงไปตามสภาพการณ์

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

การเรียน หรือการทำงานใดๆ ก็ตาม มักจะเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจที่เกิดขึ้นหลังจากการปฏิบัติงานเหล่านั้นทุกครั้ง ซึ่งความพอใจจะเกิดมาก หรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการด้วยกัน ประการหนึ่งนั่นก็คือ แรงจูงใจ ที่จะเป็ผลให้เกิดแรงผลักดัน หรือจูงใจให้กระทำ หรือตอบสนอง

เพื่อกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่มีจุดหมาย ฉะนั้นในการเรียน หรือการปฏิบัติงานใดๆ ก็ตาม ย่อมต้องใช้แรงจูงใจเข้ามาเกี่ยวข้องกับทั้งภายใน และภายนอก เพื่อผลักดันให้เกิดผลสำเร็จตามความมุ่งหมายไว้ ดังนั้น ความพึงพอใจจึงเกี่ยวข้องกับทฤษฎีต่างๆ ดังนี้

ทฤษฎีค้ำจุน (The Motivation – Hygiene Theory) หรือทฤษฎีองค์ประกอบคู่ของ เฟรดเดอริก เฮอร์ซเบิร์ก (Frederick Herzberg) มีดังนี้ (วินิจ อิศรางกูร ณ อยุธยา และปรีดา โทณแก้ว, 2534)

1. ปัจจัยจูงใจ (Motivation) เป็นปัจจัยที่นำไปสู่ทัศนคติในทางบวก เพราะทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีลักษณะสัมพันธ์กับเรื่องของงานโดยตรง นั่นคือ ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความนึกคิดของตน (Self – Actualization)

2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene) เป็นปัจจัยที่ป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงานได้

ทฤษฎีความต้องการลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchical Theory of Motivation) เขาชี้ให้เห็นว่ามนุษย์ถูกกระตุ้นจากความปรารถนาที่จะสนองความต้องการเฉพาะอย่าง ซึ่งความต้องการนี้เขาได้สมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ไว้ดังนี้

1. บุคคลต้องมีความต้องการอยู่เสมอ และไม่มีที่สิ้นสุด ขณะที่ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นก็จะเกิดขึ้นอย่างไม่มีวันจบสิ้น

2. ความต้องการที่จะได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมอื่นต่อไป ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองจึงเป็นสิ่งจูงใจในพฤติกรรมของคนนั้น

3. ความต้องการของคนจะเรียงลำดับขั้นตอนความสำคัญ เมื่อความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว บุคคลก็จะให้ความสนใจในความต้องการระดับสูงต่อไป

ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์มี 5 ระดับขั้นตามลำดับ ได้แก่

1. ความต้องการทางกายภาพ เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่สุด เพื่อความมีชีวิตรอด ได้แก่ ความต้องการอาหาร เพศ เครื่องนุ่งห่ม

2. ความต้องการความปลอดภัย เป็นความต้องการแสวงหาความปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อม และความคุ้มครองจากผู้อื่น

3. ความต้องการความรัก ความรู้สึกว่าคุณมีส่วนร่วม และการเข้าหุ่มพวก

4. ความต้องการให้ได้รับการยกย่องนับถือ เป็นความต้องการให้คนอื่นยกย่องให้เกียรติ และให้ความสำคัญกับตน

5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต เป็นความต้องการสูงสุดในชีวิตของคน เป็นความต้องการที่เกี่ยวข้องกับงานที่ตนเองชอบ หรือต้องการจะเป็นมากกว่าที่เป็นในขณะนี้

จากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ เกิดจากแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก ซึ่งจะทำให้บุคคลนั้นแสดงออกด้านเจตคติ และด้านพฤติกรรมออกมา และการแสดงออกด้านเจตคติ และด้านพฤติกรรมออกมานั้น มีทั้งทางบวก และทางลบ ก็ขึ้นอยู่กับว่าได้รับเสริมแรงไปทางใด เมื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ผลตอบแทนภายใน หรือรางวัลภายในเป็นผลด้านความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดแก่ตัวผู้เรียนเอง เช่น ความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้นเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่างๆ และสามารถดำเนินงานภายใต้ความยุ่งยากทั้งหลายได้สำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจ ตลอดจนได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ส่วนผลตอบแทนภายนอกเป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดหาให้มากกว่าที่ตนเองให้ตนเอง เช่น การได้รับคำยกย่องชมเชยจากครูผู้สอน พ่อแม่ ผู้ปกครอง พี่น้อง เพื่อน หรือแม้แต่การได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพอใจ และเนื่องจากความพึงพอใจนั้นเป็นความรู้สึกของจิตใจ ซึ่งแสดงออกทางสีหน้า สายตา คำพูด และการแสดง การวัดความพึงพอใจจึงวัดได้หลายวิธี เช่น สังเกต การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม

การวัดความพึงพอใจ

เนื่องจากการวัดความพึงพอใจเกิดจากการประเมินความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่ได้รับจริง ดังนั้น การวัดความพึงพอใจจึงเป็นการวัดทัศนคติ หรือความรู้สึกของบุคคล ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้ (กวีชา เนาวประทีป, 2553)

1) การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยให้กลุ่มตัวอย่างกรอกความคิดเห็นของตนในแบบสอบถามที่ออกแบบมาเพื่อวัดความพึงพอใจในด้านต่างๆ การวัดความพึงพอใจแบบนี้ คุณภาพของข้อมูลที่ได้จะขึ้นอยู่กับคุณภาพของแบบสอบถาม ผู้วิจัยต้องมีความรู้ความเข้าใจในการออกแบบสอบถามเพื่อให้ข้อมูลที่ได้ถูกต้อง ครบถ้วน และตรงวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

2) การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจทางตรง โดยผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์ และพูดคุยกับกลุ่มตัวอย่างด้วยโดยตรง การวัดความพึงพอใจแบบนี้ต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะได้ข้อมูลที่เป็นจริง

3) การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจโดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นการพูดจา กริยา ท่าทาง การวัดความพึงพอใจแบบนี้ต้องอาศัยใช้เวลาก่อนข้างมาก และต้องอาศัยการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผนจากข้อความดังกล่าวข้างต้น การวัดความพึงพอใจนั้นสามารถทำได้หลายวิธี คือ การใช้แบบสอบถามในการถามความพึงพอใจในด้านต่างๆ ซึ่งอาจกำหนดคำตอบ หรือตอบคำถามอิสระได้ การสัมภาษณ์เป็นวิธีการที่ดีที่จะได้ข้อมูลที่

เป็นจริง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคในวัด การสังเกตเป็นวิธีการวัดโดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และมีระเบียบแบบแผน

จากการศึกษาเอกสารดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำเรื่องความหมายของความพึงพอใจ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ และการวัดความพึงพอใจ มาจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจในการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อมาประกอบในการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะในการจัดการเรียนการสอนการเขียนคำศัพท์ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

วิไลลักษณ์ อุดมทรัพย์ (2542) ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่องการสะกดคำศัพท์ จากแบบเรียน English Is Fun Book II ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน และหลังการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำศัพท์ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนวัดแจ่มอารมณ์ ตั้งกวดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.00/77.46 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ และนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะมีความสามารถในการสะกดคำภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิม

กนต์ฉัตร วรจิตติพล (2542) พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏนครปฐม ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพดีมาก และนักเรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้น

เชาวณี คำเลิศลักษณ์ (2542) ศึกษาการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนครุณราชบุรี อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับดี และสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และนักเรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ในด้านความคิดเห็นนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน และ แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนพบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน และแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนชุดนี้

จาร์ส จินดาวงษ์ (2545) ได้ศึกษาความสามารถการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จากการสอนโดยใช้เกมฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ความสามารถการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จากการสอนโดยใช้เกมฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสูงขึ้น ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งจากการศึกษาแบบฝึกหัดดังกล่าว พบว่า การสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าการสอนโดยไม่ใช้แบบฝึกหัด ไม่ว่าจะเป็น ผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง การอ่าน และการเขียน

งานวิจัยต่างประเทศ

ชเวนดินเกอร์ (Schwendinger, 1977) ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนในระดับ 6 จำนวน 503 คน โดยใช้แบบฝึกที่มีรูปภาพ แบบเขียนตามคำบอก และแบบทดสอบการเขียนสะกดคำผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนใช้แบบฝึกที่มีรูปภาพมีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้รูปภาพ

แคลนตัน (Clanton, 1977) ได้ศึกษาผลของวิธีการตัดอักษรตามวิธีสะกดคำ โดยนักเรียนทำแบบฝึกหัดชนิดที่ลบอักษรออกจากคำ แล้วให้นักเรียนเติมตัวอักษร พบว่า คะแนนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน แต่คะแนนกลุ่มทดลองหลังจากทำแบบฝึกหัดสูงกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกหัด

ลอเรนซ์ และ เฮเดน (Lawrance and Hayden, 1972) ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับนักเรียนเกรด 1 - 3 จำนวน 87 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนการทดสอบหลังทำแบบฝึกมากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึก และนักเรียนสามารถทำข้อสอบหลังจากการทำแบบฝึกได้อย่างถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 98.80

ซีเมนส์ (Siemens, 1986) ได้การศึกษผลของการทำแบบฝึกหัดวิชาเรขาคณิตที่มีการทำแบบฝึกหัดในเวลาเรียนกับนอกเวลาเรียน โดยศึกษาผลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 4 ห้องเรียน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 ห้องเรียน ให้ทำแบบฝึกหัดเรขาคณิตนอกเวลาเรียน และกลุ่มควบคุม 2 ห้องเรียน ทำแบบฝึกหัดเรขาคณิตในเวลาเรียนทำการทดลอง 9 เดือน พบว่า ทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ สรุปได้ว่า การพัฒนาความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ และหลังจากการฝึกปฏิบัติกิจกรรมแล้ว จะทำให้ผู้เรียน และครูผู้สอนวัดความก้าวหน้าได้ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และพัฒนาความสามารถทางการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะสูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) ผู้วิจัยดำเนินการศึกษา ดังรายละเอียดตามหัวข้อ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 2 ห้อง รวม 50 คน ซึ่งจัดนักเรียนในแต่ละห้องแบบละความสามารถ (เก่ง ปานกลาง และอ่อน)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 15 แผน ใช้เวลาในการสอนจำนวน 15 คาบเรียน คาบเรียนละ 60 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบเรียน เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

หน่วยการเรียนรู้ที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เวลาที่ใช้ (คาบ)
Pre - test		
1. Our Guest	1. Our Guest	3
2. Our Housework	2. Our Housework	3
3. Off We Go	3. Off We Go	3
4. Our Food & Health	4. Our Food & Health	3
5. Our Free Time	5. Our Free Time	3
Post - test		
	รวม	15

2. แบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 5 แบบฝึก

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษชนิดแบบเติมคำ จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 50 ข้อ 50 คะแนน

การสร้าง และหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 15 แผน โดยมีรายละเอียดขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์ และการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ
- 2) ศึกษาหลักสูตร จุดประสงค์ เนื้อหาวิชา และการจัดกิจกรรม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเอกสารหลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) ในสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้
- 3) สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร และคลังคำศัพท์ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- 4) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ซึ่งประกอบด้วย ขั้่นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้่นฝึก และขั้่นนำไปใช้
- 5) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสม และความสมบูรณ์ของแผน ความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ

ตลอดจนการวัด และประเมินผล เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมทำการตรวจสอบอีกครั้ง และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item - Objective Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์คะแนนความคิดเห็นของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละข้อไว้ ดังนี้

- +1 แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ค่า IOC พบว่า มีค่าระหว่าง 0.67 – 1.00 ซึ่งมีความสอดคล้องทุกข้อ

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในเรื่องกิจกรรม แบบฝึก และเวลา

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อที่อาจารย์ปรึกษาอีกครั้งหนึ่ง

8) นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) อำเภอบางคนที สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557

2. การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ
- 2) ดำเนินการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะให้สอดคล้องสัมพันธ์กับจุดประสงค์เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผล

3) นำแบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจพิจารณา และนำมาปรับปรุงแก้ไข แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสม และความสมบูรณ์ของแบบฝึกเสริมทักษะ ความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ ตลอดจนการวัด และประเมินผล เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมทำการตรวจสอบอีกครั้ง และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item - Objective Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์คะแนนความคิดเห็นของแบบฝึกเสริมทักษะแต่ละข้อ ไว้ดังนี้

- +1 แน่ใจว่าแบบฝึกเสริมทักษะสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ระบุไว้จริง
- 0 ไม่แน่ใจว่าแบบฝึกเสริมทักษะสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ระบุไว้จริง
- 1 แน่ใจว่าแบบฝึกเสริมทักษะไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ระบุไว้จริง

ผลการวิเคราะห์ค่า IOC พบว่า มีค่าระหว่าง 0.67 – 1.00 ซึ่งมีความสอดคล้องทุกข้อ

4) นำแบบฝึกเสริมทักษะที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองหาประสิทธิภาพกับนักเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม โดยให้ทดลองทำแบบฝึกเสริมทักษะจนครบทุกแบบฝึก หลังจากนั้นให้ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำศัพท์ โดยใช้สูตร E_1 / E_2 (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ โดยใช้สูตร E_1 / E_2 พบว่า มีค่า 83.04 / 83.20

3. การสร้างแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นข้อสอบแบบเติมคำ จำนวน 50 ข้อ ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2) ศึกษาคู่มือครู และแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อให้ทราบขอบเขตของเนื้อหาที่นำมาสร้างแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

3) สร้างตารางกำหนดลักษณะข้อสอบก่อนเรียน และหลังเรียน

3.1) รวบรวมจุดประสงค์การเรียนรู้ที่สำคัญ

3.2) ให้น้ำหนักแต่ละจุดประสงค์ แล้วออกข้อสอบก่อนเรียน และหลังเรียนให้ครอบคลุมทุกจุดประสงค์ที่สำคัญที่วางไว้ตามความสำคัญของแต่ละเนื้อหา

4) สร้างแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ซึ่งวัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้ทักษะการเขียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ตามเนื้อหาพฤติกรรมจำนวน 75 ข้อ เป็นแบบเติมคำ

5) นำแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจพิจารณา และนำมาปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบ และประเมินความสอดคล้องของจุดประสงค์ และข้อสอบ โดยการหาค่าดัชนีความคิดเห็นกับจุดประสงค์ ใช้สูตรการหาค่า IOC (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ซึ่งค่าดัชนีความคิดเห็นกับจุดประสงค์

+ 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้น

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้น

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นไม่ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้น

ผลการวิเคราะห์ค่า IOC พบว่า มีค่าระหว่าง 0.67 – 1.00 ซึ่งตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมทุกข้อ

7) นำแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนที่ใช้ได้ และได้รับการปรับปรุงแล้วไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) จำนวน 25 คน ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง

8) นำผลที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์ การหาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ข้อสอบรายข้อของแบบทดสอบ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) และการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ หาได้จากการใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) แล้วคัดเลือกข้อสอบจำนวน 50 ข้อ จากข้อสอบทั้งหมด 75 ข้อ โดยตัดข้อที่ใช้ไม่ได้ออกจำนวน 25 ข้อ ผลการวิเคราะห์ พบว่า ข้อสอบที่มีคุณภาพจำนวน 50 ข้อ โดยมีค่าความยากระหว่าง 0.32 – 0.76 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.24 – 0.72 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.90

10) นำข้อสอบก่อนเรียน และหลังเรียนที่มีคุณภาพแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

ในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนจากหนังสือ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม เพื่อกำหนดขอบข่ายของข้อคำถามในแบบสอบถาม

1.1 สร้างคำถามในแบบสอบถามให้ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการวัดความพึงพอใจของนักเรียน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 15 ข้อ แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบ เพื่อขอคำแนะนำแก้ไขส่วนที่ยังบกพร่อง และนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.2 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจพิจารณา และนำมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และประเมินความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ โดยใช้สูตรการหาค่า IOC (Index of Item - Objective Congruence) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ซึ่งค่าดัชนีความคิดเห็นกับวัตถุประสงค์

+ 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

- 1 หมายถึง รู้สึกแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

จากนั้นคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 – 1.00 แล้วจัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

1.3 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) จำนวน 25 คน ซึ่งมีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลการตอบแบบสอบถาม ไปหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach) (อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด, 2555) ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.80

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากการกรอกแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) มีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) มาตรวจสอบให้คะแนนโดยมีการให้คะแนน ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
พึงพอใจมาก	ให้	4	คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	ให้	3	คะแนน
พึงพอใจน้อย	ให้	2	คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2.2 นำผลการให้คะแนนมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ โดยแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนเอง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัย และพัฒนา โดยผู้ศึกษาค้นคว้าได้ทำการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557

โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม โดยใช้เวลาในการสอน 15 คาบเรียน และเวลาในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน 1 คาบเรียน โดยใช้แบบแผนการวิจัย One Group Pretest – Posttest Design (อริวีรธรรม เอี่ยมสะอาด, 2555)

การทดสอบก่อน	การจัดกระทำ	การทดสอบหลัง
T ₁	X	T ₂

T₁ หมายถึง การสอบก่อนการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

X หมายถึง การเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

T₂ หมายถึง การสอบหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองตามขั้นตอน ดังนี้

วิธีดำเนินการทดลอง

การศึกษานี้แบ่งการดำเนินการทดลองออกเป็น 3 ระยะ คือ 1) ระยะก่อนการทดลอง 2) ระยะทดลอง และ 3) ระยะหลังการทดลอง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ระยะก่อนการทดลอง

1.1 ขอนหนังสือราชการจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อดำเนินการส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.2 ขอนหนังสือราชการจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อดำเนินการขออนุญาตดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ติดต่อประสานงานส่งหนังสือราชการให้กับผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) เพื่อขออนุญาตดำเนินการทดลอง ระหว่างวันที่ 15 ธันวาคม 2557 – 21 มกราคม 2558

1.4 นัดหมาย เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ และขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

1.5 เตรียมการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ พร้อมทั้งเตรียมแบบทดสอบก่อนการเรียน และแบบทดสอบหลังการเรียน แบบฝึกเสริมทักษะ แบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ และแบบสอบถามความพึงพอใจ

2. ระยะเวลาทดลอง

ระยะทดลอง เป็นระยะการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนการเรียน และแบบทดสอบหลังการเรียน แบบฝึกเสริมทักษะ และแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 15 ชั่วโมง ดังนี้

ตารางที่ 4 การดำเนินการทดลอง โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

วัน / เดือน / ปี	เวลาการทำกิจกรรม	กิจกรรมการเรียนการสอน	หมายเหตุ
12 ธันวาคม 2557	14.30 – 15.30 น.	- ทดสอบก่อนการเรียน (Pre – Test)	การทดสอบก่อนการเรียน (Pre – Test) ไม่รวมในกิจกรรมการเรียนการสอน
15 ธันวาคม 2557	14.30 – 15.30 น.	- สอนคำศัพท์ หน่วยที่ 1 Our Guest และทำแบบฝึกเสริมทักษะ	
16 ธันวาคม 2557	09.30 – 10.30 น.	- สอนคำศัพท์ หน่วยที่ 1 Our Guest และทำแบบฝึกเสริมทักษะ	
17 ธันวาคม 2557	12.30 – 13.30 น.	- ทบทวนคำศัพท์ หน่วยที่ 1 Our Guest และทำแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้	
22 ธันวาคม 2557	14.30 – 15.30 น.	- สอนคำศัพท์ หน่วยที่ 2 Our Housework และทำแบบฝึกเสริมทักษะ	
23 ธันวาคม 2557	09.30 – 10.30 น.	- สอนคำศัพท์ หน่วยที่ 2 Our Housework และทำแบบฝึกเสริมทักษะ	
24 ธันวาคม 2557	12.30 – 13.30 น.	- ทบทวนคำศัพท์ หน่วยที่ 2 Our Housework และทำแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้	
5 มกราคม 2558	14.30 – 15.30 น.	- สอนคำศัพท์ หน่วยที่ 3 Off We Go และทำแบบฝึกเสริมทักษะ	
6 มกราคม 2558	09.30 – 10.30 น.	- สอนคำศัพท์ หน่วยที่ 3 Off We Go และทำแบบฝึกเสริมทักษะ	
7 มกราคม 2558	12.30 – 13.30 น.	- ทบทวนคำศัพท์ หน่วยที่ 3 Off We Go และทำแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้	
12 มกราคม 2558	14.30 – 15.30 น.	- สอนคำศัพท์ หน่วยที่ 4 Our Food & Health และทำแบบฝึกเสริมทักษะ	
13 มกราคม 2558	09.30 – 10.30 น.	- สอนคำศัพท์ หน่วยที่ 4 Our Food & Health และทำแบบฝึกเสริมทักษะ	

ตารางที่ 4 (ต่อ)

วัน / เดือน / ปี	เวลาการทำงาน	กิจกรรมการเรียนการสอน	หมายเหตุ
14 มกราคม 2558	12.30 – 13.30 น.	- ทบทวนคำศัพท์ หน่วยที่ 4 Our Food & Health และทำแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียน	
19 มกราคม 2558	14.30 – 15.30 น.	- สอนคำศัพท์ หน่วยที่ 5 Our Free Time และทำแบบฝึกเสริมทักษะ	
20 มกราคม 2558	09.30 – 10.30 น.	- สอนคำศัพท์ หน่วยที่ 5 Our Free Time และทำแบบฝึกเสริมทักษะ	
21 มกราคม 2558	12.30 – 13.30 น.	- ทบทวนคำศัพท์ หน่วยที่ 5 Our Free Time และทำแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียน	
22 มกราคม 2558	14.30 – 15.30 น.	- ทดสอบหลังการเรียน (Post – Test)	การทดสอบหลังการเรียน (Post – Test) ไม่รวมในกิจกรรมการเรียนการสอน

3. ระยะเวลาหลังการทดลอง

หลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง บันทึกข้อมูลที่ได้ในการดำเนินการทดลอง และให้กลุ่มตัวอย่างดำเนินการทำแบบสอบถามความพึงพอใจ แล้วบันทึกข้อมูลไว้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อประสานขอหนังสือราชการจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อดำเนินการขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 15 ธันวาคม 2557 – 21 มกราคม 2558
2. ติดต่อประสานงานส่งหนังสือราชการให้กับผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) เพื่อขออนุญาตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 15 ธันวาคม 2557 – 21 มกราคม 2558
3. นัดหมาย เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ และขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย
4. เตรียมการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ พร้อมทั้งเตรียมแบบทดสอบก่อนการเรียน และแบบทดสอบหลังการเรียน แบบฝึกเสริมทักษะ แบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ

5. ดำเนินการสอบก่อนการเรียน จำนวน 50 ข้อ กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) จำนวน 25 คน แล้วเก็บรวบรวมคะแนนไว้

6. กำหนดตาราง วัน เวลา เพื่อดำเนินการทดลอง โดยทำการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ระหว่างวันที่ 15 ธันวาคม 2557 – 21 มกราคม 2558 กับกลุ่มตัวอย่าง แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลไว้

7. ดำเนินการสอบหลังการเรียน จำนวน 50 ข้อ โดยใช้แบบทดสอบเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนการเรียน กับกลุ่มตัวอย่าง แล้วเก็บรวบรวมคะแนนไว้

8. หลังจากการทดสอบก่อนการเรียน และทดสอบหลังการเรียน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ แล้วให้กลุ่มตัวอย่างดำเนินการทำแบบสอบถามความพึงพอใจ แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลไว้

9. หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทำแบบทดสอบก่อนการเรียน และแบบทดสอบหลังการเรียน แบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ และแบบสอบถามความพึงพอใจ เรียบร้อย แล้วมาดำเนินการจัดการข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยทำการวิเคราะห์ ดังนี้

1. หาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะ โดยใช้สูตร E1/E 2 (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ดังนี้

สูตรที่ 1

$$E_1 = \frac{\sum x}{n} \times 100$$

E_1 หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทุกคน จากการทำแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

$\sum x$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียนทุกหน่วยรวมกัน

A หมายถึง คะแนนเต็มของแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียนทุกหน่วยรวมกัน

n หมายถึง จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

สูตรที่ 2

$$E_2 = \frac{\sum y}{\frac{n}{B}} \times 100$$

E_2 หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทุกคน จากการทำแบบทดสอบ
หลังจากเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

$\sum y$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

B หมายถึง คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

n หมายถึง จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

2. ตรวจสอบ และประเมินความสอดคล้องของจุดประสงค์ ข้อสอบ และแบบสอบถาม
โดยใช้สูตร IOC (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาวิชา

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3. หาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ข้อสอบรายข้อของแบบทดสอบ คำนวณ
ได้จากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

การหาค่าความยาก (p) คำนวณจากสูตร

สูตร

$$p = \frac{R}{N}$$

p หมายถึง ค่าความยากของข้อทดสอบ

R หมายถึง จำนวนผู้ตอบถูกต้องทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้สอบทั้งหมด

ขอบเขตของค่า p และความหมาย

0.81 – 1.00	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก
0.61 – 0.80	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย (ใช้ได้)
0.41 – 0.60	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ (ดี)
0.21 – 0.40	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก (ใช้ได้)
0.00 – 0.20	เป็นข้อสอบที่ยากมาก

การหาค่าอำนาจจำแนก (r) คำนวณจากสูตร

สูตร

$$r = \frac{R_u - R_l}{f}$$

r หมายถึง ค่าอำนาจจำแนกของข้อทดสอบ

R_u หมายถึง สัดส่วนคนตอบถูกในกลุ่มสูง

R_l หมายถึง สัดส่วนคนตอบถูกในกลุ่มต่ำ

f หมายถึง จำนวนคนในแต่ละกลุ่ม

ขอบเขตของค่า r และความหมาย

0.40 ขึ้นไป	อำนาจจำแนกสูง	คุณภาพดีมาก
0.30 – 0.39	อำนาจจำแนกปานกลาง	คุณภาพดี
0.20 – 0.29	อำนาจจำแนกค่อนข้างต่ำ	คุณภาพพอใช้
0.00 – 0.19	อำนาจจำแนกต่ำ	คุณภาพใช้ไม่ได้

4. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนทั้งฉบับได้จากการใช้สูตร

KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

สูตร

$$r_{tt} = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

r_{tt} หมายถึง ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน

K หมายถึง จำนวนข้อคำถาม

p หมายถึง สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูกในข้อหนึ่งๆ = $\frac{R}{N}$ เมื่อ R แทน

จำนวนผู้ตอบถูกในข้อนั้น และ N แทนจำนวนผู้สอบ

q หมายถึง สัดส่วนของผู้ตอบผิดในข้อหนึ่งๆ = $1 - p$

S^2 หมายถึง ความแปรปรวนของคะแนน

5. วิเคราะห์คะแนนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน และ หลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โดยนำข้อมูลไปหาคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) คำนวณจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{X} หมายถึง คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ หมายถึง ผลรวมคะแนนทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนนักเรียนทั้งหมด

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คำนวณจากสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

S.D. หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum x^2$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N หมายถึง จำนวนนักเรียนทั้งหมด

6. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach) (อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด, 2555)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

α หมายถึง ค่าความเชื่อถือได้

k หมายถึง จำนวนข้อของเครื่องมือ

$\sum S_i^2$ หมายถึง ผลรวมของความแปรปรวนของข้อคำถามแต่ละข้อ

S^2 หมายถึง ความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

7. เปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของคะแนนเฉลี่ยก่อน และ หลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 ด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ t-test แบบ Dependent ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

สูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

t หมายถึง ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต

D หมายถึง ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน

n หมายถึง จำนวนนักเรียนทั้งหมด

\sum หมายถึง ผลรวม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล)” ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทุกคน จากการทำแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
E_2	แทน	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทุกคน จากการทำแบบทดสอบหลังจากเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ได้เป็นดังนี้

4.2.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 ดังนี้

1) นำคะแนนจากการทำแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ มาหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก

2) นำคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ มาหาค่าร้อยละ เพื่อนำไปเปรียบเทียบตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง

4.2.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อน และหลัง ใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

4.2.3 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะครั้งนี้ นักเรียนทำกิจกรรมทั้งหมด 5 หน่วย ฝึกกิจกรรมครั้งละ 1 ชั่วโมง ใช้เวลา 15 ชั่วโมง ผลของการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนแต่ละคนจากการทำแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ และแบบทดสอบหลังเรียนวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (E_1/E_2) ดังนี้

คนที่	หน่วยที่ 1 (10)	หน่วยที่ 2 (10)	หน่วยที่ 3 (10)	หน่วยที่ 4 (10)	หน่วยที่ 5 (10)	รวมคะแนน ระหว่างเรียน	หลังเรียน
1	7	8	9	8	8	40	38
2	9	8	10	8	10	45	41
3	8	7	10	10	10	45	41
4	9	7	10	9	8	43	44
5	7	8	8	8	10	41	38
6	7	8	7	7	10	39	38
7	9	10	8	9	8	44	43
8	9	8	7	10	10	44	45
9	8	7	8	7	9	39	38
10	7	9	8	9	9	42	40
11	7	8	8	9	7	39	38
12	10	8	7	7	8	40	43
13	8	7	8	8	9	40	47
14	8	7	8	8	9	40	49
15	7	9	7	8	8	39	39
16	7	10	7	7	7	38	44
17	7	8	8	9	10	42	46
18	8	10	9	10	10	47	49
19	8	9	7	10	10	44	42
20	8	7	9	10	9	43	38
21	8	7	9	8	10	42	39
22	8	8	8	8	9	41	40
23	9	8	8	7	7	39	40
24	9	7	10	8	8	42	40
25	10	8	8	7	7	40	40
รวม	202	201	206	209	220	1,038	1,040
\bar{X}	8.08	8.04	8.24	8.36	8.80	8.30	41.60
ร้อยละ	80.80	80.40	82.40	83.60	88.00	83.04	83.20

จากตารางที่ 5 พบว่า นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะในแต่ละหน่วย คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 83.04 แสดงว่าแบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก (E_1) และทำแบบทดสอบหลังเรียนวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 83.20 แสดงว่า แบบฝึกเสริมทักษะ มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง (E_2)

ตารางที่ 6 ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ตามเกณฑ์มาตรฐาน

ร้อยละของการทำแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียนแต่ละหน่วย (E_1)	ร้อยละของการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (E_2)	ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
83.04	83.20	83.04 / 83.20

จากตารางที่ 6 พบว่า ผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปรากฏว่า นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียนแต่ละหน่วย คิดเป็นร้อยละ 83.04 และทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 83.20 ฉะนั้นแบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.04 / 83.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะก่อนเรียน และหลังเรียน

คนที่	T_1 (ก่อนเรียน)	T_2 (หลังเรียน)
1	19	38
2	20	41
3	21	41
4	25	44
5	18	38
6	17	38
7	22	43
8	22	45

ตารางที่ 7 (ต่อ)

คนที่	T ₁ (ก่อนเรียน)	T ₂ (หลังเรียน)
9	18	38
10	20	40
11	22	38
12	24	43
13	23	47
14	26	49
15	20	39
16	22	44
17	21	46
18	25	49
19	24	42
20	20	38
21	18	39
22	20	40
23	19	40
24	21	40
25	23	40
รวม	530	1,040
\bar{X}	21.20	41.60
ค่า SD	2.43	3.48
ร้อยละ	42.40	83.20

จากตารางที่ 7 พบว่า ผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปรากฏว่า นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 42.40 และทำแบบทดสอบหลังเรียนวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 83.20

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนกับคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ระยะเวลา	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	25	21.20	2.43	46.00 *	.00
หลังเรียน	25	41.60	3.48		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ โดยรวมแต่ละหน่วยทั้ง 5 หน่วย มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

ที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ความคิดเห็นด้านรูปแบบ				
1	รูปภาพมีสีสันสวยงาม และเหมาะสมกับเนื้อหา	4.40	0.71	มาก
2	ตัวอักษรอ่านง่าย และชัดเจน	4.28	0.68	มาก
3	กิจกรรมในแบบฝึกมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4.52	0.51	มากที่สุด
4	ใบงานของแบบฝึกมีความสวยงาม	4.64	0.49	มากที่สุด
ความคิดเห็นด้านเนื้อหา				
5	คำอธิบายรายละเอียดของเนื้อหา และขั้นตอนการสอน คำศัพท์ในแบบฝึกชัดเจน	4.56	0.51	มากที่สุด
6	ความยากง่ายของเนื้อหา และขั้นตอนในการสอน คำศัพท์เหมาะสมกับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	4.48	0.59	มาก
7	เนื้อหาในแบบฝึกมีความหลากหลาย และน่าสนใจ เหมาะสำหรับการสอนคำศัพท์	4.64	0.49	มากที่สุด
8	เนื้อหา และขั้นตอนในแบบฝึกสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ได้	4.44	0.58	มาก
9	การจัดลำดับเนื้อหาในแต่ละแบบฝึกมีความเหมาะสม กับทฤษฎีการสอนคำศัพท์	4.72	0.46	มากที่สุด
10	กิจกรรม และขั้นตอนการสอนคำศัพท์ในแบบฝึกช่วย ให้นักเรียนมีความรู้ และความเข้าใจในการเรียนรู้ คำศัพท์ได้ดีขึ้น	4.68	0.48	มากที่สุด

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ความคิดเห็นด้านความพึงพอใจในการเรียน				
11	นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนด้วยแบบฝึก	4.48	0.59	มาก
12	แบบฝึกช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น	4.60	0.50	มากที่สุด
13	กิจกรรมในแบบฝึกช่วยให้นักเรียนทำงานหรือทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับเพื่อน	4.60	0.50	มากที่สุด
14	หลังจากเรียน โดยใช้แบบฝึกแล้วนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และสามารถเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	4.80	0.41	มากที่สุด
15	โดยภาพรวมของแบบฝึกช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านภาษาที่ดีขึ้น	4.72	0.46	มากที่สุด
เฉลี่ยผลรวม		4.57	0.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 9 พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 14 หลังจากเรียน โดยใช้แบบฝึกแล้วนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และสามารถเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.80 รองลงมาคือ ข้อที่ 9 การจัดลำดับเนื้อหาในแต่ละแบบฝึกมีความเหมาะสม และข้อที่ 15 โดยภาพรวมของแบบฝึกช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านภาษาที่ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 และข้อที่ 2 ตัวอักษรอ่านง่าย และชัดเจน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 4.28

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

สมมุติฐานของการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังจากเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ มีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 2 ห้อง รวม 50 คน ซึ่งจัดนักเรียนในแต่ละห้องแบบคละความสามารถ (เก่ง ปานกลาง และอ่อน)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 15 แผน รวม 15 ชั่วโมง เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 50 ข้อ ชนิดแบบเติมคำ ซึ่งใช้ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน
3. แบบสอบถามเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะ

วิธีดำเนินการทดลอง

การวิจัยเป็นการวิจัยเพื่อการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง โดยใช้ระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 15 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ดังนี้

1. ก่อนทำการทดลอง ผู้วิจัยได้วัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ก่อนเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 50 ข้อ กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 25 คน แล้วตรวจเก็บคะแนนไว้
2. ดำเนินการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ซึ่งมีแบบฝึกทักษะ จำนวน 5 หน่วย โดยใช้เวลาในการสอน 15 คาบเรียน (ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2557 ถึงเดือนมกราคม 2558)
3. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยได้วัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์หลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน จากนั้นทำการตรวจสอบให้คะแนน เพื่อใช้เป็นคะแนนหลังเรียน
4. เปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้ ผู้วิจัยนำข้อมูลคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน มาวิเคราะห์หาผลต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบทั้งสองครั้งด้วยวิธีทางสถิติ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
5. วิเคราะห์ผลการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ ดังนี้

1. หาสถิติพื้นฐาน คือ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ
2. หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
3. ตรวจสอบ และประเมินความสอดคล้องของจุดประสงค์ ข้อสอบ และแบบสอบถาม โดยใช้สูตร IOC
4. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ โดยเทียบกับเกณฑ์ 80 / 80
5. เปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อน และหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ โดยใช้ t – test แบบ dependent
6. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach)
7. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจรายข้อของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะ

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ผลการหาประสิทธิภาพโดยเทียบกับเกณฑ์ 80 / 80 พบว่า แบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.04 / 83.20 แสดงว่า แบบฝึกเสริมทักษะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 และเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้
2. ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.53

อภิปรายผล

จากการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม มีประเด็นที่นำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยมีประสิทธิภาพ 83.04 / 83.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

1.1 แบบฝึกเสริมทักษะ มีขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ กล่าวคือ ศึกษาหลักสูตร แนวคิด ทฤษฎี หลักการสร้าง แบบฝึกที่ดี ศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกอย่างละเอียด และวิเคราะห์ผู้เรียนเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึก โดยแบบฝึกที่สร้างขึ้นมีความหลากหลาย เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย เหมาะกับวัย โดยเริ่มจากง่ายไปหายาก และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล พร้อมทั้งมีคำชี้แจง และขั้นตอนการใช้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเต๋อเนจ ตรีเนตร (2544) กล่าวว่า แบบฝึกจะต้องเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีคำสั่งและคำอธิบายอย่างชัดเจน มีเนื้อหา รูปแบบ น่าสนใจ ซึ่งจะต้องอาศัยหลักจิตวิทยา เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน และนักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของพรพรหม อัตตวัฒนกุล (2547) กล่าวว่า ควรสร้างให้ตรงกับจุดประสงค์เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีหลายแบบหลายชนิดให้นักเรียน ได้เลือกทำ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน และนักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียน ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

1.2 แบบฝึกเสริมทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดสอดคล้องกับผลการวิจัยของวิไลลักษณ์ อุดมทรัพย์ (2542) ได้ทำการวิจัยหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่องการสะกดคำศัพท์ จากแบบเรียน English Is Fun Book II ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดแจ่มอารมณ์ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.00/77.46 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ และนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะมีความสามารถในการสะกดคำภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิม สอดคล้องกับ เขาวณิ คำเลิศลักษณ์ (2542) ศึกษาการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนครนาราษฎร์ อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับดี และสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนพบว่า นักเรียนทุกคนมีความตั้งใจ เอาใจใส่ในการเรียนการสอน เนื่องจากแบบฝึกเสริมทักษะได้ลำดับขั้นตอนที่เหมาะสมในการฝึก ทำให้นักเรียนเกิดทักษะ รวมทั้งแบบฝึกเสริมทักษะเป็นสิ่งจูงใจที่ดี ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ และท้าทายความสามารถของนักเรียน นักเรียนจึงให้ความสนใจร่วมกิจกรรมทุกขั้นตอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นการฝึกนักเรียนจะให้ความสนใจ และพยายามหาคำตอบที่ถูกต้องอย่างรวดเร็วทุกครั้ง ซึ่ง

เมื่อหลังจากการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น และโดยภาพรวมของแบบฝึกเสริมทักษะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านภาษาที่ดีขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว การใช้แบบฝึกเสริมทักษะ จึงเป็นวิธีที่สามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของกันต์คนัย วรจิตติพล (2542) พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสอดคล้องกับเชาวณี คำเลิศลักษณ์ (2542) ศึกษาการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนครุณาราชบุรี อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี พบว่า นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่า แบบฝึกเสริมทักษะมีส่วนช่วยในการเขียน และเรียนโดยใช้แบบฝึกแล้ว นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และสามารถเขียนคำศัพท์ คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น เพราะนักเรียนได้มีโอกาสฝึกซ้ำๆ หลายครั้งจนเกิดความชำนาญ และแม่นยำ

3. ผลของความพึงพอใจของนักเรียนต่อแบบฝึกเสริมทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 ซึ่งจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะทดลอง และหลังการทดลอง นักเรียนมีความสนใจ และกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม เนื่องจากแบบฝึกเสริมทักษะมีความหลากหลายมีภาพประกอบเหมาะสมกับวัย และมีสีสันสวยงาม เนื้อหาเรียงจากง่ายไปหายาก การจัดลำดับเนื้อหาในแต่ละแบบฝึกมีความเหมาะสม และยังมีคำชี้แจงที่ชัดเจนทำให้นักเรียนมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกันต์คนัย วรจิตติพล (2542) พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของเชาวณี คำเลิศลักษณ์ (2542) ศึกษาการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนครุณาราชบุรี อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี พบว่า ในด้านความคิดเห็นนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน และแบบฝึกเสริมทักษะการเขียน พบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน และแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนชุดนี้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจากการวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ทำให้ผลการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนสูงขึ้น นักเรียนมีความสนุกกับการเรียน มีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น ดังนั้น ผู้สอน หรือผู้ที่สนใจสามารถนำวิธีการดังกล่าวไปใช้พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนในสาระการเรียนรู้อื่นที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีคุณภาพ

1.2 ในการจัดกิจกรรม ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนร่วมมือกันทำกิจกรรม เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ตามแผนการจัดการเรียนรู้

1.3 ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวนักเรียนเองตามศักยภาพ และความสามารถของนักเรียน รวมทั้งคอยให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ ชมเชยอย่างใกล้ชิด และควรมีการเสริมแรงเป็นระยะๆ เพื่อเป็นกำลังใจ และกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ในเนื้อหาต่อไป เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้

1.4 การจัดกลุ่มทำกิจกรรม ควรเป็นกลุ่มที่ละความสามารถมีทั้งเด็กเก่ง เด็กปานกลาง และเด็กอ่อน นักเรียนจะได้ช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน นักเรียนอ่อนจะได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ นักเรียนเก่งจะได้เพิ่มทักษะในการนำเสนอ หรืออธิบายความรู้ให้กับเพื่อน

1.5 ครูควรเตรียมสื่ออุปกรณ์ในการเรียนการสอนให้พร้อม และเพียงพอ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ครูควรนำรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะไปประยุกต์ใช้กับเนื้อหาอื่น ๆ และนักเรียนระดับชั้นอื่น

2.2 ควรทำการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ กับเทคนิคหรือวิธีการอื่นๆ เพื่อให้เกิดการค้นพบวิธีการเรียนรู้ที่ใหม่ และมีประสิทธิภาพในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษแก่นักเรียน

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เปรียบเทียบผลการเรียนรู้แบบ หรือวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อื่น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2542). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับ
ประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: กรมศาสนา.
- (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กวีชา เนาวประทีป. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความพึงพอใจของนักศึกษาโครงการปริญญา
โททางการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. การศึกษา
ค้นคว้าด้วยตนเอง บัณฑิตมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กันต์คนัย วรจิตติพล. (2542). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กาญจนา วัฒายุ. (2548). การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ : ธนพรการพิมพ์.
- กุศยา แสงเดช. (2545). แบบฝึก. กรุงเทพฯ : ฟิสิกส์เซ็นเตอร์.
- จันทร์ตา ดันติพงสานุรักษ์ และ ชยพร กระต่ายทอง. (2553). การเตรียมโรงเรียนสู่ประชาคม
“อาเซียน” ปี 2558. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- จรัส จินดาวงศ์. (2545). การศึกษาความสามารถเขียนสะกดคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางการ
ได้ยิน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการสอนโดยใช้เกมฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ.
ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จินตนา เกิดลาทอง. (2536). การใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จรวพร สุดสวาท และคณะ. (2545). ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษที่มีต่อการให้
การบริการของมหาวิทยาลัยนเรศวร. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- เซาวณี คำเลิศลักษณ์. (2542). การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนครนาราชบุรี อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- โชคชัย ชยรัช. (2550). แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ. ค้นเมื่อ 26 กันยายน 2556 จาก www.lib.kku.ac.th/fulltext/Art/2543/art004-chap2.pdf
- ชิมมี อุปรา. (2541). การวิเคราะห์คำศัพท์และขอบข่ายความหมายที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณัฐพล กุปต์ธนโรจน์. (2554). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามแนว เรื่อง โดยใช้กลวิธีการคาดเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เดือนใจ ตรีเนตร. (2544). ผลการใช้แบบฝึกการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์เรื่องพื้นที่สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ทิพวัลย์ มาแสง. (2532). การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย. กรุงเทพฯ : ทิพย์อักษร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปฐมพร บุญดี. (2545). การสร้างแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง พื้นที่ผิว และปริมาตร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประยูร อายนาม. (2547). การเรียนการสอนคณิตศาสตร์ในระดับประถมศึกษา : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: ประกายพริก.
- ปารณีย์ ไชยรา. (2553). ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมหาไถ่ศึกษาขอนแก่น โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ. รายงานการศึกษาระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล). (2556). ผลการประเมินกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. สมุทรสงคราม : โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล).

- ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล). (2551). **หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) พุทธศักราช 2552 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551**. สมุทรสงคราม : โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล).
- พิชิต ฤทธิจรูญ. (2545) **หลักการวัดและประเมินผล**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- พิตรวัลย์ โกวิทวาทิ. (2540). **ทักษะ และเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- พงษ์ศรี เสขะวัฒนะ. (2546). **วิธีการสอนศัพท์**. กรุงเทพฯ : เอ็ดดูเคชั่น ไซน์ จำกัด.
- พรชัย วิจิตธรรมภาณี. (2548). **แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ**. ค้นเมื่อ 26 กันยายน 2556 จาก www.lib.kku.ac.th/fulltext/Art/2543/art004-chap2.pdf
- พรเพ็ญ พุ่มสะอาด. (2543). **การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย (Semantic mapping) กับการสอนตามคู่มือครู**. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พรพรหม อัดตวัฒนากุล. (2547). **ผลการใช้แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง การประยุกต์ของสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). **สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การวัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่**. กรุงเทพฯ : ไทพร้อมเกล้า.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คพับลิเคชั่น.
- วิไลลักษณ์ อุดมทรัพย์. (2542). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่องการสะกดคำศัพท์จากแบบเรียน English Is Fun Book II ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิสาข์ จิตวิตร์. (2543). **การสอนอ่านภาษาอังกฤษ (Teaching English Reading Comprehension)**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศศิธร รัชฎักษณ์นันท์. (2542). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และสืบค้น**. กรุงเทพฯ : เวิร์ดเวฟ.
- . (2552). **วิธีการสอนภาษาอังกฤษ**. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2548). **ทฤษฎีการประเมิน**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.

- ศุภิสรา โททอง. (2547). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ระหว่างการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) กับการสอนตามคู่มือของ สสวท. กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการวัดความยาวในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สังเวียน สถฤติกุล และคณะ. (2521). วิธีสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยม. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สาคร พุทธิผล. (2545). วารสารวิชาการ. ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 กุมภาพันธ์ 2545.
- สุนันทา สุทรประเสริฐ. (2544). การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอนการสร้างแบบฝึก เล่ม 2. กรุงเทพฯ : ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย
- สุริพร ไชยเชษฐ. (2542). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยหลักการเรียนเพื่อรอบรู้. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2526). วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมพงษ์ พันธุ์รัตน์. (2544). เอกสารประกอบการสอนวิชาระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษาประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- โสภิตา เสรีสุชาติ. (2544). การพัฒนาประสิทธิภาพของกิจกรรมเสริมประกอบการสอนคำศัพท์เพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- หรรษา บุญนาเย็น. (2546). การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนร่วมโดยใช้แบบฝึกสะกดคำ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อมตา เวชพุดติ, นิภาวรรณ ชูรัตนสิทธิ์ และวิณา เกียรติอนุพงษ์. (2547). วิธีสอนศัพท์. กรุงเทพฯ : เพียร์สันเอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด. (2555). ระเบียบวิธีวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : แดเน็กซ์อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.
- อุทัยพรรณ สุดใจ. (2549). แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ. ค้นเมื่อ 26 กันยายน 2556 จาก www.lib.kku.ac.th/fulltext/Art/2543/art004-chap2.pdf

อุษณีย์ เสือจันทร์. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่องวิธีเรียง
 สับเปลี่ยน และวิธีจัดหมู่ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ปีที่ 5. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.

Anderson et al. (1992). **Teacher training program in writing**. Massachusetts: the center for
 effective Communication in Andover.

Blachowicz, C. and Fisher, P. J. (2005). **Integrated Vocabulary Instruction : Meeting the
 needs of Diverse Learner in Grades K – 5**. Illinois : Learning Point Associates.

Bright, J. A. and McGregor, G.P. (1970). **Teaching Dickenson English as a second Language :**
 theory and teaching for secondary stage Longman. London: Longman.

Brown, R. C. (1978). **Vocabulary Acquisition in the Two Year College : A Comparison of
 Contextual Instructional Approaches**. DAI, 39, 3 (March): 5188-A.

Byrne, D. (1991). **Teaching Writing Skills. 5th ed. Hong Kong**. London Cambridge:
 Cambridge University Press.

Clanton, P. B. (1977). **The Effectiveness of the letter Close Procedure as a Method of
 Teaching spelling**. Dissertation Abstracts International. 38: 7226 – A.

Crow, J.T. and Quigley, J.R. (1985). **A Semantic Field Approach to Passive Vocabulary
 Acquisition for Reading Comprehension**. TESOL Quarterly Journal, 19: 497-513.

Daccanzay, F. R. and Bowen J. D. (1963). **Techniques and Procedures in Second Language
 Teaching**. Quezon City: Phoenix Publishing House.

Dale, E. (1971). **Techniques of Teaching Vocabulary**. California: The Benjamin / Cummings
 Publishing.

Emerald, D. V. (1964). **Improving the Teaching and Reading**. New York: Prentice – Hall.

Fan, M. (2000). **How Gig Is the Gap and How to Narrow it? An Investigation into the
 Active and Passive Vocabulary Knowledge of L2 Learners**. RELC Journal, 31, 2
 (September) : 105-119.

Finocchiaro, M. and Brumfit, J.C. (1989). **The Functional – National Approach : From
 Theory to Practice**. New York: Oxford University Press.

Finocchiaro, M. (1974). **English as a Second Language : From Theory to Practice**.
 New York : Regents.

Gates, A. I. (1947). **The Improvement of Reading**. New York: Macmillan.

- Gairns, R. and Stuart R. (1991). **Working with words**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Gairn, R. and Redman, S. (2006). **Working with word : A guide to teaching and learning vocabulary**. Cambridge : Cambridge University Press.
- Goerss, B. P. (1993). **A Study to Train Remedial Elementary Students to Become More Sensitive to context Clues**. DAI 54, 2: 104.
- Harris, P. D. (1969). **Testing English as a Second Language**. India: Tata McGraw-Hill Publishing Company Ltd.
- Hatch, E. and Cheryl Brown, C. (1995). **Vocabulary, Semantics, and and language Education**. Cambridge : Cambridge University Press.
- Haycraft, J. (1978). **An Introduction to English Language Teaching**. 19thed., rev. Essex: Addison Wesley Longman Limited.
- Kerr, F. W. (1964). **Expression and Meaning : A Handbook for vocabulary Development**. California: Dickenson.
- Lado, R. (1988). **Language Teaching : Teaching English Across Cultures**. New York : Mc GrawHill.
- Lawrance and Hayden. (1972). **Association of the Printed Word with a Picture**. In Pattern of Teaching Reading the Elementary School. p. 62 – 77 New York : Macmillan, 1972.
- Lehmann, W. P. (1972). **Diachronic semantics. In Theory and application, 202**. Edited by Rameh Clea. Washington: Random House.
- Likert, R. (1981). **Management Styles and the Human Component in Leadership on the Job : Guides to Good Supervision**. New York: AMACOM.
- Mccrimon, J. B. et al. (1974). **Writing with a purpose**. USA: Houghton Mifflin.
- Ooi, D. and JuliaLee K. (1996). **Vocabulary Teaching : Looking Behind the World**. English Language Teaching Journal, 5 p. 52-58.
- Pearson, P.D. and Johnson D.D. (1978). **Teaching Reading Comprehension**. New York: Holt.
- Schwendinger, J. R. (1977). **A Study of Modality of Inferences and Their Relationship to spelling**. Research in Education. 12,12 (December 1977): 5.
- Siemens, D. W. (1986). **The Effects of Homework Emphases on the Time Spent Doing Homework and The Achievement of Plane Geometry Student**. Dissertation Abstracts International. 10(3) : 2954 – A.

Thornbury, S. (2002). **How to Teach Vocabulary**. Harlow Essex : Pearson Education.

Van Syoc, B. (1963). **Methods of Teaching English as a Foreign Language**. Bangkok: The Social Sciences Association of Thailand Press.

Wilkins, D. (1972). **Linguistics in Language Teaching**. London: Edward Arnold.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ศึกษานิเทศก์สุภัทรา ภมร ศึกษานิเทศก์ ชำนาญการพิเศษ กลุ่มนิเทศ ติดตาม และ
ประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาศมุทรสงคราม
2. อาจารย์เพลินพิศ พิมลเอกอักษร ครู ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดปากงำม (ผ่องสะอาด
ราษฎร์นุกูล) อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม
หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ
3. อาจารย์สิริมน อੰนวงษา ครู ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลวัดเกาะใหญ่
(เลี้ยงล้อมอนุกุล) อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม
หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

ที่ ศธ. 0564.11/1/54

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

15 พฤษภาคม 2557

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสุภัทรา ภมร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย น.ส.อาพันธ์ชนก สอนจันทร์ ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถใน
เขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย
(แจ่มประชานุกูล)" ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ
ที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณ
อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เขี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5090

โทรสาร 0-2473-7000 ต่อ 5090

ที่ ศธ. 0564.11/1/56

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

15 พฤษภาคม 2557

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางเพลินพิศ พิมพ์เอกอักษร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย น.ส.อาพันธ์ชนก สอนจันทร์ ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถใน
เขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย
(แจ่มประชานุกูล)" ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ
ที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณ
อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตครุศาสตร์

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5090

โทรสาร 0-2473-7000 ต่อ 5090

ที่ ศธ. 0564.11/1/55

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงศิริราช
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

15 พฤษภาคม 2557

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวสิริมน อันวงษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย น.ส.อาพันธ์ชนก สนวนจันทร์ ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถในเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล)" ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตครุศาสตร์

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5090

โทรสาร 0-2473-7000 ต่อ 5090

ที่ ศธ. 0564.14/313

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงศิริบุญศรี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

11 ธันวาคม 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์รับนักศึกษาเข้าทดลองสอนเพื่อทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบางน้อย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย น.ส.อาพันธ์ชนก สอนจันทร์ ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล)" ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และต้องทดลองสอนเพื่อทำวิทยานิพนธ์ ตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2557 - วันที่ 21 มกราคม 2558

ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย ได้พิจารณาเห็นว่าโรงเรียนของท่านมีความเหมาะสมทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาทักษะต่างๆ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านรับนักศึกษาเข้าทดลองสอนเพื่อทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์รับนักศึกษาเข้าทดลองสอนเพื่อทำวิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัยขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตครุศาสตร์

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 1810

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์เครื่องมือวิจัย

- ตารางแสดงการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC แผนการจัดการเรียนรู้
- ตารางแสดงการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC แบบฝึกเสริมทักษะ
- ตารางแสดงการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC แบบทดสอบ
- ตารางแสดงผลการหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)
- ตารางแสดงผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
- ตารางแสดงการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC แบบสอบถามความพึงพอใจ
- ตารางแสดงผลการหาค่าความเชื่อถือของแบบสอบถาม

ตารางที่ 10 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้						
1. เขียนครบทุกองค์ประกอบ	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
2. จัดระเบียบตามขั้นตอนการเขียนแผน	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
สาระสำคัญ						
3. เขียนสาระสำคัญครอบคลุม 3 ด้าน	0	+ 1	+ 1	2	0.67	ใช้ได้
4. มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	0	+ 1	+ 1	2	0.67	ใช้ได้
จุดประสงค์การเรียนรู้						
5. ข้อความชัดเจน เข้าใจง่าย	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
6. ประเมินผลได้	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
7. เขียนครบ 3 ด้าน คือความรู้ ทักษะ/ กระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
8. เขียนครบตามขั้นตอนการสอนโดยใช้แบบฝึก	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
สาระการเรียนรู้						
9. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	0	+ 1	+ 1	2	0.67	ใช้ได้
10. เขียนครบ 3 ด้าน คือความรู้ ทักษะ/ กระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
11. ด้านความรู้เขียนครบทุกด้าน คือ หน้าที่ทาง ภาษา / คำศัพท์ และ โครงสร้าง	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
12. ใจความถูกต้องทั้ง 3 ด้าน	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึก						
13. แบบฝึกหัดที่ใช้ประกอบการสอนเหมาะสม กับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ในแผน	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
14. จัดลำดับขั้นตอนการทำแบบฝึกหัดได้ เหมาะสม	+ 1	+ 1	0	2	0.67	ใช้ได้
15. แบบฝึกหัดที่นำมาใช้ประกอบการสอน เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
16. แบบฝึกหัดที่นำมาใช้ส่งเสริมทักษะการคิด วิเคราะห์ของนักเรียน	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
17. วิธีวัด และประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการทำแบบฝึกหัด	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
18. แบบฝึกหัดที่ใช้ประกอบการสอนช่วยเพิ่มทักษะความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
19. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับครู และเพื่อน	+ 1	0	+ 1	2	0.67	ใช้ได้
สื่อ / แหล่งการเรียนรู้						
20. สื่อการสอนมีความเหมาะสมกับกิจกรรม	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 11 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบฝึกหัดเสริมทักษะการเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษกับจุดประสงค์ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. มีความสอดคล้องเหมาะสมกับหลักสูตร	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
2. มีความสอดคล้องเหมาะสมกับธรรมชาติวิชา	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
3. มีความสอดคล้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
4. มีความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และปัญหา	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
5. มีความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน	+ 1	0	+ 1	2	0.67	ใช้ได้
6. มีความเหมาะสมต่อกระบวนการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
7. มีความหลากหลายของเนื้อหา	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
8. มีความเหมาะสมของภาพ	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
9. มีความเหมาะสมของเนื้อหา	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
10. มีความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	0	+ 1	+ 1	2	0.67	ใช้ได้
11. มีความเหมาะสมของการใช้ภาษา	0	+ 1	+ 1	2	0.67	ใช้ได้
12. มีความเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน	+ 1	+ 1	0	2	0.67	ใช้ได้
13. มีความเหมาะสมของกิจกรรมในแบบฝึก	0	+ 1	+ 1	2	0.67	ใช้ได้
14. มีความเหมาะสมของรูปแบบ	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
15. มีความเหมาะสม และสวยงาม	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 12 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียนแบบฝึกเสริมทักษะกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. นักเรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ 2. นักเรียนมีทักษะการเรียนรู้	1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3	+1	0	-1	0	0.00	ใช้ไม่ได้
	4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	6	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
	7	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
	8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	10	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	11	+1	-1	0	0	0.00	ใช้ไม่ได้
	12	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	13	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	14	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	15	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	16	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
	17	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	18	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้

ตารางที่ 12 (ต่อ)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. นักเรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ 2. นักเรียนมีทักษะการเรียนรู้	19	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	20	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	21	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	22	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	23	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	24	0	0	0	0	0.00	ใช้ไม่ได้
	25	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	26	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
	27	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	28	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	29	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	30	+1	0	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
	31	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
	32	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	33	+1	0	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
	34	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	35	0	0	0	0	0.00	ใช้ไม่ได้

ตารางที่ 12 (ต่อ)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ ที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. นักเรียนสามารถเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ 2. นักเรียนมีทักษะการ เรียนรู้	36	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	37	+ 1	0	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
	38	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	39	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	40	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	41	+ 1	0	- 1	0	0.00	ใช้ไม่ได้
	42	0	0	0	0	0.00	ใช้ไม่ได้
	43	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	44	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	45	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	46	+ 1	- 1	0	0	0.00	ใช้ได้
	47	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	48	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	49	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	50	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	51	0	0	0	0	0.00	ใช้ไม่ได้
	52	+ 1	0	- 1	0	0.00	ใช้ไม่ได้

ตารางที่ 12 (ต่อ)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ ที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. นักเรียนสามารถเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ 2. นักเรียนมีทักษะการ เรียนรู้	53	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	54	+ 1	+ 1	0	2	0.67	ใช้ได้
	55	+ 1	0	- 1	0	0.00	ใช้ไม่ได้
	56	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	57	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	58	0	+ 1	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
	59	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	60	+ 1	0	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
	61	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	62	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	63	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	64	+ 1	0	- 1	0	0.00	ใช้ไม่ได้
	65	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	66	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	67	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	68	+ 1	0	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
	69	+ 1	0	+ 1	2	0.67	ใช้ได้

ตารางที่ 12 (ต่อ)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ ที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. นักเรียนสามารถเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ 2. นักเรียนมีทักษะการ เรียนรู้	70	+ 1	0	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
	71	+ 1	+ 1	0	2	0.67	ใช้ได้
	72	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	73	0	0	+ 1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
	74	+ 1	0	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
	75	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
รายชื่อ

ข้อที่	ค่าความ ยากง่าย p	การแปลผล	ค่าอำนาจ จำแนก r	การแปลผล
1	0.60	ยากง่ายพอเหมาะ	0.24	คุณภาพพอใช้
2	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.32	คุณภาพดี
3	0.32	ค่อนข้างยาก	-0.32	คุณภาพใช้ไม่ได้
4	0.64	ค่อนข้างง่าย	0.32	คุณภาพดี
5	0.48	ยากง่ายพอเหมาะ	0.48	คุณภาพดีมาก
6	0.56	ยากง่ายพอเหมาะ	0.32	คุณภาพดี
7	0.36	ค่อนข้างยาก	-0.08	คุณภาพใช้ไม่ได้
8	0.60	ยากง่ายพอเหมาะ	0.40	คุณภาพดีมาก
9	0.36	ค่อนข้างยาก	0.24	คุณภาพพอใช้
10	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.48	คุณภาพดีมาก
11	0.32	ค่อนข้างยาก	-0.32	คุณภาพใช้ไม่ได้
12	0.40	ค่อนข้างยาก	0.48	คุณภาพดีมาก
13	0.56	ยากง่ายพอเหมาะ	0.32	คุณภาพดี
14	0.56	ยากง่ายพอเหมาะ	0.32	คุณภาพดี
15	0.44	ยากง่ายพอเหมาะ	0.40	คุณภาพดีมาก
16	0.60	ยากง่ายพอเหมาะ	0.56	คุณภาพดีมาก
17	0.52	ยากง่ายพอเหมาะ	0.40	คุณภาพดีมาก
18	0.40	ค่อนข้างยาก	-0.16	คุณภาพใช้ไม่ได้
19	0.40	ค่อนข้างยาก	0.32	คุณภาพดี
20	0.52	ยากง่ายพอเหมาะ	0.40	คุณภาพดีมาก
21	0.60	ยากง่ายพอเหมาะ	0.40	คุณภาพดีมาก
22	0.60	ยากง่ายพอเหมาะ	0.40	คุณภาพดีมาก

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความ ยากง่าย p	การแปลผล	ค่าอำนาจ จำแนก r	การแปลผล
23	0.68	ค่อนข้างง่าย	0.24	คุณภาพพอใช้
24	0.44	ค่อนข้างยาก	-0.08	คุณภาพใช้ไม่ได้
25	0.52	ยากง่ายพอเหมาะ	0.40	คุณภาพดีมาก
26	0.36	ค่อนข้างยาก	-0.24	คุณภาพใช้ไม่ได้
27	0.44	ยากง่ายพอเหมาะ	0.40	คุณภาพดีมาก
28	0.44	ยากง่ายพอเหมาะ	0.40	คุณภาพดีมาก
29	0.60	ยากง่ายพอเหมาะ	0.24	คุณภาพพอใช้
30	0.36	ค่อนข้างยาก	-0.24	คุณภาพใช้ไม่ได้
31	0.44	ค่อนข้างยาก	-0.08	คุณภาพใช้ไม่ได้
32	0.32	ค่อนข้างยาก	0.32	คุณภาพดี
33	0.32	ค่อนข้างยาก	-0.32	คุณภาพใช้ไม่ได้
34	0.60	ยากง่ายพอเหมาะ	0.72	คุณภาพดีมาก
35	0.44	ค่อนข้างยาก	-0.08	คุณภาพใช้ไม่ได้
36	0.56	ยากง่ายพอเหมาะ	0.32	คุณภาพดี
37	0.32	ค่อนข้างยาก	-0.32	คุณภาพใช้ไม่ได้
38	0.56	ยากง่ายพอเหมาะ	0.64	คุณภาพดีมาก
39	0.60	ยากง่ายพอเหมาะ	0.24	คุณภาพพอใช้
40	0.60	ยากง่ายพอเหมาะ	0.24	คุณภาพพอใช้
41	0.36	ค่อนข้างยาก	-0.24	คุณภาพใช้ไม่ได้
42	0.36	ค่อนข้างยาก	-0.24	คุณภาพใช้ไม่ได้
43	0.56	ยากง่ายพอเหมาะ	0.32	คุณภาพดี
44	0.52	ยากง่ายพอเหมาะ	0.56	คุณภาพดีมาก
45	0.48	ยากง่ายพอเหมาะ	0.32	คุณภาพดี

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความ ยากง่าย p	การแปลผล	ค่าอำนาจ จำแนก r	การแปลผล
46	0.76	ค่อนข้างง่าย	0.56	คุณภาพดีมาก
47	0.60	ยากง่ายพอเหมาะ	0.24	คุณภาพพอใช้
48	0.76	ค่อนข้างง่าย	0.40	คุณภาพดีมาก
49	0.44	ยากง่ายพอเหมาะ	0.40	คุณภาพดีมาก
50	0.60	ยากง่ายพอเหมาะ	0.24	คุณภาพพอใช้
51	0.32	ค่อนข้างยาก	-0.32	คุณภาพใช้ไม่ได้
52	0.44	ค่อนข้างยาก	-0.08	คุณภาพใช้ไม่ได้
53	0.52	ยากง่ายพอเหมาะ	0.40	คุณภาพดีมาก
54	0.40	ค่อนข้างยาก	0.32	คุณภาพดี
55	0.44	ค่อนข้างยาก	-0.08	คุณภาพใช้ไม่ได้
56	0.64	ค่อนข้างง่าย	0.32	คุณภาพดี
57	0.40	ค่อนข้างยาก	0.32	คุณภาพดี
58	0.32	ค่อนข้างยาก	-0.32	คุณภาพใช้ไม่ได้
59	0.44	ค่อนข้างยาก	-0.08	คุณภาพใช้ไม่ได้
60	0.32	ค่อนข้างยาก	-0.32	คุณภาพใช้ไม่ได้
61	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.32	คุณภาพดี
62	0.60	ยากง่ายพอเหมาะ	0.24	คุณภาพพอใช้
63	0.68	ค่อนข้างง่าย	0.40	คุณภาพดีมาก
64	0.44	ค่อนข้างยาก	-0.08	คุณภาพใช้ไม่ได้
65	0.60	ยากง่ายพอเหมาะ	0.24	คุณภาพพอใช้
66	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.48	คุณภาพดีมาก
67	0.40	ค่อนข้างยาก	0.32	คุณภาพดี
68	0.32	ค่อนข้างยาก	-0.32	คุณภาพใช้ไม่ได้

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความ ยากง่าย p	การแปลผล	ค่าอำนาจ จำแนก r	การแปลผล
69	0.32	ค่อนข้างยาก	0.32	คุณภาพดี
70	0.32	ค่อนข้างยาก	-0.32	คุณภาพใช้ไม่ได้
71	0.56	ยากง่ายพอเหมาะ	0.32	คุณภาพดี
72	0.44	ค่อนข้างยาก	-0.08	คุณภาพใช้ไม่ได้
73	0.36	ค่อนข้างยาก	-0.08	คุณภาพใช้ไม่ได้
74	0.36	ค่อนข้างยาก	-0.08	คุณภาพใช้ไม่ได้
75	0.56	ยากง่ายพอเหมาะ	0.32	คุณภาพดี

ตารางที่ 14 แสดงผลการวิเคราะห์ค่า p และ q ของข้อสอบ

ข้อที่	จำนวนผู้ที่ ตอบถูก	p	q	pq	ข้อที่	จำนวนผู้ที่ ตอบถูก	p	q	pq
1	9	0.36	0.64	0.23	26	9	0.36	0.64	0.23
2	11	0.44	0.56	0.25	27	8	0.32	0.68	0.22
3	9	0.36	0.64	0.23	28	8	0.32	0.68	0.22
4	10	0.40	0.60	0.24	29	9	0.36	0.64	0.23
5	9	0.36	0.64	0.23	30	9	0.36	0.64	0.23
6	9	0.36	0.64	0.23	31	11	0.44	0.56	0.24
7	10	0.40	0.60	0.24	32	6	0.24	0.76	0.18
8	10	0.40	0.60	0.24	33	9	0.36	0.64	0.23
9	6	0.24	0.76	0.18	34	12	0.48	0.52	0.25
10	12	0.48	0.52	0.25	35	7	0.28	0.72	0.20
11	9	0.36	0.64	0.23	36	9	0.36	0.64	0.23
12	8	0.32	0.68	0.22	37	7	0.28	0.72	0.20
13	9	0.36	0.64	0.23	38	11	0.44	0.56	0.25
14	9	0.36	0.64	0.23	39	9	0.36	0.64	0.23
15	8	0.32	0.68	0.22	40	9	0.36	0.64	0.23
16	11	0.44	0.56	0.25	41	12	0.48	0.52	0.25
17	9	0.36	0.64	0.23	42	7	0.28	0.72	0.20
18	6	0.24	0.76	0.18	43	9	0.36	0.64	0.23
19	7	0.28	0.72	0.20	44	10	0.40	0.60	0.24
20	9	0.36	0.64	0.23	45	8	0.32	0.68	0.22
21	10	0.40	0.60	0.24	46	13	0.52	0.48	0.25
22	10	0.40	0.60	0.24	47	9	0.36	0.64	0.23
23	10	0.40	0.60	0.24	48	12	0.48	0.52	0.25
24	11	0.44	0.56	0.24	49	8	0.32	0.68	0.22
25	9	0.36	0.64	0.23	50	9	0.36	0.64	0.23
รวม									$\sum pq = 11.43$

ตารางที่ 15 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ

คนที่	X	X ²
1	50	2,500
2	46	2,116
3	46	2,116
4	34	1,156
5	28	784
6	34	1,156
7	36	1,296
8	31	961
9	28	784
10	32	1,024
11	31	961
12	33	1,089
13	31	961
14	25	625
15	25	625
16	24	576
17	23	529
18	21	441
19	22	484
20	18	324
21	17	289
22	14	196
23	14	196
24	14	196
25	14	196
รวม	$\sum X = 691$	$\sum X^2 = 21,581$

การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ จากการใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์
ริชาร์ดสัน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ดังนี้

จากสูตร

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

$$= \frac{25(21,581) - (691)^2}{25(25-1)}$$

$$S^2 = 103.41$$

จากสูตร

$$r_{tt} = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

$$= \frac{50}{50-1} \left[1 - \frac{11.43}{103.41} \right]$$

$$r_{tt} = 0.90$$

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.90

ตารางที่ 16 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามความพึงพอใจกับจุดประสงค์
จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ความคิดเห็นด้านรูปแบบ						
1. รูปภาพมีสีสันสวยงาม และเหมาะสมกับเนื้อหา	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
2. ตัวอักษรอ่านง่าย และชัดเจน	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
3. กิจกรรมในแบบฝึกมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
4. ใบงานของแบบฝึกมีความสวยงาม	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
ความคิดเห็นด้านเนื้อหา						
5. คำอธิบายเนื้อหาชัดเจน	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
6. ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	+ 1	0	+ 1	2	0.67	ใช้ได้
7. เนื้อหาในแบบฝึกมีความหลากหลายและน่าสนใจ	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
8. เนื้อหาในแบบฝึกสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
9. การจัดลำดับเนื้อหาในแต่ละแบบฝึกมีความเหมาะสม	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
10. กิจกรรมในแบบฝึกช่วยให้นักเรียนมีความรู้ และความเข้าใจในการเขียนคำศัพท์ได้ดีขึ้น	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
ความคิดเห็นด้านความพึงพอใจในการเรียน						
11. นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนด้วยแบบฝึก	+ 1	+ 1	0	2	0.67	ใช้ได้
12. แบบฝึกช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
13. กิจกรรมในแบบฝึกช่วยให้นักเรียนทำงาน หรือทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับเพื่อน	+ 1	0	+ 1	2	0.67	ใช้ได้

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
14. หลังจากเรียนโดยใช้แบบฝึกแล้ว นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจด้านการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และสามารถเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
15. โดยภาพรวมของแบบฝึกช่วยให้ นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านภาษาที่ดีขึ้น	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 17 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ที่	ข้อที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	4	4	5	4	5	5	5	4	5	5
2	5	5	5	5	4	4	5	3	4	4
3	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
5	5	4	4	5	5	5	5	4	4	4
6	5	4	4	5	5	4	5	5	5	4
7	3	5	5	4	4	5	4	5	5	4
8	3	5	4	5	5	3	4	4	5	5
9	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5
10	3	5	5	4	4	5	4	5	5	4
11	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
12	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
13	4	4	4	5	5	4	4	4	5	5
14	4	4	4	5	4	4	4	4	5	5
15	4	4	4	5	4	4	4	4	4	5
16	4	4	5	5	3	4	5	5	4	5
17	5	5	5	4	5	5	4	4	5	5
18	5	3	4	5	5	4	5	5	3	5
19	5	5	4	5	5	5	5	4	5	4
20	4	4	4	4	4	4	4	4	5	4
21	4	4	4	4	4	4	5	4	4	5
22	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5
23	5	4	4	5	4	3	5	4	3	4
24	5	3	5	4	5	5	5	5	5	5
25	5	3	5	4	4	5	5	5	5	5
รวม	110	107	113	116	113	111	116	111	115	117
S_i^2	0.50	0.46	0.26	0.24	0.34	0.42	0.24	0.34	0.42	0.23

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ที่	ข้อที่					X	X ²
	11	12	13	14	15		
1	4	4	4	4	5	67	4,489
2	5	4	4	5	5	67	4,489
3	5	5	5	5	5	75	5,625
4	5	4	5	5	5	74	5,476
5	5	5	5	5	5	70	4,900
6	4	5	5	4	5	69	4,761
7	4	5	5	5	5	68	4,624
8	5	5	5	5	5	68	4,624
9	5	5	5	5	4	72	5,184
10	5	4	5	5	5	68	4,624
11	5	5	5	5	5	75	5,625
12	5	5	5	5	5	75	5,625
13	4	5	4	5	4	66	4,356
14	4	5	4	4	5	65	4,225
15	4	4	4	4	5	63	3,969
16	5	4	3	5	4	65	4,225
17	4	5	4	4	5	69	4,761
18	5	5	5	5	5	69	4,761
19	5	5	5	5	5	72	5,184
20	4	4	4	5	4	62	3,844
21	4	4	5	5	4	64	4,096
22	4	4	4	5	4	62	3,844
23	3	4	3	3	3	57	3,249
24	4	5	3	5	5	69	4,761
25	5	5	5	5	5	71	5,041
รวม	112	115	111	118	117	$\sum X = 1,702$	$\sum X^2 = 116,362$
S _i ²	0.34	0.25	0.51	0.29	0.31	$\sum S_i^2 = 5.15$	

การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของ ครอนบาค (Cronbach) (อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด, 2555) ดังนี้

จากสูตร

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

$$= \frac{25(116,362) - (1,702)^2}{25(25-1)}$$

$$S^2 = 20.41$$

จากสูตร

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

$$= \frac{15}{15-1} \left[1 - \frac{5.15}{20.41} \right]$$

$$\alpha = 0.80$$

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ เท่ากับ 0.80

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้แบบฝึกเสริมทักษะ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล)

คำชี้แจง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นทั้งหมด 15 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ
ประเมิน โดยผู้วิจัยจะได้นำผลการประเมินไปวิเคราะห์หาข้อคำถามที่มีคุณภาพสำหรับการ
เก็บข้อมูล

โดยมีเกณฑ์กำหนดความคิดเห็นของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละข้อไว้ดังนี้

- +1 ถ้าแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้จริง
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้
- 1 ถ้าแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้

และโปรดให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัย โดยเขียนลงในช่องว่างที่เว้นไว้ท้ายแบบประเมินเพื่อ
เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง
อาพันธ์ชนก สวนจันทร์
นักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ตารางที่ 18 แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้องของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ค่า IOC)

รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้				
1. เขียนครบทุกองค์ประกอบ				
2. จัดระเบียบตามขั้นตอนการเขียนแผน				
สาระสำคัญ				
3. เขียนสาระสำคัญครอบคลุม 3 ด้าน				
4. มีความชัดเจน เข้าใจง่าย				
จุดประสงค์การเรียนรู้				
5. ข้อความชัดเจน เข้าใจง่าย				
6. ประเมินผลได้				
7. เขียนครบ 3 ด้าน คือความรู้ ทักษะ/กระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์				
8. เขียนครบตามขั้นตอนการสอนโดยใช้แบบฝึก				
สาระการเรียนรู้				
9. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
10. เขียนครบ 3 ด้าน คือความรู้ ทักษะ/กระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์				
11. ด้านความรู้เขียนครบทุกด้าน คือ หน้าที่ทางภาษา / คำศัพท์ และ โครงสร้าง				
12. ใจความถูกต้องทั้ง 3 ด้าน				
กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึก				
13. แบบฝึกหัดที่ใช้ประกอบการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ในแผน				
14. จัดลำดับขั้นตอนการทำแบบฝึกหัดได้เหมาะสม				
15. แบบฝึกหัดที่นำมาใช้ประกอบการสอนเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน				

ตารางที่ 18 (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
16. แบบฝึกหัดที่นำมาใช้ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน				
17. วิธีวัด และประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการทำแบบฝึกหัด				
18. แบบฝึกหัดที่ใช้ประกอบการสอนช่วยเพิ่มทักษะความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน				
19. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับครู และเพื่อน				
สื่อ / แหล่งการเรียนรู้				
20. สื่อการสอนมีความเหมาะสมกับกิจกรรม				

ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอแสดงความขอบคุณอย่างยิ่ง

ลงชื่อ

(นางสาวอภิญชนก สวนจันทร์)

ผู้วิจัย

ลงชื่อ

(.....)

แบบประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบฝึกหัดเสริมทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล)

คำชี้แจง

แบบฝึกหัดเสริมทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษนี้จัดทำขึ้นทั้งหมด 5 หน่วย หน่วยละ 2 ตอน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน โดยผู้วิจัยจะได้นำผลการประเมินไปวิเคราะห์หาข้อคำถามที่มีคุณภาพสำหรับใช้ในการเก็บข้อมูล

โดยมีเกณฑ์กำหนดความคิดเห็นของแบบฝึกหัดเสริมทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแต่ละข้อไว้ดังนี้

+1 แน่ใจว่าแบบฝึกหัดเสริมทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ระบุไว้จริง

0 ไม่แน่ใจว่าแบบฝึกหัดเสริมทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ระบุไว้

-1 แน่ใจว่าแบบฝึกหัดเสริมทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ระบุไว้

และโปรดให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัย โดยเขียนลงในช่องว่างที่เว้นไว้ท้ายแบบประเมินเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยในการปรับปรุงแบบฝึกหัดเสริมทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

อาพันธ์ชนก สนวนจันทร์

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ตารางที่ 19 แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้องของแบบฝึกหัดเสริมทักษะการเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษ (ค่า IOC)

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม -1	
1. มีความสอดคล้องเหมาะสมกับหลักสูตร				
2. มีความสอดคล้องเหมาะสมกับธรรมชาติวิชา				
3. มีความสอดคล้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน				
4. มีความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และปัญหา				
5. มีความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน				
6. มีความเหมาะสมต่อกระบวนการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน				
7. มีความหลากหลายของเนื้อหา				
8. มีความเหมาะสมของภาพ				
9. มีความเหมาะสมของเนื้อหา				
10. มีความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร				
11. มีความเหมาะสมของการใช้ภาษา				
12. มีความเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน				
13. มีความเหมาะสมของกิจกรรมในแบบฝึก				
14. มีความเหมาะสมของรูปแบบ				
15. มีความเหมาะสม และสวยงาม				

ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำแบบฝึกหัดเสริมทักษะการเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ขอแสดงความขอบคุณอย่างยิ่ง

ลงชื่อ
(นางสาวอภิญช์ชนก สวนจันทร์)
ผู้วิจัย

ลงชื่อ
(.....)

แบบประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน
แบบฝึกเสริมทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล)

คำชี้แจง

แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียนนี้จัดทำขึ้นทั้งหมด 75 ข้อ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน โดยผู้วิจัยจะได้นำผลการประเมินไปวิเคราะห์หาข้อคำถามที่มีคุณภาพสำหรับการเก็บข้อมูล โดยมีเกณฑ์กำหนดความคิดเห็นของแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียนแต่ละข้อไว้ดังนี้

- + 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้น
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้น
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นไม่ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้น

และโปรดให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัย โดยเขียนลงในช่องว่างที่เว้นไว้ท้ายแบบประเมินเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยในการปรับปรุงแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

อาพันธ์ชนก สนวนจันทร์

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ตารางที่ 20 แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน
(ค่า IOC)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม -1	
1. นักเรียน สามารถเรียนรู้ คำศัพท์ ภาษาอังกฤษได้ 2. นักเรียนมี ทักษะการเรียนรู้	1.				
	2.				
	3.				
	4.				
	5.				
	6.				
	7.				
	8.				
	9.				
	10.				
	11.				
	12.				
	13.				
	14.				
	15.				
	16.				
	17.				

ตารางที่ 20 (ต่อ)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม -1	
1. นักเรียน สามารถเรียนรู้ คำศัพท์ ภาษาอังกฤษได้ 2. นักเรียนมี ทักษะการเรียนรู้	18.				
	19.				
	20.				
	21.				
	22.				
	23.				
	24.				
	25.				
	26.				
	27.				
	28.				
	29.				
	30.				
	31.				
	32.				
	33.				
	34.				
	35.				

ตารางที่ 20 (ต่อ)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม -1	
1. นักเรียน สามารถเรียนรู้ คำศัพท์ ภาษาอังกฤษได้ 2. นักเรียนมี ทักษะการเรียนรู้	36.				
	37.				
	38.				
	39.				
	40.				
	41.				
	42.				
	43.				
	44.				
	45.				
	46.				
	47.				
	48.				
	49.				
	50.				
	51.				
52.					
53.					

ตารางที่ 20 (ต่อ)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม -1	
1. นักเรียน สามารถเรียนรู้ คำศัพท์ ภาษาอังกฤษได้ 2. นักเรียนมี ทักษะการเรียนรู้	54.				
	55.				
	56.				
	57.				
	58.				
	59.				
	60.				
	61.				
	62.				
	63.				
	64.				
	65.				
	66.				
	67.				
	68.				
	69.				
	70.				
	71.				

ตารางที่ 20 (ต่อ)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม -1	
1. นักเรียนสามารถ เรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษได้	72.				
	73.				
2. นักเรียนมี ทักษะการเรียนรู้	74.				
	75.				

ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอแสดงความขอบคุณอย่างยิ่ง

ลงชื่อ

(นางสาวอภิญช์ชนก สวนจันทร์)

ผู้วิจัย

ลงชื่อ

(.....)

แบบประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน
โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล)

คำชี้แจง

แบบสอบถามความพึงพอใจนี้จัดทำขึ้นทั้งหมด 15 ข้อ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน โดย
ผู้วิจัยจะได้นำผลการประเมินไปวิเคราะห์หาข้อคำถามที่มีคุณภาพสำหรับการเก็บข้อมูล
โดยมีเกณฑ์กำหนดความคิดเห็นของแบบสอบถามความพึงพอใจแต่ละข้อไว้ดังนี้

- + 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง รู้สึกแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

และโปรดให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัย โดยเขียนลงในช่องว่างที่เว้นไว้ท้ายแบบประเมินเพื่อ
เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยในการปรับปรุงแบบประเมินความพึงพอใจให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง
อาพันธ์ชนก สวนจันทร์
นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ตารางที่ 21 แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ (ค่า IOC)

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม -1	
ความคิดเห็นด้านรูปแบบ				
1. รูปภาพมีสีสันสวยงาม และเหมาะสมกับเนื้อหา				
2. ตัวอักษรอ่านง่าย และชัดเจน				
3. กิจกรรมในแบบฝึกมีความเหมาะสมกับเนื้อหา				
4. ใบบางของแบบฝึกมีความสวยงาม				
ความคิดเห็นด้านเนื้อหา				
5. คำอธิบายรายละเอียดของเนื้อหา และขั้นตอนการสอนคำศัพท์ในแบบฝึกชัดเจน				
6. ความยากง่ายของเนื้อหา และขั้นตอนในการสอนคำศัพท์เหมาะสมกับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5				
7. เนื้อหาในแบบฝึกมีความหลากหลาย และน่าสนใจเหมาะสำหรับการสอนคำศัพท์				
8. เนื้อหา และขั้นตอนในแบบฝึกสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้				
9. การจัดลำดับเนื้อหาในแต่ละแบบฝึกมีความเหมาะสมกับทฤษฎีการสอนคำศัพท์				
10. กิจกรรม และขั้นตอนการสอนคำศัพท์ในแบบฝึกช่วยให้นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจในการเรียนรู้คำศัพท์ได้ดีขึ้น				

ตารางที่ 21 (ต่อ)

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม -1	
ความคิดเห็นด้านความพึงพอใจในการเรียน 11. นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนด้วยแบบฝึก				
12. แบบฝึกช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น				
13. กิจกรรมในแบบฝึกช่วยให้นักเรียนทำงานหรือทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับเพื่อน				
14. หลังจากเรียนโดยใช้แบบฝึกแล้วนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และสามารถเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น				
15. โดยภาพรวมของแบบฝึกช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านภาษาที่ดีขึ้น				

ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอแสดงความขอบคุณอย่างยิ่ง

ลงชื่อ

(นางสาวอพัทธ์ชนก สวนจันทร์)

ผู้วิจัย

ลงชื่อ

(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : Our Guest

เวลา 1 ชั่วโมง

ปีการศึกษา 2557

ผู้สอน นางสาวอภิญช์ชนก สวนจันทร์

1. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด / จุดประสงค์การเรียนรู้

มาตรฐาน ต. 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด

1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด / การเขียน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับแขกของพวกเราได้ (K)
2. มีทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ (P)
3. มีวินัย (A)

3. สาระสำคัญ

ผู้เรียนได้เรียนรู้การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับแขกของพวกเรา มีทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ และมีวินัย

4. สาระการเรียนรู้

ความรู้ (Knowledge)

หน้าที่ทางภาษา (Function) : To tell the vocabulary about our guest.

คำศัพท์ (Vocabulary) : afraid, animal, apple, banana, bear, beautiful, big, bird, cake, call, carrot, cheetah, chocolate, cry, deer, ear, elephant, fly, forest, fox, giraffe, hair, handbag, happy, honey, horse, leaf, learn, leg, live, long, monkey, mouth, nose, neck, open, orange, owl, pass, pie, play, rabbit, sad, shock, small, snake, squirrel, stop, tail, tall, talk, walk, watch, watermelon, wash, wave, zebra

โครงสร้างทางภาษา (Structure) : What is it ?

It is a / an

วัฒนธรรม (Culture) : ความแตกต่างของการออกเสียง

ทักษะกระบวนการ (Process - P)

- ทักษะการเรียนรู้คำศัพท์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute - A)

- มีวินัย

5. ชิ้นงานที่แสดงผลการเรียนรู้

- การทำแบบฝึกหัดเสริมทักษะ หน่วยที่ 1 Our Guest

6. การประเมินผล

- ตรวจสอบงานนักเรียนจากแบบฝึกหัดเสริมทักษะ

7. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. ขั้นเตรียม

- ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ว่าวันนี้จะเรียนเรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับแขกของพวกเรา ซึ่งนักเรียนต้องสามารถเรียนรู้คำศัพท์ และบอกความหมายของคำศัพท์ได้
- ครูนำภาพมือปิดกระดาดยไว้ที่กระดานดำ แล้วให้นักเรียนช่วยกันทายว่าภาพที่ปิดไว้คือภาพอะไร ซึ่งก่อนที่จะให้นักเรียนทายครูอธิบายลักษณะของภาพเป็นภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนที่ต้องการจะตอบจะต้องยกมือ แล้วเดาคำตอบนั้นเป็นชื่อภาษาอังกฤษ ซึ่งครูกำหนดการเดาไว้ 6 ครั้ง โดยการใช้เกมแขวนคอ
- ครูดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนข้างต้นกับภาพอื่นอีกครั้ง

2. ขั้นปฏิบัติการ

- ครูแบ่งกลุ่ม 5 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนดูคำศัพท์ที่ครูนำเสนอคำศัพท์โดยให้นักเรียนเปิดเอกสารใบความรู้ คำศัพท์ ความหมาย หน่วยที่ 1 Our Guest จากนั้นครูออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ตามทีละคำ บอกความหมายของคำศัพท์ และบอกหน้าที่ของคำศัพท์ ครูให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มในชั้นเรียนพูดคำศัพท์ตาม
- ครูสอนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับแขกของพวกเรา จากนั้นครูทบทวนหน้าที่ของคำศัพท์ และทำการสอนการใช้ a และการใช้ an ครูให้นักเรียนเล่นเกมทายคำศัพท์จากภาพ ครูนำภาพที่เกี่ยวข้องกับแขกของพวกเราที่ปิดไว้ขึ้นมา แล้วให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มทายภาพ โดยครูให้คำใบ้กับนักเรียน แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทายภาพ

T : It is an animal. It is big. It has thick fur. It has sharp Claws.

It like to eat honey.

What is it ?

Ss : A bear.

จากประโยคในการใบ้คำ ครูทำการสอน และอธิบายคำศัพท์ในประโยคในการใบ้คำ พร้อมทั้งสอนประโยคคำถาม What is it ? ที่ครูถามไปข้างต้น และสอนว่าควรตอบคำถามว่า It is a/an _____. ครูใบ้คำและย้อนถามประโยค What is it ? อีกครั้ง และให้นักเรียนตอบ It is a/an _____. ครูดำเนินกิจกรรมต่อจนครบทั้งทุกคำ

- ครูแจกแบบฝึกหัดเสริมทักษะ หน่วยที่ 1 Our Guest Practice 1.1 - 1.4 แล้วให้แต่ละกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกหัด โดยในแต่ละกลุ่มให้นักเรียนที่เก่งช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อน

3. ชั้นหลังปฏิบัติ

- ครู และนักเรียนร่วมกันสรุปคำศัพท์ที่เรียนมาอีกครั้งหนึ่ง พร้อมทั้งสรุปกิจกรรมที่ทำ

- ครูให้นักเรียนส่งแบบฝึกหัดเสริมทักษะ หน่วยที่ 1 Our Guest Practice 1.1 - 1.4

8. สื่อ / อุปกรณ์ / แหล่งการเรียนรู้

สื่อ / อุปกรณ์

- ใบความรู้คำศัพท์ ความหมาย หน่วยที่ 1 Our Guest
- แบบฝึกหัดเสริมทักษะ หน่วยที่ 1 Our Guest
- บัตรภาพ

แหล่งเรียนรู้

- ห้องสมุด
- ห้องคอมพิวเตอร์

9. สรุปผลการจัดกิจกรรม

.....

10. แนวทางแก้ไขปัญหา และการพิจารณา

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวอาพันธ์ชนก สวนจันทร์)

วันที่.....

ใบความรู้
คำศัพท์ ความหมาย

หน่วยที่ 1
Our Guest

คำศัพท์	ความหมาย	หน้าที่ของคำ
A		
afraid	กลัว, หวาดผวา	คำคุณศัพท์ (adjective)
animal	สัตว์, ปศุสัตว์	คำนาม (noun)
apple	แอปเปิ้ล	คำนาม (noun)
B		
banana	กล้วย	คำนาม (noun)
bear	หมี	คำนาม (noun)
beautiful	สวยงาม, ไพเราะ, ดีเลิศ	คำคุณศัพท์ (adjective)
big	ใหญ่, ยิ่งใหญ่	คำคุณศัพท์ (adjective)
bird	นก	คำนาม (noun)
C		
cake	ขนมเค้ก	คำนาม (noun)
call	เรียก	คำกริยา (verb)
carrot	แครอท	คำนาม (noun)
cheetah	เสือชีตาร์	คำนาม (noun)
chocolate	ช็อกโกแลต	คำนาม (noun)
cry	ร้องไห้	คำกริยา (verb)
D		
deer	กวาง	คำนาม (noun)
E		
ear	หู	คำนาม (noun)
elephant	ช้าง	คำนาม (noun)
F		
fly	บิน	คำกริยา (verb)

คำศัพท์	ความหมาย	หน้าที่ของคำ
 F forest	ป่า	คำนาม (noun)
fox	สุนัขจิ้งจอก	คำนาม (noun)
 G giraffe	ยีราฟ	คำนาม (noun)
 H hair	ผม	คำนาม (noun)
handbag	กระเป๋าถือ	คำนาม (noun)
happy	สุข, ความสุข	คำคุณศัพท์ (adjective)
honey	น้ำผึ้ง, ที่รัก	คำนาม (noun)
horse	ม้า	คำนาม (noun)
 L leaf	ใบไม้	คำนาม (noun)
learn	เรียน	คำกริยา (verb)
leg	ขา	คำนาม (noun)
live	มีชีวิตรอยู่	คำกริยา (verb)
long	ยาว	คำคุณศัพท์ (adjective)
 M monkey	ลิง	คำนาม (noun)
mouth	ปาก	คำนาม (noun)
 N nose	จมูก	คำนาม (noun)
neck	คอ	คำนาม (noun)
 O open	เปิด	คำกริยา (verb)
orange	ส้ม	คำนาม (noun)
owl	นกเค้าแมว	คำนาม (noun)
 P pass	ผ่าน, ส่งให้	คำกริยา (verb)
pie	ขนมอบมีไส้	คำนาม (noun)
play	เล่น	คำกริยา (verb)

คำศัพท์	ความหมาย	หน้าที่ของคำ
R rabbit	กระต่าย	คำนาม (noun)
S sad	เสียใจ	คำกริยา (verb)
shock	ตกใจ, ตกตะลึง	คำกริยา (verb)
small	เล็ก	คำคุณศัพท์ (adjective)
snake	งู	คำนาม (noun)
squirrel	กระรอก	คำนาม (noun)
stop	หยุด	คำกริยา (verb)
T tail	หาง	คำนาม (noun)
tall	สูง	คำคุณศัพท์ (adjective)
talk	พูดคุย	คำกริยา (verb)
W walk	เดิน	คำกริยา (verb)
watch	เฝ้าดู	คำกริยา (verb)
watermelon	แตงโม	คำนาม (noun)
wash	ซักล้าง	คำกริยา (verb)
wave	คลื่น	คำนาม (noun)
Z zebra	ม้าลาย	คำนาม (noun)

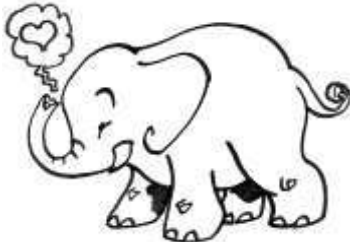

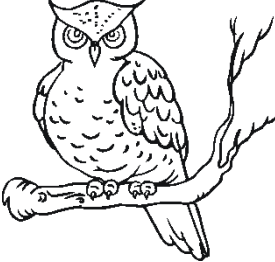

หน่วยที่ 1
Our Guest

Practice 1.1

Introduction วงกลมคำศัพท์ให้ตรงกับภาพที่กำหนดให้

<p>1.</p> <p>orange apple</p>	<p>2.</p> <p>bird chicken</p>
<p>3.</p> <p>cake pie</p>	<p>4.</p> <p>zebra elephant</p>
<p>5.</p> <p>leaf forest</p>	<p>6.</p> <p>bird owl</p>

7. rabbit squirrl	8. zebra horse
9. carrot leaf	10. deer horse

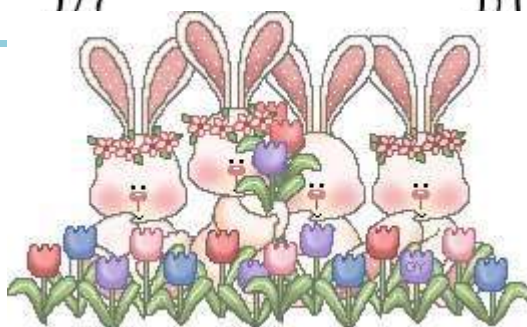
หน่วยที่ 1
Our Guest

Practice 1.2

Introduction เต็ม (a, e, i, o, u) ลงในช่องว่างให้เป็นคำศัพท์ที่สมบูรณ์

1.		2.	
3.		4.	
5.		6.	
7.		8.	
9.		10.	

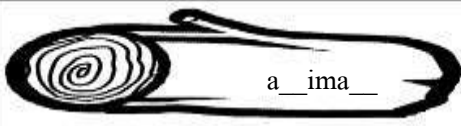

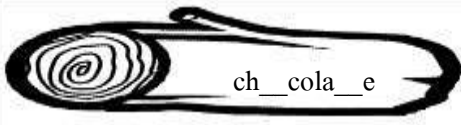

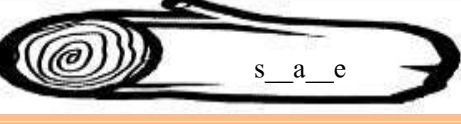
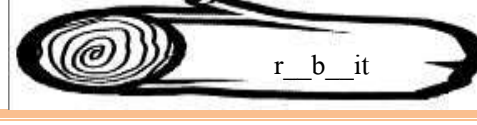
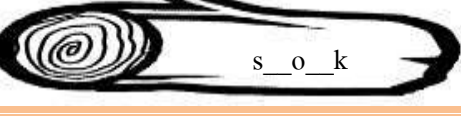
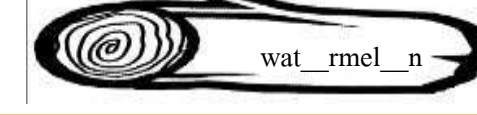
หน่วยที่ 1

Our Guest

Practice 1.3

Introduction เติมตัวอักษรที่กำหนดให้ลงในช่องว่างให้เป็นคำศัพท์ที่สมบูรณ์

1.		b, n, l, t
2.	a, n, h, p	
3.		t, s, n, o
4.	e, t, s, n	
5.		l, h, s, c
6.	q, s, r, g	
7.		m, n, l, k
8.	a, m, b, r	
9.		h, t, c, p
10.	e, h, o, t	

หน่วยที่ 1 Our Guest

Practice 1.4

Introduction ให้ทำเครื่องหมาย ✕ ทับตัวอักษรหน้าข้อที่เขียนผิดแล้วเขียนใหม่ให้ถูกต้องใน

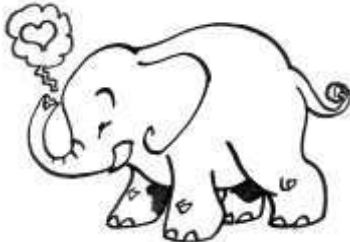

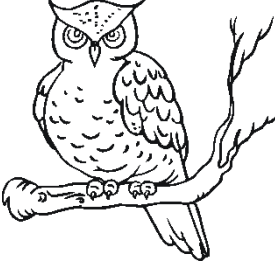
1. a. animal	b. afraid	c. banana	d. bird	<input type="text"/>
2. a. carrot	b. cheetah	c. cake	d. deer	<input type="text"/>
3. a. chocolate	b. ear	c. apple	d. honey	<input type="text"/>
4. a. fox	b. hair	c. forest	d. neck	<input type="text"/>
5. a. leaf	b. long	c. live	d. learn	<input type="text"/>
6. a. monkey	b. mouth	c. nose	d. tail	<input type="text"/>
7. a. shock	b. snake	c. squirrel	d. stop	<input type="text"/>
8. a. pie	b. leg	c. party	d. owl	<input type="text"/>
9. a. handbag	b. pass	c. walk	d. talk	<input type="text"/>
10. a. horse	b. deer	c. bear	d. rabbit	<input type="text"/>

หน่วยที่ 1
Our Guest

เฉลย Practice 1.1

Introduction วงกลมคำศัพท์ให้ตรงกับภาพที่กำหนดให้

<p>1.</p> <p>orange <u>apple</u></p>	<p>2.</p> <p><u>bird</u> chicken</p>
<p>3.</p> <p><u>cake</u> pie</p>	<p>4.</p> <p>zebra <u>elephant</u></p>
<p>5.</p> <p><u>leaf</u> forest</p>	<p>6.</p> <p>bird <u>owl</u></p>

7. rabbit squirrel	8. zebra horse
9. carrot leaf	10. deer horse

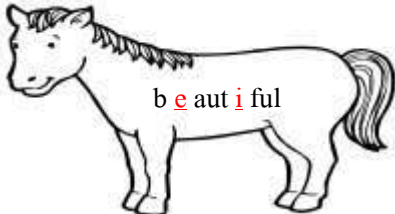
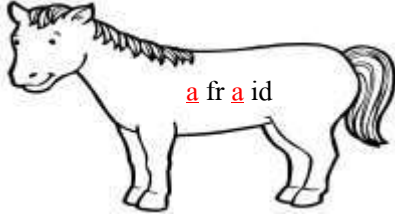
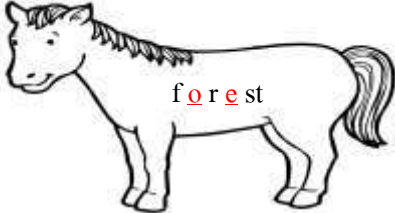
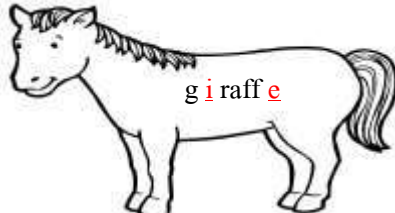
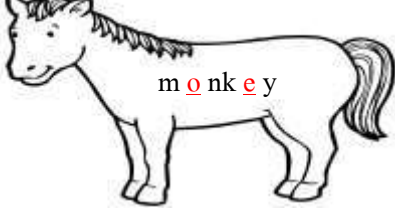
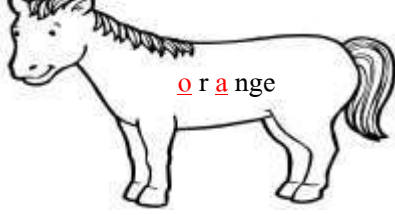
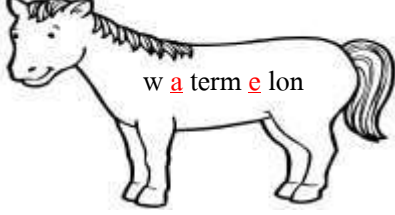
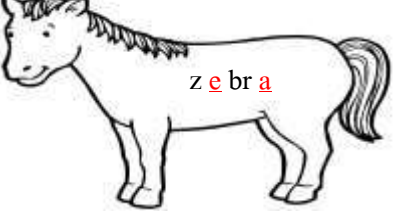
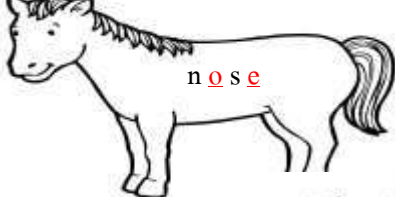

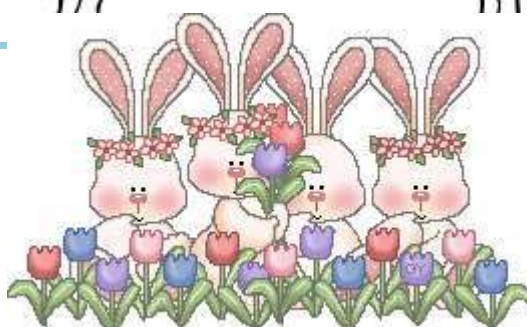
หน่วยที่ 1
Our Guest

เฉลย Practice 1.2

Introduction เติม (a, e, i, o, u) ลงในช่องว่างให้เป็นคำศัพท์ที่สมบูรณ์

1.		2.	
3.		4.	
5.		6.	
7.		8.	
9.		10.	

หน่วยที่ 1 Our Guest

เฉลย Practice 1.3

Introduction เติมตัวอักษรที่กำหนดให้ลงในช่องว่างให้เป็นคำศัพท์ที่สมบูรณ์

1.	a n i m a l	b, n, l, t
2.	a, n, h, p	c h e e t a h
3.	ch o c o l a t e	t, s, n, o
4.	e, t, s, n	l e a r n
5.	h o r s e	l, h, s, c
6.	q, s, r, g	s q u i r r e l
7.	s n a k e	m, n, l, k
8.	a, m, b, r	r a b b i t
9.	s h o c k	h, t, c, p
10.	e, h, o, t	w a t e r m e l o n

หน่วยที่ 1 Our Guest

เฉลย Practice 1.4

Introduction ให้ทำเครื่องหมาย ✕ ทับตัวอักษรหน้าข้อที่เขียนผิดแล้วเขียนใหม่ให้ถูกต้องใน

1. a. animal	b. afraid	c. banana	d. bird	<u>afraid</u>
2. a. carot	b. cheetah	c. cake	d. deer	<u>carrot</u>
3. a. chcolat	b. ear	c. apple	d. honey	<u>chocolate</u>
4. a. fox	b. hair	c. foret	d. neck	<u>forest</u>
5. a. leaf	b. long	c. live	d. laern	<u>learn</u>
6. a. monkey	b. mouht	c. nose	d. tail	<u>mouth</u>
7. a. shock	b. snake	c. squirrel	d. stop	<u>squirrel</u>
8. a. pie	b. leg	c. paly	d. owl	<u>play</u>
9. a. hendbag	b. pass	c. walk	d. talk	<u>handbag</u>
10. a. horse	b. deer	c. bear	d. rapbit	<u>rabbit</u>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : Our Guest

เวลา 1 ชั่วโมง

ปีการศึกษา 2557

ผู้สอน นางสาวอภิญช์ชนก สวนจันทร์

1. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด / จุดประสงค์การเรียนรู้

มาตรฐาน ต. 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด

1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด / การเขียน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับแขกของพวกเราได้ (K)
2. มีทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ (P)
3. มีวินัย (A)

3. สาระสำคัญ

ผู้เรียนได้เรียนรู้การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับแขกของพวกเรา มีทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ และมีวินัย

4. สาระการเรียนรู้

ความรู้ (Knowledge)

หน้าที่ทางภาษา (Function) : To tell the vocabulary about our guest.

คำศัพท์ (Vocabulary) : afraid, animal, apple, banana, bear, beautiful, big, bird, cake, call, carrot, cheetah, chocolate, cry, deer, ear, elephant, fly, forest, fox, giraffe, hair, handbag, happy, honey, horse, leaf, learn, leg, live, long, monkey, mouth, nose, neck, open, orange, owl, pass, pie, play, rabbit, sad, shock, small, snake, squirrel, stop, tail, tall, talk, walk, watch, watermelon, wash, wave, zebra

โครงสร้างทางภาษา (Structure) : What is it ?

It is a / an

วัฒนธรรม (Culture) : ความแตกต่างของการออกเสียง

ทักษะกระบวนการ (Process - P)

- ทักษะการเรียนรู้คำศัพท์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute - A)

- มีวินัย

5. ชิ้นงานที่แสดงผลการเรียนรู้

- การทำแบบฝึกหัดเสริมทักษะ หน่วยที่ 1 Our Guest

6. การประเมินผล

- ตรวจสอบงานนักเรียนจากแบบฝึกหัดเสริมทักษะ

7. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. ขั้นเตรียม

- ครูทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว โดยการให้นักเรียนเขียนตามคำบอก
- ครูทบทวนการใช้ a และการใช้ an แล้วทบทวนการใช้ประโยคคำถาม What is it? และการตอบ It is a/an _____ .

2. ขั้นปฏิบัติการ

- ครูให้นักเรียนจับกลุ่มตามที่แบ่งไว้ 5 กลุ่มในช่วงโมงที่แล้ว จากนั้นครูนำเสนอคำศัพท์ โดยให้นักเรียนเปิดเอกสารใบความรู้ คำศัพท์ ความหมาย หน่วยที่ 1 Our Guest จากนั้นครูออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ตามทีละคำ บอกความหมายของคำศัพท์ และบอกหน้าที่ของคำศัพท์ ครูให้นักเรียนออกเสียงตามทีละกลุ่ม

- ครูสอนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับแขกของเรา ครูให้นักเรียนเล่นเกมสร้างคำศัพท์ โดยครูแจกตัวอักษรกลุ่มละ 1 ชุด จากนั้นครูออกเสียงคำศัพท์ครั้งละ 1 คำ และอธิบายคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษ แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำตัวอักษรที่แจกให้มาสร้างคำศัพท์ กลุ่มใดเรียงตัวอักษรเป็นคำศัพท์ได้ก่อน และถูกต้องกลุ่มนั้นเป็นผู้ชนะ

T : hair

It is a part of the body. It has many colors such as black, bronze, gray etc. It is on the top of our head. When we are older will be white.

เมื่อนักเรียนเรียงคำศัพท์ที่เป็นคำตอบเสร็จแล้ว ครูจึงนำประโยคที่อธิบายมาอธิบายคำศัพท์ และประโยคให้นักเรียนพูดตาม ครูดำเนินกิจกรรมต่อจนครบ

- ครูแจกแบบฝึกหัดเสริมทักษะ หน่วยที่ 1 Our Guest Practice 1.5 - 1.7 แล้วให้แต่ละกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกหัด โดยในแต่ละกลุ่มให้นักเรียนที่เก่งช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อน

3. ชั้นหลังปฏิบัติ

- ครู และนักเรียนร่วมกันสรุปคำศัพท์ และกิจกรรมที่เรียนมาอีกครั้งหนึ่ง
- ครูให้นักเรียนส่งแบบฝึกหัดเสริมทักษะ หน่วยที่ 1 Our Guest Practice 1.5 - 1.7

8. สื่อ / อุปกรณ์ / แหล่งการเรียนรู้

สื่อ / อุปกรณ์

- ใบความรู้คำศัพท์ ความหมาย หน่วยที่ 1 Our Guest
- แบบฝึกหัดเสริมทักษะ หน่วยที่ 1 Our Guest
- บัตรภาพ
- บัตรตัวอักษร

แหล่งเรียนรู้

- ห้องสมุด
- ห้องคอมพิวเตอร์

9. สรุปผลการจัดกิจกรรม

.....

.....

.....

10. แนวทางแก้ไขปัญหา และการพิจารณา

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวอาพันธ์ชนก สวนจันทร์)

วันที่.....

ใบความรู้
คำศัพท์ ความหมาย

หน่วยที่ 1
Our Guest

คำศัพท์	ความหมาย	หน้าที่ของคำ
A		
afraid	กลัว, หวาดผวา	คำคุณศัพท์ (adjective)
animal	สัตว์, ปศุสัตว์	คำนาม (noun)
apple	แอปเปิ้ล	คำนาม (noun)
B		
banana	กล้วย	คำนาม (noun)
bear	หมี	คำนาม (noun)
beautiful	สวยงาม, ไพเราะ, ดีเลิศ	คำคุณศัพท์ (adjective)
big	ใหญ่, ยิ่งใหญ่	คำคุณศัพท์ (adjective)
bird	นก	คำนาม (noun)
C		
cake	ขนมเค้ก	คำนาม (noun)
call	เรียก	คำกริยา (verb)
carrot	แครอท	คำนาม (noun)
cheetah	เสือชีตาร์	คำนาม (noun)
chocolate	ช็อกโกแลต	คำนาม (noun)
cry	ร้องไห้	คำกริยา (verb)
D		
deer	กวาง	คำนาม (noun)
E		
ear	หู	คำนาม (noun)
elephant	ช้าง	คำนาม (noun)
F		
fly	บิน	คำกริยา (verb)

คำศัพท์	ความหมาย	หน้าที่ของคำ
 F forest	ป่า	คำนาม (noun)
fox	สุนัขจิ้งจอก	คำนาม (noun)
 G giraffe	ยีราฟ	คำนาม (noun)
 H hair	ผม	คำนาม (noun)
handbag	กระเป๋าถือ	คำนาม (noun)
happy	สุข, ความสุข	คำคุณศัพท์ (adjective)
honey	น้ำผึ้ง, ที่รัก	คำนาม (noun)
horse	ม้า	คำนาม (noun)
 L leaf	ใบไม้	คำนาม (noun)
learn	เรียน	คำกริยา (verb)
leg	ขา	คำนาม (noun)
live	มีชีวิตรอยู่	คำกริยา (verb)
long	ยาว	คำคุณศัพท์ (adjective)
 M monkey	ลิง	คำนาม (noun)
mouth	ปาก	คำนาม (noun)
 N nose	จมูก	คำนาม (noun)
neck	คอ	คำนาม (noun)
 O open	เปิด	คำกริยา (verb)
orange	ส้ม	คำนาม (noun)
owl	นกเค้าแมว	คำนาม (noun)
 P pass	ผ่าน, ส่งให้	คำกริยา (verb)
pie	ขนมอบมีไส้	คำนาม (noun)
play	เล่น	คำกริยา (verb)

คำศัพท์	ความหมาย	หน้าที่ของคำ
R rabbit	กระต่าย	คำนาม (noun)
S sad	เสียใจ	คำกริยา (verb)
shock	ตกใจ, ตกตะลึง	คำกริยา (verb)
small	เล็ก	คำคุณศัพท์ (adjective)
snake	งู	คำนาม (noun)
squirrel	กระรอก	คำนาม (noun)
stop	หยุด	คำกริยา (verb)
T tail	หาง	คำนาม (noun)
tall	สูง	คำคุณศัพท์ (adjective)
talk	พูดคุย	คำกริยา (verb)
W walk	เดิน	คำกริยา (verb)
watch	เฝ้าดู	คำกริยา (verb)
watermelon	แตงโม	คำนาม (noun)
wash	ซักล้าง	คำกริยา (verb)
wave	คลื่น	คำนาม (noun)
Z zebra	ม้าลาย	คำนาม (noun)

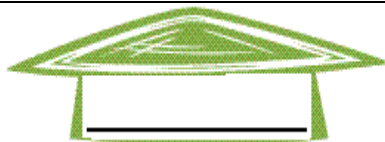
หน่วยที่ 1
Our Guest

Practice 1.5

Introduction เรียงคำใหม่ให้เป็นคำศัพท์ที่มีความหมาย

1. r t o r a c

2. a a a n b n

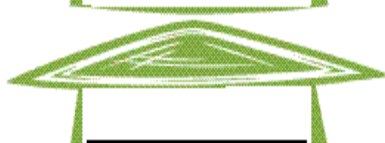
3. l o h c o c t a e

4. p a t h e l n e

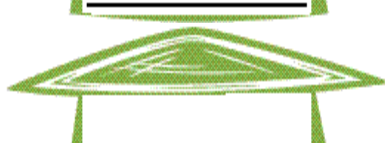
5. i r f e g a f

6. y m o e n k

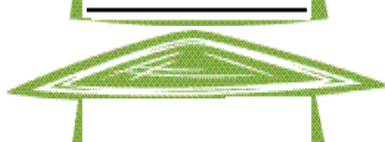
7. g o r e n a

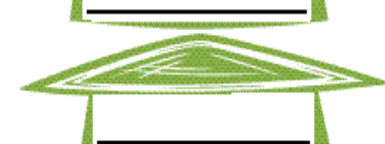
8. e k s a n

9. b a r b t i

10. r a z b e

หน่วยที่ 1
Our Guest

Practice 1.6

Introduction เติมคำศัพท์ลงในช่องว่างให้สอดคล้องกับประโยค

1. It is an animal. It likes to eat honey. It lives in forest. It is a

2. It is a vegetable. It is an orange root. It is a

3. It is an animal. It can fly. It is a

4. It is a fruit. It is red. It has white flesh and shiny skin. It is a

5. It is a It is an animal. It fights with horns.

6. It is an animal. It can fly. It has big round eyes, and eats at night. It is a

7. It is an animal. It can jump. It eats carrots. It is a

8. It is an animal. It lives in Africa. Skin has white stripes. It is a

9. It is a fruit. It is green. It has red flesh and many black seeds. It is a

10. It is an animal. It runs very fast. It lives in a farm. It is a

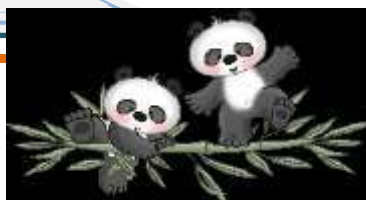

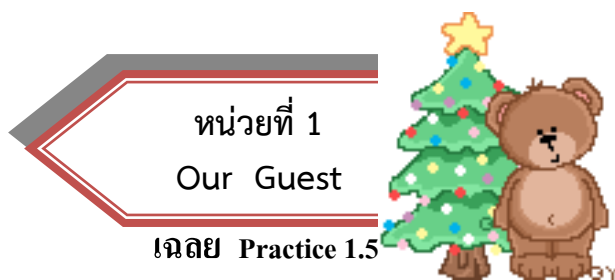
หน่วยที่ 1
Our Guest

Practice 1.7

Introduction นำคำศัพท์ที่กำหนดให้แต่งประโยค 1 ประโยค ตามความคิดสร้างสรรค์

1.	chocolate	<hr/>
2.	honey	<hr/>
3.	happy	<hr/>
4.	watermelon	<hr/>
5.	cake	<hr/>

Introduction เรียงคำใหม่ให้เป็นคำศัพท์ที่มีความหมาย

1. rtorac	↔	carrot
2. aaanbn	↔	banana
3. lohcoctae	↔	chocolate
4. pathelne	↔	elephant
5. irfegaf	↔	giraffe
6. ymoenk	↔	monkey
7. gorena	↔	orange
8. eksan	↔	snake
9. barbti	↔	rabbit
10. razbe	↔	zebra

หน่วยที่ 1
Our Guest

เฉลย Practice 1.6

Introduction เติมคำศัพท์ลงในช่องว่างให้สอดคล้องกับประโยค

1. It is an animal. It likes to eat honey. It lives in forest. It is a

bear

2. It is a vegetable. It is an orange root. It is a

carrot

3. It is an animal. It can fly. It is a

bird

4. It is a fruit. It is red. It has white flesh and shiny skin. It is a

apple

5. It is a

deer

It is an animal. It fights with horns.

6. It is an animal. It can fly. It has big round eyes, and eats at night. It is a

owl

7. It is an animal. It can jump. It eats carrots. It is a

rabbit

8. It is an animal. It lives in africa. Skin has white stripes. It is a

zebra

9. It is a fruit. It is green. It has red flesh and many black seeds. It is a

watermelon

10. It is an animal. It runs very fast. It lives in a farm. It is a

horse

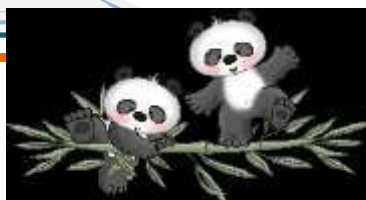

หน่วยที่ 1 Our Guest

เฉลย Practice 1.7

Introduction นำคำศัพท์ที่กำหนดให้แต่งประโยค 1 ประโยค ตามความคิดสร้างสรรค์

1.	chocolate	อยู่ในดุลยพินิจของคุณ
2.	honey	อยู่ในดุลยพินิจของคุณ
3.	happy	อยู่ในดุลยพินิจของคุณ
4.	watermelon	อยู่ในดุลยพินิจของคุณ
5.	cake	อยู่ในดุลยพินิจของคุณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : Our Guest

เวลา 1 ชั่วโมง

ปีการศึกษา 2557

ผู้สอน นางสาวอภิญช์ชนก สวนจันทร์

1. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด / จุดประสงค์การเรียนรู้

มาตรฐาน ต. 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด

1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด / การเขียน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับแขกของพวกเราได้ (K)
2. มีทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ (P)
3. มีวินัย (A)

3. สาระสำคัญ

ผู้เรียนได้เรียนรู้การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับแขกของพวกเรา มีทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ และมีวินัย

4. สาระการเรียนรู้

ความรู้ (Knowledge)

หน้าที่ทางภาษา (Function) : To tell the vocabulary about our guest.

คำศัพท์ (Vocabulary) : afraid, animal, apple, banana, bear, beautiful, big, bird, cake, call, carrot, cheetah, chocolate, cry, deer, ear, elephant, fly, forest, fox, giraffe, hair, handbag, happy, honey, horse, leaf, learn, leg, live, long, monkey, mouth, nose, neck, open, orange, owl, pass, pie, play, rabbit, sad, shock, small, snake, squirrel, stop, tail, tall, talk, walk, watch, watermelon, wash, wave, zebra

โครงสร้างทางภาษา (Structure) : What is it ?

It is a / an

วัฒนธรรม (Culture) : ความแตกต่างของการออกเสียง

ทักษะกระบวนการ (Process - P)

- ทักษะการเรียนรู้คำศัพท์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute - A)

- มีวินัย

5. ชิ้นงานที่แสดงผลการเรียนรู้

- การทำแบบฝึกหัดเสริมทักษะ หน่วยที่ 1 Our Guest
- การทำแบบทดสอบหลังชุดแบบฝึกหัดเสริมทักษะ หน่วยที่ 1 Our Guest

6. การประเมินผล

- ตรวจสอบงานนักเรียนจากแบบฝึกหัดเสริมทักษะ
- แบบทดสอบหลังชุดแบบฝึกหัดเสริมทักษะ

7. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. ขั้นเตรียม

- ครูทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว โดยการให้นักเรียนเขียนตามคำบอก
- ครูนำภาพที่เกี่ยวกับคำศัพท์ แต่ละภาพปิดกระดาษไว้ที่กระดานดำ แล้วให้นักเรียนช่วยกันทายว่าภาพที่ปิดไว้คือภาพอะไร ซึ่งก่อนจะให้นักเรียนทาย ครูอธิบายลักษณะของแต่ละภาพที่ละภาพเป็นภาษาอังกฤษ โดยกลุ่มใดที่ต้องการตอบจะต้องยกมือขึ้น และเดาคำตอบนั้นเป็นภาษาอังกฤษ

- ครูดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนข้างต้นจนครบ

2. ขั้นปฏิบัติ

- ครูทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาอีกครั้งหนึ่ง โดยให้นักเรียนเปิดเอกสารใบความรู้ คำศัพท์ ความหมาย หน่วยที่ 1 Our Guest โดยให้อ่านออกเสียงพร้อมกัน
- ครูทบทวนการใช้ a และการใช้ an แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำคำศัพท์ที่เรียนมาเขียนลงบนกระดาษที่ครูแจกให้ พร้อมทั้งให้เติม a / an ลงไปด้วย
- ครูทำการอธิบายภาพแต่ละภาพเป็นภาษาอังกฤษ และใช้คำถาม What is it ? และตอบโดยใช้คำตอบ It is a/an ____ . ซึ่งก่อนที่จะตั้งคำถามครูได้ทบทวนการใช้คำถาม และตอบคำถาม What is it ? ตอบ It is a/an ____ . ก่อน จากนั้นจึงอธิบายภาพแต่ละภาพ และสอนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมจนครบ

3. ชั้นหลังปฏิบัติ

- ครู และนักเรียนร่วมกันสรุปคำศัพท์ในบทเรียน หน่วยที่ 1 Our Guest อีกครั้ง พร้อมทั้งคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง และสรุปกิจกรรมที่เรียนมาอีกครั้งหนึ่ง

- ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังชุดแบบฝึกหัดเสริมทักษะ หน่วยที่ 1 Our Guest

8. สื่อ / อุปกรณ์ / แหล่งการเรียนรู้

สื่อ / อุปกรณ์

- ใบความรู้คำศัพท์ ความหมาย หน่วยที่ 1 Our Guest
- แบบฝึกหัดเสริมทักษะ หน่วยที่ 1 Our Guest
- แบบทดสอบหลังชุดแบบฝึกหัดเสริมทักษะ หน่วยที่ 1 Our Guest

แหล่งเรียนรู้

- ห้องสมุด
- ห้องคอมพิวเตอร์

9. สรุปผลการจัดกิจกรรม

.....

10. แนวทางแก้ไขปัญหา และการพิจารณา

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวอาพันธ์ชนก สวนจันทร์)

วันที่.....

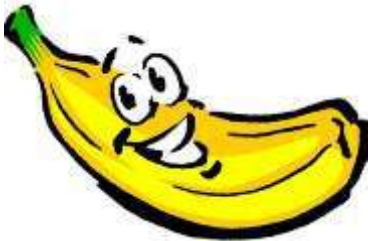
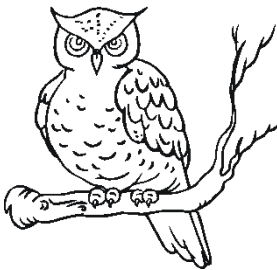

...

แบบทดสอบหลังชุดแบบฝึกหัดเสริมทักษะ หน่วยที่ 1 Our Guest
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จำนวน 10 ข้อ

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

Introduction ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพให้ถูกต้อง

<p>1.</p> <p>.....</p>	<p>2.</p> <p>.....</p>
<p>3.</p> <p>.....</p>	<p>4.</p> <p>.....</p>
<p>5.</p> <p>.....</p>	<p>6.</p> <p>.....</p>

<p>7.</p> <p>.....</p>	<p>8.</p> <p>.....</p>
<p>9.</p> <p>.....</p>	<p>10.</p> <p>.....</p>

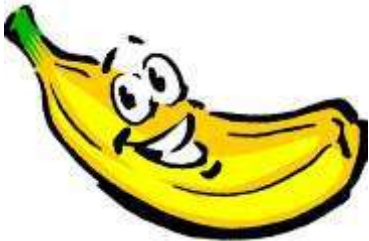
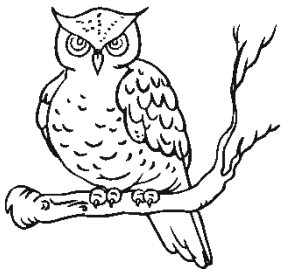

เฉลยแบบทดสอบหลังชุดแบบฝึกหัดเสริมทักษะ หน่วยที่ 1 Our Guest
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จำนวน 10 ข้อ

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

Introduction ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพให้ถูกต้อง

<p>1.</p> <p><u>banana</u></p>	<p>2.</p> <p><u>owl</u></p>
<p>3.</p> <p><u>leaf</u></p>	<p>4.</p> <p><u>apple</u></p>
<p>5.</p> <p><u>giraffe</u></p>	<p>6.</p> <p><u>bird</u></p>

<p>7.</p> <p><u>squirrel</u></p>	<p>8.</p> <p><u>fox</u></p>
<p>9.</p> <p><u>carrot</u></p>	<p>10.</p> <p><u>pie</u></p>

แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน
แบบฝึกเสริมทักษะ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จำนวน 50 ข้อ

คะแนนเต็ม 50 คะแนน

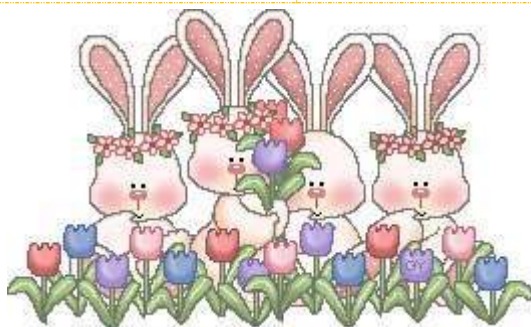
Introduction ดูภาพแล้วเลือกคำศัพท์เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

apple	orange	otter	owl
1. It's an		2. It's an	
carrot	pie	monkey	rabbit
3. It's a		4. It's a	
coke	cake	snake	squirrel
5. It's a		6. It's a	
watermelon	carrot	mouth	nose
7. It's a		8. It's a	
horse	zebra	deer	giraffe
9. It's a		10. It's a	

deer	zebra	fan	iron
11. It's a		12. It's an	
fox	dog	vacuum cleaner	mop
13. It's a		14. It's a	
cheetah	cartoon	wig	whistle
15. It's a		16. It's a	
leg	leaf	plant	rubbish
17. It's a		18. It's a	
banana	beach	microwave oven	washing machine
19. It's a		20. It's a	
bed	broom	van	vet
21. It's a		22. It's a	
carpet	floor	bed	fan
23. It's a		24. It's a	

dishwasher	washing machine	floor	foot
25. It's a		26. It's a	
housework	heart	star	swing
27. It's a		28. It's a	
plant	pan	park	pool
29. It's a		30. It's a	
face	fan	orange	otter
31. It's a		32. It's an	
vet	wig	ear	eye
33. It's a		34. It's an	
beach	bear	tail	trunk
35. It's a		36. It's a	
market	museum	board	beach
37. It's a		38. It's a	

otter	elephant	supper	swing
39. It's an		40. It's a	
peanut	park	screen	spoon
41. It's a		42. It's a	
museum	monkey	park	pork
43. It's a		44. It's a	
truck	trunk	balloon	cartoon
45. It's a		46. It's a	
Board	boy	cat	dog
47. It's a		48. It's a	
cup	cat	egg	eight
49. It's a		50. It's an	

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน
แบบฝึกเสริมทักษะ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จำนวน 50 ข้อ

คะแนนเต็ม 50 คะแนน

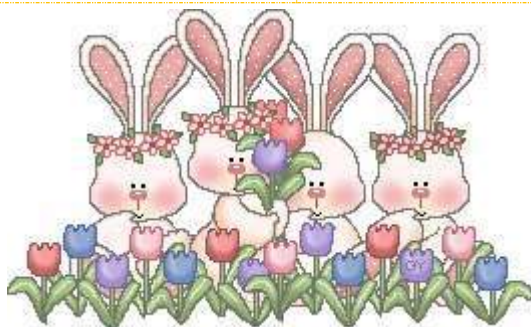
Introduction ดูภาพแล้วเลือกคำศัพท์เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

apple	orange	otter	owl
1. It's an <u>apple</u> .		2. It's an <u>owl</u> .	
carrot	pie	monkey	rabbit
3. It's a <u>pie</u> .		4. It's a <u>monkey</u> .	
cake	cake	snake	squirrel
5. It's a <u>cake</u> .		6. It's a <u>squirrel</u> .	
watermelon	carrot	mouth	nose
7. It's a <u>watermelon</u> .		8. It's a <u>mouth</u> .	
horse	zebra	deer	giraffe
9. It's a <u>horse</u> .		10. It's a <u>giraffe</u> .	

deer	zebra	fan	iron
11. It's a <u>deer</u> .		12. It's an <u>iron</u> .	
fox	dog	vacuum cleaner	mop
13. It's a <u>fox</u> .		14. It's a <u>vacuum cleaner</u> .	
cheetah	cartoon	wig	whistle
15. It's a <u>cheetah</u> .		16. It's a <u>whistle</u> .	
leg	leaf	plant	rubbish
17. It's a <u>leaf</u> .		18. It's a <u>rubbish</u> .	
banana	beach	microwave oven	washing machine
19. It's a <u>banana</u> .		20. It's a <u>microwave oven</u> .	
bed	broom	van	vet
21. It's a <u>broom</u> .		22. It's a <u>van</u> .	
carpet	floor	bed	fan
23. It's a <u>carpet</u> .		24. It's a <u>bed</u> .	

dishwasher	washing machine	floor	foot
25. It's a <u>dishwasher</u> .		26. It's a <u>foot</u> .	
housework	heart	star	swing
27. It's a <u>heart</u> .		28. It's a <u>star</u> .	
plant	pan	park	pool
29. It's a <u>plant</u> .		30. It's a <u>pool</u> .	
face	fan	orange	otter
31. It's a <u>fan</u> .		32. It's an <u>otter</u> .	
vet	wig	ear	eye
33. It's a <u>wig</u> .		34. It's an <u>ear</u> .	
beach	bear	tail	trunk
35. It's a <u>bear</u> .		36. It's a <u>tail</u> .	
market	museum	board	beach
37. It's a <u>market</u> .		38. It's a <u>beach</u> .	

otter	elephant	supper	swing
39. It's an <u>elephant</u> .		40. It's a <u>swing</u> .	
peanut	park	screen	spoon
41. It's a <u>peanut</u> .		42. It's a <u>screen</u> .	
museum	monkey	park	pork
43. It's a <u>museum</u> .		44. It's a <u>park</u> .	
truck	trunk	balloon	cartoon
45. It's a <u>trunk</u> .		46. It's a <u>balloon</u> .	
Board	boy	cat	dog
47. It's a <u>boy</u> .		48. It's a <u>dog</u> .	
cup	cat	egg	eight
49. It's a <u>cup</u> .		50. It's an <u>egg</u> .	

ภาคผนวก จ

สำเนาประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษ

EDITH COWAN UNIVERSITY

THIS IS TO CERTIFY THAT

Ms. APHANCHANOK SUANCHAN

HAS COMPLETED AND FULFILLED ALL THE REQUIREMENTS OF THE WORKSHOP IN

ENGLISH TEACHING METHOD

CONDUCTED BY

EDITH COWAN UNIVERSITY

WITHIN THE

FACULTY OF EDUCATION AND ARTS

SCHOOL OF EDUCATION

A handwritten signature in cursive script, likely belonging to the Associate Dean International.

Associate Dean
International

DATED 31st March 2010

ภาคผนวก จ

หนังสือตอบรับการเผยแพร่บทความวิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสาวอาพันธ์ชนก สวนจันทร์
ที่อยู่	15 หมู่ที่ 4 ตำบลจอมปลวก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม 75120
ที่ทำงาน	โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) ตำบลจอมปลวก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม 75120
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2547	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนถาวรานุกุล จังหวัดสมุทรสงคราม
พ.ศ. 2552	สำเร็จการศึกษาปริญญาครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จังหวัด กรุงเทพมหานคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2552 – พ.ศ. 2554	ลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งครู สอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนถาวรานุกุล จังหวัดสมุทรสงคราม
พ.ศ. 2554 - ปัจจุบัน	ข้าราชการครู ตำแหน่งครู สอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) จังหวัดสมุทรสงคราม
การศึกษา / อบรม / ดูงานต่างประเทศระหว่างการศึกษ	
พ.ศ. 2553	อบรม หลักสูตร ENGLISH TEACHING METHOD โดย FACULTY of EDUCATION AND ARTS SCHOOL of EDUCATION, EDITH COWAN UNIVERSITY ที่ Perth, Australia